

MIERCURI, 7 OCTOMBRIE 2009

PREZIDEAZĂ: DL BUZEK

Președinte

(Ședința a fost deschisă la ora 15.00)

1. Reluarea sesiunii

Președintele. – Declar redeschisă sesiunea Parlamentului European întreruptă joi, 17 septembrie 2009.

2. Declarațiile Președinției

Președintele. – Doamnelor și domnilor, în deschiderea sesiunii plenare de astăzi, aș dori să spun câteva cuvinte despre referendumul care a avut loc vinerea trecută. Sunt foarte mulțumit de rezultat. A fost o zi mare pentru Irlanda și o zi mare pentru Europa.

(Aplauze)

Aș dori să spun că, în momentul anunțării rezultatului, mă aflu în celălalt capăt al Europei, în Sicilia, unde rezultatul a fost primit la fel ca și aici - cu aplauze. În multe alte locuri din Europa, oamenii au fost încântați de rezultatul din Irlanda. Irlandezii au transmis un semnal clar: că doresc să se afle în continuare în mijlocul unui continent unit. *Míle buíochas do mhuintir na hÉireann*. Mii de mulțumiri și felicitări pentru rezultatul referendumului! Am spus-o în irlandeză, poate că nu foarte corect, dar cam așa sună.

Uniunea Europeană a demonstrat că poate asculta temerile justificate ale cetățenilor săi și că poate reacționa în mod corespunzător. Garanțiile oferite Irlandei s-au dovedit a fi satisfăcătoare, convingându-i pe alegători că Tratatul de la Lisabona va fi un avantaj pentru țara lor. A fost o victorie pentru societatea civilă și este un argument bun în cadrul dezbaterii care continuă în alte state membre.

Aș dori să subliniez rolul important pe care l-au jucat angajatorii, sindicatele, organizațiile agricultorilor și ale pescarilor, precum și biserica și liderii sociali. Aceștia au contribuit la câștigarea referendumului.

Aș dori, de asemenea, să felicit guvernul și opoziția din Irlanda, precum și pe unul dintre predecesorii mei, Pat Cox, care a condus campania „Irlanda pentru Europa.” Felicitări dlui Pat Cox!

(Aplauze)

Sunt încrezător că procesul de ratificare va fi continuat și se va încheia cu succes în cele două state membre care au mai rămas. Am primit o garanție din partea președintelui Poloniei, conform căreia va semna fără întârziere Tratatul de la Lisabona, acum că referendumul din Irlanda s-a soldat cu un răspuns pozitiv.

(Aplauze)

Sper ca președintele Václav Klaus să facă același lucru imediat ce Curtea constituțională din Cehia va rezolva toate îndoielile rămase.

Obiectivul Tratatului de la Lisabona este acela de a pregăti Uniunea Europeană pentru provocările secolului 21. Trebuie să facem față temerilor cetățenilor noștri în ceea ce privește aspectele energetice, creșterea șomajului, imigrația și schimbările climatice. Trebuie să acționăm împreună, așa cum am făcut-o de multe ori în trecut, și nu trebuie să uităm că principiul solidarității europene reprezintă cheia succesului.

Avem mult de lucru, însă acum dispunem de instrumentele necesare, așadar nu trebuie să ezităm să ne folosim de ele.

Aș dori să mai fac încă o observație importantă cu privire la referendumul irlandez. Nu avem voie să-i uităm pe cei care au votat cu „nu”. A devenit o tradiție de-a noastră să ne gândim la toți europenii, respectându-le punctele de vedere și dreptul la o opinie diferită. Cei care au votat cu „nu” doresc și ei să ne spună ceva. Doresc să ne convingă de un lucru și, cel mai important, doresc să ne avertizeze în legătură cu un lucru. Vom lua în considerare atât avertismentul, cât și votul acestora, dar ne bucurăm foarte mult că o majoritate clară a cetățenilor irlandezi au spus „da” și că susțin o Europă comună. Și eu sunt hotărât să îmi dau toată silința

pentru a vă face să simțiți că Europa noastră comună este și Europa dumneavoastră - și vom scrie împreună povestea viitorului Europei.

Aș dori să trec la alte două subiecte. Sunt subiecte triste.

Aș dori să evoc o mare tragedie și, în acest fel, să comemorez victimele alunecărilor de teren nămolos din vecinătatea orașului Messina, din Sicilia. Am făcut deja o declarație în numele Parlamentului European, în care am exprimat condoleanțele noastre familiilor și prietenilor. Mă aflu în Italia în acea perioadă și mi-am exprimat în mod public condoleanțele prietenilor și partenerilor noștri și tuturor cetățenilor italieni.

Înainte de a începe, aș dori să evoc, de asemenea, faptul că ziua de astăzi marchează a treia aniversare a morții jurnalistei Anna Politkovskaya, militanta de cetățenie rusă pentru drepturile omului. Asasinii ei încă nu au fost aduși în fața justiției. Anna nu este însă singura victimă. Să ne amintim, cu această ocazie, și de alți activiști sociali care au fost asasinați în ultimii trei ani.

William (Contele de) Dartmouth (EFD). – Dle Președinte, atunci când ne-ați prezentat candidatura dumneavoastră la președinția Parlamentului European, ați spus că veți fi un personaj foarte obiectiv și un președinte obiectiv. Trebuie să spun că tocmai ați ținut un discurs despre referendumul irlandez - m-am ridicat în picioare în timp ce vorbeai, dar erai prea concentrat asupra textului dumneavoastră - care a fost unul dintre cele mai subiective și mai partizane discursuri pe care le-am auzit vreodată, un discurs neadecvat pentru un președinte obiectiv.

(Reacții diferite)

Președintele. – Probabil că nu ați fost atent la tot discursul meu!

(Aplauze)

3. Aprobarea procesului-verbal al ședinței precedente: a se vedea procesul-verbal

4. Transferuri de credite: a se vedea procesul-verbal

5. Transmiterea de către Consiliu a textelor acordurilor: a se vedea procesul-verbal

6. Continuări ale avizelor și rezoluțiilor Parlamentului: a se vedea procesul-verbal

7. Depunerea documentelor: a se vedea procesul-verbal

8. Întrebări orale și declarații scrise (depunere): consultați procesul-verbal

9. Cerere de ridicare a imunității parlamentare: consultați procesul-verbal

10. Componența comisiilor și a delegațiilor: a se vedea procesul-verbal

11. Rectificare la un text adoptat (articolul 216 din Regulamentul de procedură): consultați procesul-verbal

12. Ordinea lucrărilor

Președintele. – A fost distribuită versiunea finală a proiectului de ordine a lucrărilor, astfel cum a fost întocmit de Conferința președinților în cadrul reuniunii sale de la 17 septembrie 2009, în conformitate cu articolul 137 din Regulamentul de procedură.

Raportul dnei Bauer privind organizarea timpului de lucru al persoanelor care efectuează activități mobile de transport rutier a fost respins în urma unui vot în cadrul comisiei.

În plus, următoarele rapoarte nu au fost primite la timp:

- rapoartele dlui Böge

privind mobilizarea Fondului de solidaritate al Uniunii Europene: Italia, cutremurul de la Abruzzo și

privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: Germania - sectorul telecomunicațiilor și

- raportul dnei Haug - proiect de modificare a bugetului 9/2009: cutremurul din Italia.

Aceste patru rapoarte au fost, prin urmare, eliminate de pe ordinea lucrărilor.

Alain Lamassoure, președintele Comisiei pentru bugete. – (FR) Dle Președinte, referitor la cele două rapoarte privind utilizarea Fondului de ajustare la globalizare pentru susținerea industriei telecomunicațiilor din Germania și a Fondului de solidaritate pentru tragedia care a avut loc în Abruzzo, Italia, Comisia pentru bugete a adoptat cele patru rapoarte la începutul săptămânii, dar nu în timp util pentru pregătirea traducerilor. Am vrut doar să corectez ceea ce ați spus: aceste rapoarte au fost adoptate în comisie. Nu există niciun obstacol legal. Rapoartele au fost adoptate chiar în unanimitate.

Președintele. – Vă mulțumesc pentru această observație. Este o observație pertinentă. Rapoartele nu se află totuși pe ordinea lucrărilor, deoarece nu au fost încă traduse. Nu a fost suficient timp la dispoziție. Împărtășesc în totalitate opinia dumneavoastră. Îmi pare rău. Am mers prea departe în ceea ce am spus.

Înaintea declarației dlui Lamassoure, am făcut două propuneri de schimbare. Prima a fost cea referitoare la plasarea declarației Consiliului cu privire la situația din Guineea la punctul doi de pe ordinea de zi. A doua s-a referit la votarea propunerilor de rezoluție privind compensarea pasagerilor. Aș dori să întreb dacă există vreo propunere în această privință? Nu dorim să se creeze confuzii între subiecte diferite.

Barbara Matera (PPE). – (IT) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, în calitate de membru al Comisiei pentru bugete și vorbind, de asemenea, în numele dlui La Via, aș dori să iau pe scurt cuvântul, pentru a exprima dezamăgirea pe care o simțim în legătură cu amânarea votului privind mobilizarea Fondului de solidaritate pentru susținerea regiunii Abruzzo. Votul a fost amânat cu două săptămâni și va avea loc în cadrul sesiunii parțiale de la Strasbourg.

Deși ne dăm seama că există motive tehnice pentru această amânare, am auzit că încă sunt oameni care locuiesc în corturi, iar LAquila și regiunea sa, Abruzzo, sunt unele dintre cele mai reci zone ale Italiei.

Dorim pur și simplu să subliniem importanța schimbării și a alinierii procedurilor de mobilizare a acestui fond.

Președintele. – Trebuie să acționăm în conformitate cu Regulamentul de procedură. A fost dificil să realizăm traducerile într-un timp atât de scurt, iar regula pe care o aplicăm în astfel de cazuri este amânarea. Regret și eu foarte mult cele întâmplate, însă aș dori să mergem mai departe și să abordăm ordinele noastre de zi punct cu punct, pentru că altfel vom ajunge să creăm confuzii uriașe.

În urmă cu câteva momente am lansat niște întrebări cu privire la două aspecte: declarația Consiliului referitoare la situația din Guineea și votarea propunerilor de rezoluție privind compensarea pasagerilor. Sunt întrebări cu privire la aceste aspecte?

Nu au fost întrebări. Dezbateră a fost închisă.

(Parlamentul a acceptat aceste propuneri)

Gianni Pittella (S&D). – (IT) Dle Președinte, îmi cer scuze că revin la subiectul Abruzzo. Este adevărat că îi respectăm cu toții persoanele care au trecut printr-un cutremur, însă nu putem să sărbătorim doar atunci când se întâmplă ceva și să nu reacționăm atunci când dispunem de mijloacele necesare.

Sunt de acord cu dna Matera și fac apel la această Cameră, care rămâne suverană, să aprobe eliberarea Fondului de solidaritate, fără traducere, dacă este necesar. Consider că nu ar trebui să existe astfel de probleme când avem de-a face cu situații tragice.

(Aplauze)

Președintele. – Dragi colegi, aceste comentarii au fost foarte importante. Trebuie să depășim aceste dificultăți. Voi consulta serviciile, pentru a vedea dacă anumite traduceri esențiale vor putea fi livrate până mâine și atunci vom putea vota și mâine. Este vorba despre o decizie foarte urgentă.

(Aplauze)

Contravine, desigur, regulilor noastre, însă cred că de această dată trebuie să facem acest pas, așa că se vor organiza cele necesare în acest sens.

Legat de declarația Comisiei cu privire la libertatea de informație în Italia, am primit din partea Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) o cerere de retragere a acestui punct de pe ordinea lucrărilor.

Joseph Daul, în numele Grupului PPE. – (FR) Dle Președinte, în numele Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat), solicit Parlamentului să facă o declarație privind retragerea dezbaterii cu privire la libertatea presei în Italia, apoi o declarație cu privire la votarea unei rezoluții pe aceeași temă. Orice persoană de bună credință știe că grupul meu, Grupul PPE, este profund atașat de apărarea libertății de exprimare și a libertății presei.

(Proteste)

(Aplauze)

Vă rog să-mi respectați libertatea de exprimare. Eu am respectat-o întotdeauna în acest Parlament și i-am respectat întotdeauna pe concetățenii mei de aici, din Parlament.

(Aplauze)

Din acest motiv, am făcut tot ceea ce ne-a stat în putere pentru ca, prin Tratatul de la Lisabona, Carta drepturilor fundamentale să aibă caracter obligatoriu. Cu toate acestea, dezbateră programată pentru mâine vizează o singură țară și nu acoperă problema - pe tema căreia suntem pregătiți să avem o dezbateră aprofundată - libertății presei în Europa. Grupul PPE nu acceptă ca acest Parlament să devină un loc de reglare a conturilor politice pur naționale, lucru la care vom asista mâine, dacă această dezbateră va fi menținută.

(Proteste)

(Aplauze)

Prin urmare, susținem libertatea presei în Europa, dar nu utilizarea acestui Parlament în scopuri pur partizane și naționale. Voi repeta și mâine, veți vedea, ceea ce i-a spus președintele Napolitano, o persoană față de care am un respect deosebit, deoarece am lucrat mult cu dânsul, după cum veți auzi mâine.

Francesco Enrico Speroni, în numele Grupului EFD. – (IT) Dle Președinte, nu am multe de adăugat la propunerea pe care a făcut-o dl Daul în discursul său. Cu toții iubim libertatea în diferitele ei forme, inclusiv libertatea de exprimare și libertatea presei în sensul cel mai larg, cu alte cuvinte, nu numai libertatea presei scrise, dar și a televiziunii și a altor mijloace de informare. De aceea, este corect să o apărăm și să o susținem.

Nu este corect însă să exploatăm situația, arătând cu degetul numai asupra unui set de circumstanțe, deoarece orice persoană din Italia care se conectează la internet, se duce la un chioșc de ziare sau se uită la televizor poate vedea că libertatea presei nu este amenințată în niciun fel. În concluzie, dacă doriți neapărat să acuzați pe cineva, folosiți-vă de articolul 122 din Regulamentul de procedură și de articolul 7 din Tratat și aveți curajul de a merge până la capăt.

Martin Schulz, în numele Grupului S&D. – (DE) Dle Președinte, dl Daul are dreptate în legătură cu ceea ce tocmai a spus. Da, este adevărat că dl Daul este o persoană care respectă toate aspectele libertății de exprimare. Este cunoscut pentru acest lucru. Însă este clar că există anumite persoane în Europa care nu respectă libertatea de exprimare în aceeași măsură ca dl Daul, având, în schimb, o înțelegere diferită a acestui concept. De aceea avem nevoie de această dezbateră.

Prin urmare, credem că, având în vedere dezbateră care are loc într-unul dintre statele membre, și anume în Italia, este nevoie de această dezbateră. Dar nu numai din cauza situației din Italia, ci și din cauza întrebării care se pune, și anume dacă, în urma concentrării fără precedent în Europa a forțelor economice, politice și a mijloacelor de informare în masă, libertatea de exprimare ar reprezenta un pericol pentru dezvoltarea

democratică din Europa. Acesta este exact punctul pe care dorim să-l discutăm. Ar trebui, aşadar, să facem acest lucru şi să respingem propunerea dlui Daul.

(Aplauze)

(Parlamentul a respins cererea)

Preşedintele. Declaraţia Comisiei privind libertatea informaţiei în Italia va rămâne pe ordinea lucrărilor.

Am mai primit din partea Grupului Partidului Popular European (Creştin-Democrat) o solicitare ca dezbateră să nu se termine cu prezentarea propunerilor de rezoluţie.

Daniel Cohn-Bendit, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Dle Preşedinte, dle Daul, suntem un Parlament care ar trebui să voteze în mod just şi care ar trebui să îşi asume responsabilitatea de le furniza cât mai repede bani locuitorilor din Abruzzo.

Suntem, de asemenea, un Parlament care are o responsabilitate. O dezbateră trebuie să fie urmată de votarea unei rezoluţii pentru a avea o finalitate. De aceea, suntem în favoarea adoptării unei rezoluţii în urma acestei dezbateri.

(Aplauze)

Mario Mauro, în numele Grupului PPE. – (IT) Dle Preşedinte, aş dori să susţin propunerea de a nu redacta o rezoluţie, deoarece l-am auzit pe dl Schulz spunând un lucru pe care îl consider foarte important: dacă dorim într-adevăr ca această dezbateră să cuprindă „Europa” şi nu numai Italia, nu are niciun sens să votăm o rezoluţie intitulată „Libertatea informaţiei în Italia”.

În orice caz, propun să organizăm dezbateră mâine: apoi vom găsi timpul şi mijloacele necesare pentru a aborda această chestiune în contextul Europei şi pentru a vota o rezoluţie referitoare la libertatea informaţiei în Europa.

(Parlamentul a respins cererea)

(Ordinea lucrărilor a fost în acest fel stabilită)

13. Timpul afectat votului

Preşedintele. – Următorul punct pe ordinea de zi este votarea.

(Pentru rezultate şi alte detalii ale votării: vă rugăm să consultaţi procesul-verbal)

13.1. Propunere de decizie (B7-0079/2009) - Constituirea şi stabilirea competenţelor, componenţei şi a duratei mandatului comisiei speciale privind criza financiară şi economică (vot)

– Înainte de votare:

Eva Joly (Verts/ALE). – (FR) Dle Preşedinte, dorim ca următoarea frază să fie adăugată la punctul A:

„precum şi asupra ţărilor aflate în curs de dezvoltare”, astfel încât punctul A să sune după cum urmează: „pentru a analiza şi pentru a evalua proporţiile crizei sociale, economice şi financiare, impactul acesteia asupra statelor membre, precum şi asupra ţărilor aflate în curs de dezvoltare”.

(Amendamentul oral a fost respins)

Eva Joly (Verts/ALE). – Dle Preşedinte, dorim să includem şi o trimitere la „cooperarea pentru dezvoltare”, astfel încât fraza să sune în felul următor: „Pentru a analiza şi pentru a evalua aplicarea actuală a legislaţiei comunitare în toate domeniile afectate, inclusiv în cooperarea pentru dezvoltare”. Considerăm că punctul de vedere al ţărilor aflate în curs de dezvoltare nu a fost reflectat în cadrul mandatului.

(Amendamentul oral a fost respins)

14. Explicații privind votul

– Explicații scrise privind votul:

Propunere de decizie: Stabilirea și definiția puterilor, a compoziției și a mandatului comisiei speciale pentru criza economică și financiară (B7-0079/2009)

William (Contele de) Dartmouth (EFD), *în scris*. – Guvernatorul Băncii Angliei (Mervyn King) a afirmat că „băncile sunt internaționale în timpul vieții, dar naționale la moarte...” și consider că are dreptate. Guvernele naționale și contribuabilii naționali sunt cei care plătesc atunci când băncile trebuie salvate. Prin urmare, rezultă că supravegherea proceselor bancare trebuie să se realizeze la nivel național și nu prin intermediul UE. Din aceste motiv, am votat împotriva înființării unei comisii speciale UE cu privire la criza financiară și economică.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *în scris*. – (PT) Înființarea unei comisii speciale pentru criza financiară și economică, ca organism de analiză și evaluare a coordonării măsurilor luate de statele membre în vederea susținerii unei creșteri calitative durabile, este crucială. Analiza și evaluarea dimensiunilor crizei sociale, economice și financiare este esențială, la fel ca și propunerea unor măsuri corespunzătoare pentru reconstrucția pe termen lung a unor piețe financiare solide, stabile și capabile să susțină creșterea economică durabilă, care poate să combată șomajul și să răspundă provocărilor demografice și climatice.

Susținerea implicării universităților, a reprezentanților comunităților științifice și a cercetătorilor ca parteneri sociali este vitală. Acest parteneriat trebuie promovat, deoarece pentru noi vor fi decisive atât gestionarea crizei economice și a șomajului, pe termen scurt, cât și găsirea unor soluții pe termen lung la problema schimbărilor climatice, prin dezvoltarea și utilizarea formelor curate de energie.

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Înființarea comisiei speciale pentru criza financiară și economică s-ar putea dovedi a fi crucială pentru pregătirea viitorului UE. Acest viitor nu poate fi realizat doar prin discutarea și propunerea de măsuri, ci și prin conceperea mecanismelor care pot fi aplicate în vederea evitării unei situații similare în viitorul apropiat. Prin urmare, este vital să învățăm de pe urma crizei prin examinarea cauzelor și a consecințelor acesteia. La fel de important este să corectăm defectele sistemului financiar care a generat situația actuală, prin adoptarea unei legislații mai bune, care să fie justificată așa cum se cuvine.

Nu ne putem asuma riscul de a crea un mediu de reglementare atât de strict încât să rezulte fie în amânarea redresării, nici riscul de a transforma UE într-o piață financiară neatrăgătoare, în condițiile unui climat de concurență acerbă.

Această comisie ar putea continua să funcționeze peste perioada prevăzută de 12 luni, pentru a reuși să monitorizeze și să evalueze măsurile care vor fi adoptate în contextul actualei crize.

Petru Constantin Luhan (PPE), *în scris*. – Sustin acest demers și am toată încrederea ca aceasta comisie va face o analiză pertinentă a dimensiunii crizei financiare care a afectat toate statele membre și ca va veni cu recomandări competente pentru redresarea economică a Uniunii Europene. Nu am reușit însă să votez acest text deoarece am avut o problemă cu cartela de vot.

Franz Obermayr (NI), *în scris*. – (DE) Depășirea actualei crize financiare și a impactului acesteia asupra economiilor și, până la urmă, asupra zonelor sociale ale statelor membre UE, necesită eforturi comune susținute. Trebuie sprijinită decizia Conferinței președinților din 17 septembrie 2009 de a utiliza o comisie specială care să realizeze o analiză structurată și să elaboreze niște propuneri de măsuri cu privire la menținerea piețelor financiare durabile și rezistente la criză. Într-o notă negativă, trebuie totuși menționat faptul că au trecut deja mai mult de 12 luni de la apariția, în decursul anului trecut, a primelor simptome ale crizei și de la declanșarea acesteia, la începutul acestui an. Măsurile introduse din acel moment trebuie văzute în primul rând ca măsuri de control al simptomelor și ca măsuri de urgență pentru garantarea locurilor de muncă. În sprijinul acestei propuneri, trebuie să reținem că este necesară acordarea unei atenții speciale măsurilor coordonate și speciale, deoarece, cu tot respectul pentru principiul subsidiarității, soluțiile individuale vor genera, în cele din urmă, noi distorsiuni în domeniul concurenței.

15. Corectările voturilor și intențiile de vot: a se vedea procesul-verbal

16. Rezultatele referendumului din Irlanda (dezbateri)

Președintele. – Următorul punct se referă la declarațiile Consiliului și ale Comisiei privind rezultatul referendumului din Irlanda.

Doresc să-i urez astăzi bun venit în cadrul Parlamentului dlui prim-ministru al Suediei, care reprezintă președinția suedeză. Este o plăcere să vă avem printre noi, însă am avut o problemă legată de formalități. Îmi cer scuze pentru acest lucru.

Dle președinte Barroso, este minunat că sunteți și dumneavoastră alături de noi, într-un moment atât de important pentru Uniunea noastră Europeană. Vă mulțumesc foarte mult.

Puteți vedea cât de dificilă este uneori trecerea prin toate formalitățile, însă, după cum vedeți, suntem o instituție foarte democratică. Trebuie mereu să abordăm lucrurile pas cu pas. În acest fel, totul va fi în regulă și vom reuși să ajungem la un acord.

Vom trece acum la punctul principal de pe ordinea de zi din această după-amiază. Prezența dumneavoastră în această Cameră este foarte importantă pentru a discuta un subiect atât de însemnat.

Fredrik Reinfeldt, președintele în oficiu al Consiliului.. - Dle Președinte, mă bucur foarte mult să mă aflu astăzi aici și că am ocazia de a mă adresa Parlamentului European atât de curând după rezultatul pozitiv al referendumului din Irlanda. Doresc să-mi exprim recunoștința față de dl Brian Cowen și față de asociații săi; de asemenea, doresc să le spun tuturor celor care s-au implicat în campanie, indiferent de partidul sau de trecutul lor, și care au contribuit la acest rezultat reușit: vă mulțumesc pentru toate eforturile dumneavoastră. A fost o decizie bună pentru Irlanda; este o decizie bună pentru Europa.

Cred că putem spune că Europa a fost atentă la critică; știu că garanțiile juridice oferite de Consiliul European au fost decisive în campania pentru referendum. De asemenea, pot să spun că președinția franceză și cea cehă au făcut eforturi care au fost esențiale pentru a veni în întâmpinarea grijilor cetățenilor irlandezi. Consider că trebuie să menționăm că faptul de a avea o majoritate foarte puternică la referendum, o majoritate convingătoare de 67,1%, cu o prezență foarte ridicată la vot, și anume 59%, a fost un lucru foarte pozitiv. Așadar, toate acestea sunt vești foarte bune pentru Europa.

Și, bineînțeles că nu trebuie să-i explic acestui Parlament importanța punerii în aplicare a Tratatului de la Lisabona. Tratatul va transforma Parlamentul într-o instituție mai democratică, mai eficientă și mai transparentă. De fapt, va crește influența UE la nivel internațional, făcându-ne mai puternici în întâmpinarea provocărilor globale, și știu că și dumneavoastră, în acest Parlament, vă veți bucura de un rol mai important în procesul general de luare a deciziilor. Salut această evoluție. Prin urmare, intrarea în vigoare a acestui tratat este foarte importantă.

Consiliul European este unit în dorința sa ca Tratatul de la Lisabona să intre în vigoare până la sfârșitul anului și al președinției suedeze. Având în vedere numărul țărilor care l-au ratificat - avem acum 24 de ratificări complete - țara cu numărul 25 ar putea fi Polonia, date fiind semnalele pe care le primim în momentul de față din partea președintelui polonez. Sâmbătă, după aflarea rezultatului referendumului din Irlanda, am vorbit cu prim-ministrul Brian Cowen, care a spus că Irlanda va avea nevoie de câteva săptămâni pentru a asigura ratificarea completă în parlament, așadar putem spune că țara cu numărul 26 va fi, în sfârșit, Irlanda. Astfel, ne rămâne doar Republica Cehă pentru a avea 27 de ratificări complete. În acest sens, am organizat o reuniune cu cele trei instituții aici, la Bruxelles: Președinția, președintele Comisiei (José Manuel Barroso) și Președintele Parlamentului European (Jerzy Buzek). Prim ministrul ceh, Jan Fischer, a fost, de asemenea, prezent și, împreună, am încercat să evaluăm această situație. Probabil că sunteți la curent cu faptul că 17 senatori au făcut plângere pe lângă Curtea constituțională a Republicii Cehe în legătură cu Tratatul de la Lisabona, pentru a verifica dacă acesta este în conformitate cu constituția cehă. Jan Fischer ne-a spus că aceasta este o instanță independentă care lucrează rapid la luarea unei decizii cu privire la prezentarea sau nu a petiției. Încă nu știm care va fi data exactă a adoptării acestei decizii și așteptăm, bineînțeles, șeful. Sperăm să-l vedem deja într-o săptămână sau două. Mesajul de astăzi al Republicii Cehe este următorul: o instanță independentă va lua o decizie în următoarea săptămână sau poate vor fi două săptămâni până când vom ști cum va proceda.

În calitate de președinte al Consiliului European, am responsabilitatea de a duce lucrările Uniunii mai departe. Sunt absolut convins că nu avem timp de pierdut. Prin urmare, am hotărât că, în timp ce așteptăm clarificările din partea Republicii Cehe, vom continua în primul rând pregătirile pentru intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, iar în al doilea rând, în momentul în care se va ști cu exactitate data intrării în vigoare, voi

începe consultațiile privind nominalizarea noului președinte al Consiliului European și a Înalțului Reprezentant și a Secretarului General al Consiliului. Această pregătire nu va fi doar o sarcină a președinției: este o sarcină a celor trei instituții în același timp. De aceea, voi spune că este foarte important ca în acest proces să colaborăm în mod strâns și constructiv cu Comisia și cu Parlamentul European. Îmi voi relansa propunerea ca acest Parlament să coopereze cu noi în eforturile de a adopta în sfârșit Tratatul de la Lisabona.

De asemenea, să ne amintim că, în afara acestor chestiuni instituționale, actuala președinție suedeză - și această toamnă - sunt, bineînțeles, extrem de influențate de necesitatea de a trece la problema schimbărilor climatice, la problema crizei financiare, la nevoia Europei de a avea o politică a creării locurilor de muncă - numeroase chestiuni importante care necesită a fi abordate. În concluzie, se afirmă necesitatea de a fi activi, de a adopta Tratatul de la Lisabona, după cum tocmai am spus, și, ca președinție, de a rămâne activi în ceea ce privește aceste teme importante pentru alegătorii noștri.

Președintele. - Dle prim-ministru, vă mulțumesc pentru mesajul dumneavoastră foarte clar în legătură cu situația care s-a creat în urma votului din Irlanda și, de asemenea, pentru mesajul foarte clar în privința cooperării dintre Parlamentul European și președinția Consiliului European. Tocmai am demarat discuțiile cu dna Malmström, fostă deputată a Parlamentului European, de care ne amintim foarte bine. Mulțumesc foarte mult pentru propunerea dumneavoastră și pentru mesajul foarte clar pe care ni l-ați transmis.

José Manuel Barroso, președintele Comisiei. - Dle Președinte, cetățenii irlandezi au luat o decizie foarte importantă și istorică la sfârșitul săptămânii trecute: o decizie foarte importantă pentru Irlanda; o decizie foarte importantă pentru Europa. Cetățenii irlandezi au recunoscut, cu o majoritate impresionantă, importanța Tratatului de la Lisabona, un tratat care oferă o Europă mai democratică și mai eficientă, un tratat care ne asigură platforma necesară pentru a le oferi cetățenilor noștri Uniunea Europeană modernă și plină de succes pe care și-o dorim.

Tratatul se bucură acum de susținerea democratică a tuturor celor 27 de state membre. Toate statele membre ale Uniunii Europene au aprobat Tratatul, prin votare în parlament sau prin vot popular.

Aceasta este într-adevăr o mare realizare. Dezvăluie maniera în care Europa extinsă este capabilă să împărtășească o viziune referitoare la viitorul nostru și o motivație de a merge înainte. Decizia s-a luat în mod democratic. Ceea ce ne mai lipsește este încheierea procedurilor de ratificare.

Sunt bucuros să văd că președintele Kaczyński al Poloniei va semna foarte curând. După cum mi-a spus întotdeauna, va fi pregătit de îndată ce irlandezii vor fi votat cu „da”. Acestea sunt, într-adevăr, vești bune.

Sigur că trebuie să așteptăm încheierea procesului din Republica Cehă. Trebuie să respectăm procedurile constituționale din această țară, la fel cum am făcut-o și cu alte țări, însă, odată cu încheierea lor, nu văd niciun motiv care să stea în calea finalizării cât mai rapide a lucrărilor.

Acest lucru este important pentru Europa, în general, și pentru Comisie, în particular. Dorim să văd instalată noua Comisie, o Comisie în conformitate cu Tratatul de la Lisabona, și dorim s-o văd cât de poate de repede în oficiu. Nu este în interesul nimănui să avem o Comisie interimară pentru o perioadă lungă. Sunt pregătit pentru formarea următoarei Comisii de îndată ce Consiliul va fi pregătit să clarifice în mod definitiv baza juridică și să nominalizeze Înalțul Reprezentant, care va deveni vicepreședinte al Comisiei.

Apreciez toate eforturile președinției suedeze și ale prim-ministrului Reinfeldt, personal, de a garanta o finalizare rapidă a acestor proceduri. Inițiativa pe care a luat-o astăzi prim-ministrul Reinfeldt în cadrul unei reuniuni la care am participat și eu și dumneavoastră, dle Președinte Buzek, a fost o inițiativă foarte bună și foarte utilă, la fel ca și videoconferința cu dl prim-ministru Fischer.

Știu, de asemenea, că Parlamentul a lucrat neîncetat pentru a promova Tratatul de la Lisabona. Parlamentul și Comisia au lucrat mână în mână pentru a explica de ce acesta este tratatul potrivit pentru Europa. Sunt mândru de rolul pe care l-a jucat Comisia, furnizând cetățenilor irlandezi informațiile necesare în vederea luării unei decizii.

Acum că există o probabilitate reală ca Tratatul de la Lisabona să fie complet ratificat, iar întreg procesul să fie încheiat, ne putem îndrepta atenția către procedurile de punere în aplicare a acestuia. Aș dori să profit de această ocazie pentru a atrage atenția asupra a patru domenii în care lucrăm din greu pentru a garanta că ne vom putea începe activitatea în momentul în care Tratatul va intra în vigoare.

Una dintre cele mai importante și mai complexe domenii trebuie să îl constituie inovațiile privind Serviciul european pentru acțiune externă. Am lucrat din greu pentru a elabora unele dintre detaliile tehnice ale

modului în care putem transforma Serviciul european pentru acțiune externă într-un adevărat succes. Aceste eforturi se vor accelera acum și aș dori să subliniez, în spiritul observațiilor făcute de președinția suedeză, determinarea Comisiei Europene de a lucra cu Parlamentul European în vederea atingerii acestui obiectiv.

Știu că Elmar Brok a avut un rol principal în dezbateră acestui subiect aici, în Parlament. Am înțeles că veți discuta această temă în cadrul următoarei sesiuni plenare. Este o sincronizare excelentă, deoarece aceasta va avea loc imediat după ce aceeași chestiune va fi discutată în Consiliul European. Consider că raportul reprezintă o bază excelentă pentru discuțiile dintre instituțiile noastre și salut puternicul spirit comunitar care inspiră raportul. Acesta este exact spiritul pe care îl voi menține în pregătirea inovației importante reprezentate de Serviciul european pentru acțiune externă.

Un alt punct îl reprezintă comitologia. Acesta este un aspect important al modului de acțiune al Uniunii Europene. Tratatul de la Lisabona introduce reguli noi care creează un sistem mai rațional și mai transparent. Trebuie să stabilim cu exactitate modalitatea de funcționare a noului sistem. Dar dați-mi voie să fiu clar: multe dintre aceste decizii sunt de mare importanță politică și merită o validare democratică adecvată și o susținere politică reală. De aceea, trebuie să menținem rolul puternic pe care îl joacă Parlamentul astăzi.

Un alt element democratic important îl reprezintă noile mecanisme care să permită parlamentelor naționale să se exprime direct în legătură cu subsidiaritatea. Trebuie să punem aceste mecanisme în contextul mai larg al relațiilor excelente stabilite în ultimii ani de către Comisie și de către Parlamentul European cu parlamentele naționale.

În cele din urmă, aș dori să menționez Inițiativa cetățenească europeană. Este vorba despre una dintre cele mai remarcabile inovații de pe agenda democratică a Tratatului, o inovație la care Parlamentul a lucrat deja în mod detaliat. Margot Wallström a coordonat activitățile noastre de elaborare a unei cărți verzi pentru lansarea cât mai rapidă a unei consultații, în scopul de a le oferi cetățenilor această oportunitate într-o perioadă de până la un an de la intrarea în vigoare.

Luna trecută, când am vorbit în fața acestui Parlament, am stabilit ceea ce, după părerea mea, reprezintă cele mai mari provocări și oportunități ale Europei de astăzi. Tratatul de la Lisabona ne va oferi cadrul necesar pentru transformarea acestor obiective în realitate și sunt convins că, datorită acestui parteneriat constructiv dintre instituțiile noastre, acesta va deveni un succes. Acesta este angajamentul pe care și-l ia Comisia Europeană.

Președintele. – Dle președinte Barroso, vă mulțumesc pentru discursul dumneavoastră și pentru disponibilitatea de a coopera în vederea punerii în aplicare a Tratatului de la Lisabona.

Cooperarea dintre Parlament și Consiliu din timpul videoconferinței cu prim-ministrul Cehiei, Jan Fischer, a fost, de asemenea, excelentă, așadar, vă mulțumesc încă o dată, dle prim-ministru Fredrik Reinfeldt, pentru organizarea videoconferinței.

Joseph Daul, în numele Grupului PPE. – (FR) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, „da”-ul sincer și răsunător pe care l-au rostit irlandezii vinerea trecută nu a fost numai un „da” pentru Tratatul de la Lisabona; irlandezii au spus în primul rând „da” Europei ca zonă a solidarității și a valorilor comune. Aceștia și-au exprimat atașamentul profund față de o Europă care influențează globalizarea fără să sufere consecințele acesteia, o Europă care împărtășește cu partenerii săi alegerea societății și alegerea unei economii sociale de piață.

În numele Grupului PPE, îmi exprim încântarea față de acest vot care demonstrează că, atunci când o națiune este consultată cu privire la aspecte care într-adevăr contează, cum ar fi principiul apartenenței la Uniunea Europeană, oferă un răspuns întrebării care i se adresează și o face cu convingere.

Vineri, prietenii noștri irlandezi au răspuns la întrebarea „Sunteți în favoarea Tratatului de la Lisabona și, în caz că nu, sunteți pregătiți să puneți sub semnul întrebării apartenența țării voastre la Uniunea Europeană?”. Au răspuns cu un „da” univoc și răsunător la această întrebare. Aceasta demonstrează un singur lucru: că Europa este percepută drept ceea ce este, și anume un element protector, o zonă a stabilității, a păcii și a statului de drept.

Cred că votul irlandez va avea un impact important asupra modului în care vom construi Europa, mai ales în următoarele luni, prin faptul că demonstrează atașamentul profund al cetățenilor noștri față de valorile pe care le reprezintă Europa. Votul irlandez ne încurajează în acțiunea noastră europeană și, în același timp, ne unește. Ne încurajează, deoarece este prima oară într-o perioadă lungă de timp când o națiune europeană își exprimă cu asemenea forță voința de a participa la aventura europeană în ciuda - sau mai degrabă datorită

- crizei. Dar ne și unește, în măsura în care avem obligația de a satisface necesitatea de solidaritate care a stat în spatele „da”-ului irlandez.

Pentru a reveni la instituțiile europene, prin Tratatul de la Lisabona vom putea face acest lucru. Acest tratat îi va permite Europei să fie mai eficientă, transformând votul unanim - de multe ori paralizant - în excepție, iar pe cel majoritar în regulă.

Îi va permite, de asemenea, să fie mai identificabilă, prin crearea unei președinții permanente a Consiliului, în locul celei rotative actuale, și va spori rolul Înalțului nostru Reprezentant pentru politica externă. Europa trebuie să aibă un singur chip, atât pentru concetățenii noștri, cât și pentru partenerii noștri internaționali.

În cele din urmă, Tratatul de la Lisabona va crea o Europă mai democratică, sporind rolul acestui Parlament și oferindu-le parlamentelor naționale și cetățenilor mai multă putere de decizie în domeniul afacerilor europene. Vineri, irlandezii au fost ultima națiune care și-a exprimat poziția pozitivă față de Tratatul de la Lisabona. Toate celelalte națiuni, inclusiv Polonia și Republica Cehă, au făcut deja acest lucru, fie direct, fie prin intermediul parlamentelor naționale.

Prin urmare, solicit președinților acestor două țări să demareze fără întârziere semnarea oficială a Tratatului, astfel încât cele 27 de state membre să poată trece la pasul următor și să-l pună în aplicare cel târziu până la începutul anului 2010.

Aș dori să-i comunic în mod special președintelui Klaus că votul irlandez de 67% ar trebui să-l motiveze să semneze Tratatul, atunci când va veni momentul. În numele Grupului PPE, fac apel la dânsul să aibă un comportament responsabil, pe care sunt sigur că îl va avea.

A venit timpul ca Europa să lase deoparte chestiunile instituționale și să se dedice aspectelor cu adevărat importante pentru cele 500 de milioane de europeni: economia socială de piață, energia, clima și securitatea.

Vă mulțumesc, dle Reinfeldt și dle Barroso, pentru propunerile dumneavoastră. Puteți conta pe Grupul PPE, care va contribui la avansarea rapidă a lucrărilor.

Martin Schulz, în numele Grupului S&D. – (DE) Dle Președinte, discutăm despre rezultatul acestui referendum. S-a vorbit mult despre aspectele instituționale și nu am nimic de adăugat la ceea ce a spus dl prim-ministru Reinfeldt. Sunt de părere că este bine că nu acționează în grabă, ci spune că trebuie să așteptăm, pentru că nu am ajuns încă la linia de sosire; trebuie să parcurgem încă etapele finale ale acestui proces de ratificare, înainte să putem soluționa problema instituțiilor.

Dle Barroso, v-ați bucurat, așa cum am făcut-o cu toții. Probabil că bucuria pe care ați simțit-o a fost ușor umbrită duminică seara, având în vedere că din cele 382 de voturi pe care le-ați primit, 55 proveneau de la membrii unui grup al cărui obiectiv este acela de a împiedica intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona. Atunci când jubilați pentru Lisabona, trebuie să vă gândiți că sunteți susținut de persoane care își doresc exact opusul a ceea ce încercați să realizați. Gândiți-vă la acest lucru și încercați să puneți bazele majorității dumneavoastră pe o majoritate proeuropeană în acest Parlament.

(Interpelări)

Când ne referim la rezultatul acestui referendum, dle Președinte, vorbim despre ceva cu totul diferit. Nu este vorba despre jocurile instituționale care urmează a fi jucate. Nu este vorba despre organizarea majorităților în acest Parlament, ci despre ceva mult mai fundamental, și anume despre ceea ce trebuie să-i spunem președintelui Republicii Ceha. Cele 27 de state membre ale Uniunii Europene au în total 500 de milioane de locuitori. China are 1,3 miliarde de locuitori. India are 1,1 miliarde. Aceste două țări reprezintă împreună o treime din populația lumii! Acum, aceste două țări participă la reuniunile G20. Cel mai mare stat membru al UE care face parte din G20 reprezintă acolo un potențial economic al numai 82 de milioane de persoane.

Avem două opțiuni. Tratatul de la Lisabona nu este menit - așa cum a afirmat dl Klaus - să transforme Uniunea într-o forță puternică împotriva statelor membre, ci are un scop complet diferit. Este menit să transforme Uniunea într-un partener global puternic, pentru a consolida fiecare stat membru. Acesta este obiectivul explicit al Tratatului de la Lisabona. El servește, din contra, tocmai intereselor statelor membre mai mici ale UE. O țară cu o populație de 10 milioane - să luăm ca exemplu țara dumneavoastră, dle Barroso - cum este Portugalia, nu mai are, în comparație cu Brazilia, aceeași poziție pe care o avea în secolul 19. Este clar că, în secolul 21, Brazilia este țara mai puternică. La fel ca toate statele europene, Portugalia are nevoie de Uniune, astfel încât să putem fi mai puternici împreună. În ceea ce privește schimbările climatice, criza financiară, monitorizarea globală a bolilor și combaterea foametei în întreaga lume, asigurarea păcii, evitarea războaielor

pentru resurse, Europa va putea supraviețui numai sub forma unui bloc unitar și se va scufunda în cazul unei scindări.

Astfel, întrebarea pe care trebuie să i-o adresăm președintelui Klaus este următoarea: în momentul aprecierii responsabilității pe care și-o asumă, este posibil ca un individ - care într-adevăr își exercită dreptul său constituțional, pe care nu pot să-l contest - să preia singur această responsabilitate, când toate celelalte guverne și parlamente, iar acum și 67% dintre cetățenii Irlandei care au spus „da”, au o părere diferită?

Trebuie să-i adresăm dlui președinte Klaus o întrebare. Este conștient pe deplin de faptul că acest continent a ajuns la un moment de cotitură, cu alte cuvinte, la momentul în care trebuie să se decidă dacă unitatea ne face mai puternici sau dacă alegerea propriului drum ne slăbește pe toți? Aceasta este întrebarea crucială.

Prin urmare, da, a fost o zi bună pentru Europa, iar ziua în care acest tratat va fi în sfârșit ratificat va fi o zi și mai bună. Dl Klaus ar trebui să-și accepte responsabilitatea istorică și să semneze acest tratat.

Guy Verhofstadt, în numele Grupului ALDE. – Dle Președinte, vinerea trecută a reprezentat un adevărat pas istoric: 67% din voturi. Toate constituțiile din Europa pot fi modificate cu ajutorul unei majorități de două treimi; cred că o majoritate de două treimi este necesară și în Suedia.

Trebuie să-i mulțumim dlui Brian Cowen. Doresc, de asemenea, să-i mulțumesc lui Pat Cox, care a făcut o treabă nemaipomenită, și tuturor deputaților irlandezi pro-Lisabona din Parlamentul European, deoarece au dus o campanie extraordinară în favoarea Tratatului. Așadar, sunt fericit. Motivul este următorul: am început tot exercițiul acesta în urma Tratatului de la Nisa, cu o declarație la Laeken, și ne-a luat opt ani de zile - de aceea, dle Președinte, promit să nu luăm întreg procesul de la capăt.

Prin „da”-ul irlandez, toți cetățenii Europei au spus „da”, direct sau indirect, printr-un referendum sau prin parlamentele naționale, Tratatului de la Lisabona. Acesta a fost și un mesaj pentru eurosceptici, care au spus mereu: „nu - cetățenii sunt împotriva Europei, împotriva instituțiilor europene”. Șaizeci și șapte la sută din populația irlandeză: ceea ce am văzut vineri reprezintă un mesaj clar pentru eurosceptici.

Trebuie să le cerem tuturor să-și asume responsabilitatea, astfel încât Tratatul de la Lisabona să poată intra cât mai repede în vigoare. Acum este momentul să încheiem, în sfârșit, acest proces. Datorită „da”-ului irlandez, știm că Tratatul de la Lisabona va intra în vigoare; știm, deoarece acesta a fost ultimul obstacol. Nu știm însă când va intra în vigoare și cred că aceasta este problema pe care va trebui s-o discutăm în această după-amiază. Ce facem între timp?

Știm că trebuie să așteptăm decizia Curții constituționale a Republicii Cehe. După cum ați spus ieri în *Le Monde*, în cel mai rău caz, va trebui să mai așteptăm încă câteva luni și cred că nimeni din acest Parlament nu poate tolera faptul că Uniunea va deveni mai puțin funcțională pe perioada următoarelor luni. Putem accepta faptul că, după 31 octombrie, Comisia se va ocupa de situația curentă, deoarece trebuie să se ocupe de situația curentă. Trebuie să acționăm și trebuie s-o facem urgent. De aceea, dle Reinfeldt, președinte al Consiliului, vă invit să inițiați cât mai repede procedura de nominalizare a Comisiei.

În urmă cu trei săptămâni, am votat pentru președintele Comisiei pe baza argumentului că actuala criză nu ne permite o amânare a acestei decizii. Acesta a fost argumentul dumneavoastră. Același argument se aplică acum și în ceea ce privește nominalizarea Comisiei. Nu este nevoie să așteptăm: nominalizarea unei noi Comisii este posibilă în condițiile prezentului tratat și a statutului actual al Înalțului Reprezentant, iar apoi, de îndată ce Tratatul de la Lisabona va fi ratificat, veți putea instala cu ușurință un Înalț Reprezentant cu un alt statut și un președinte al Consiliului. Nu există realmente niciun motiv pentru a amâna procedurile de nominalizare a Comisiei.

Acesta este și obiectivul președintelui Comisiei, dacă am înțeles bine ceea ce a spus în urmă cu câteva minute. Mă tem să vă aud spunând „Nu, aștept; aștept, pentru că vreau un pachet global, un pachet global în care să fie inclus președintele Consiliului”. Cred că aceasta nu este o problemă: pregătiți-vă pachetul global. Pregătiți-l acum, iar referitor la decizia privind președintele Consiliului, aceasta poate fi la fel de politică precum decizia pe care ați luat-o prima dată cu privire la dl Barroso. L-ați prezentat ca pe un candidat printr-o decizie politică, nu prin una formală, pentru că v-am rugat după aceea s-o formalizați. Puteți proceda exact la fel și cu președintele Consiliului, iar apoi, odată cu ratificarea Tratatului, puteți formaliza întregul pachet. După aceea, veți schimba statutul Înalțului Reprezentant: acesta va deveni vicepreședinte al Comisiei. În același timp, veți putea pune în practică decizia politică luată cu privire la președintele Consiliului; apoi, veți putea s-o formalizați.

Aceasta este cea mai bună cale, cea mai indicată presiune pe care o puteți exercita asupra celorlalte țări care trebuie să semneze: formalizați-o, deoarece aceste țări știu că dorim să mergem mai departe. Și nu trebuie să mai așteptăm încă câteva săptămâni și luni. În orice caz, ați spus că nu avem timp de pierdut. Sunt de acord: nu avem timp de pierdut, având în vedere actuala criză economică și financiară.

Organizați Comisia acum, cât mai repede cu putință. Convingeți-vă colegii din Consiliu și luați o decizie cu privire la Înalțul Reprezentant, pe baza actualului tratat. Alegeți un candidat - am văzut că există numeroși candidați - pentru postul de președinte al Consiliului și continuați procedurile.

Daniel Cohn-Bendit, în numele Grupului Verts/ALE. – (FR) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, cred că trebuie să învățăm o lecție clară din cele întâmplate în Irlanda.

Irlandezii, după cum a spus Guy Verhofstadt, au votat în proporție de 67%, ceea ce reprezintă o mare majoritate, pentru că realitatea le-a impus o viziune clară. În primul rând, realitatea crizei, în care au simțit că au nevoie de Europa. Au simțit însă și faptul că acest vot implica, de fapt - așa cum a spus-o în mod corect Joseph Daul - fie un răspuns pozitiv din partea lor, fie demararea unui proces de ieșire din UE. Ceea ce trebuie să înțelegem este că referendumurile din Europa au sens numai în cazul în care au și consecințe. Dacă este vorba despre un joc, un moft, puteți spune nu, însă lucrurile vor continua să fie la fel ca și înainte. Așadar, puteți reacționa în funcție de dispoziție.

Cred că dezbateră cu privire la Europa trebuie să continue. Trebuie să ajungem la un referendum european în cadrul căruia toți cetățenii europeni să voteze pe baza majorității calificate, iar cei care votează împotriva să spună dacă respectă votul și dacă doresc să rămână sau să părăsească Uniunea. Dacă englezii cred că această remarcă li se adresează lor, au dreptate, pentru că trebui să punem punct, odată pentru totdeauna, unei Europe care poate fi victimă a șantajului. Un spațiu democratic nu poate coexista cu șantajul, iar dacă nu reușim să rezolvăm această problemă, cred că spațiul democratic european nu va funcționa.

Al doilea lucru pe care trebuie să-l înțelegem în mod clar este situația în care ne aflăm. Guy Verhofstadt a spus două-trei lucruri legate de acest subiect, dar ceea ce mă îngrijorează este faptul că, pentru dl Barroso, a avut loc o dezbatere publică. Nu am câștigat, am pierdut, asta este, însă a avut loc o adevărată dezbatere publică. Apoi a urmat o confruntare, iar majoritatea a câștigat.

Dle Schulz, nu ar trebui să-i arătați mereu pe alții cu degetul. Dacă toți socialiștii ar fi votat alături de noi împotriva dlui Barroso, nu ar fi existat nicio majoritate. Trebuie spus și acest lucru; nu putem pur și simplu să vorbim la nimereală. Asta e viața; așa stau lucrurile. Da, Martin, e adevărat că îți place să dai vina pe alții, dar, din când în când, social-democrații ar trebui să-și asume responsabilitatea în ceea ce privește înfrângerile lor, altfel nu vom câștiga niciodată.

Aș dori acum să spun câte ceva despre procedură, iar aici nu sunt de acord cu dumneavoastră, dle Reinfeldt. Vom avea un președinte al Consiliului European. Nu vreau ca acest lucru să se transforme într-o *lovitură de stat*. Deodată, pe ultima sută de metri, veți propune pe cineva, iar într-o săptămână, decizia va trebui să fie luată. Consider că Europa are dreptul la o dezbatere publică și că toate statele ar trebui să aibă dreptul de a se pronunța față de propunerile dumneavoastră. Indiferent dacă este vorba despre dl Blai, dl Balkenende, dl Jean-Claude Juncker sau dl Guy Verhofstadt, cred că avem dreptul la o dezbatere publică. Nu guvernele sunt cele care ar trebui să aleagă, în spatele ușilor închise și în ultima secundă, președintele Europei.

Spun toate acestea pentru că toată lumea știe că, la ora actuală, opiniile publice nu sunt în favoarea dlui Blair, toată lumea știe că nu este corect ca Jean-Claude Juncker să nu aibă nicio șansă, numai pentru că dna Merkel și dl Sarkozy sunt împotriva sa. Aceasta nu este o dezbatere publică democratică. Trebuie să punem cărțile pe față, iar apoi se va lua o decizie. Același lucru este valabil și în cazul Înalțului Reprezentant. Prezentați-vă propunerile!

Vă voi spune un lucru. Dl Barroso și dl Verhofstadt au dreptate în această privință. Ne-ați făcut să-l alegem pe dl Barroso, spunându-ne că era o urgență, iar acum veți avea o Comisie „neputincioasă” care va funcționa astfel până când se va putea lua o decizie. Totul depinde de cehi.

Mai există însă încă un aspect. Am propus prelungirea întregii Comisii, inclusiv a dlui Barroso, tocmai pentru ca negocierile pentru Copenhaga să poată fi purtate de Comisie cu normă întreagă. Cred că este inadmisibil ca procedura nominalizării Comisiei să nu fie lansată imediat, prin prezentarea numelor. Dl Verhofstadt a făcut o propunere bună: dacă cehii nu se pronunță, ei bine, atunci cehii nu vor avea un comisar, deoarece Tratatul de la Nisa prevede reducerea numărului de comisari. Dacă cehii se vor pronunța înaintea încheierii procedurii, se va proceda în conformitate cu Tratatul de la Lisabona și vor avea un comisar. Trebuie să punem toate cărțile pe față.

În încheiere, aş dori să mai adaug un lucru. Trebuie să continuăm dezbateră şi după Tratatul de la Lisabona. Tratatul de la Lisabona nu reprezintă sfârşitul poveştii. Constituţionalizarea Europei nu se poate opri odată cu Tratatul de la Lisabona. Dacă nu avem curajul de a continua această dezbateră după ce Tratatul de la Lisabona va intra în vigoare, cred că vom rata o mare întâlnire cu istoria, întâlnirea Europei cu istoria.

Timothy Kirkhope, în numele Grupului ECR. – Dle Preşedinte, cea mai mare parte a primilor mei ani în politică mi-am petrecut-o luptând împotriva indivizilor periculoşi de genul dlui Cohn-Bendit. Am fost de-a dreptul alarmat, în urmă cu câteva momente, de faptul că eram de acord cu una sau două idei din discursul său, dar am fost salvat, deoarece ultimele sale observaţii m-au readus în poziţia diametral opusă pe care o am faţă de el. Aş dori să fiu foarte consistent în privinţa poziţiei mele, vorbind în calitate de lider al conservatorilor britanici în Parlamentul European. Progresul Tratatului de la Lisabona nu ar trebui să fie astăzi un motiv atât de mare de sărbătoare pentru cei care susţin principiul cooperării libere a statelor naţiune din Europa.

Tragedia Uniunii noastre este faptul că, în ochii multora, a devenit un proiect elitist care-şi impune ideologia unui public din ce în ce mai sceptic, potrivit informaţiilor Eurostat. Se pierde un referendum, aşa că se organizează altul pentru a obţine rezultatul dorit. Dacă termenul de „constituţie” se dovedeşte a fi lipsit de popularitate şi inacceptabil, i se creează o nouă imagine, astfel încât respingerile din trecut să poată fi ignorate. Dacă referendumul promis pare să nu aibă şanse de câştig, este anulat fără niciun fel de ruşine sau jenă. În Regatul Unit, toate partidele politice, inclusiv un guvern în oficiu, le-au promis cetăţenilor britanici că vor fi consultaţi cu privire la viitorul Europei. Socialişti şi liberalii nu s-au ținut de promisiune. Astfel de subterfugii politice ar putea să asigure avantaje pe termen scurt, însă ar trebui să regretăm faptul că încrederea cetăţenilor Europei în politicieni nu a crescut deloc prin astfel de manevre cinice.

Noi, cei din ECR, ne dorim o Europă construită pe fundaţiile solide ale susţinerii populare şi ale legitimităţii democratice oferite de instituţiile statelor sale naţiune. Însă Tratatul de la Lisabona este, după părerea noastră, un pas în direcţia greşită. Prin deschiderea unei uşi pentru o politică supranaţională externă şi de securitate, prin creşterea puterii instituţiilor europene şi prin eliminarea veto-urilor naţionale din domeniile politice esenţiale pentru statele noastre, Tratatul face un pas dramatic către superstatul de care se temeau mulţi. Popoarele Europei nu-şi doresc o Uniune a unei centralizări mai mari, o Uniune care-şi consolideze puterile pe seama statelor membre, o Uniune străină de grijiile lor cotidiene. Cu toate acestea, îşi doresc o Europă a diversităţii, o Europă în care diferitele culturi şi moduri de viaţă se combină şi în care se poate obţine o valoare adăugată. Îşi doresc o Uniune reformată, o Uniune mai răspunzătoare, mai transparentă şi mai democratică, o Uniune care furnizează valoare pentru bani în domeniile în care a delegat responsabilităţi, o Europă mai apropiată de oameni şi mai relevantă pentru aceştia.

Tratatul de la Lisabona a fost, prin urmare, o ocazie ratată. Am lucrat în cadrul Convenţiei care a avut loc după Declaraţia de la Laeken, pe care am susţinut-o puternic, o convenţie care a elaborat textul constituţional original. Cunosc bine detaliile, atât punctele tari, cât şi pe cele slabe. Conservatorii Regatului Unit au fost consistenţi. Considerăm că tratatul, în forma sa actuală, nu va aduce progrese în interesul cetăţenilor. Iar noi, cei din cadrul ECR, vom continua să luptăm pentru viziunea pe care o avem cu privire la Uniunea Europeană, o viziune aflată în concordanţă cu speranţele şi aspiraţiile cetăţenilor Europei. Vom continua să pledăm pentru o Uniune Europeană adaptată obiectivelor viitorului, nu ale trecutului, şi pentru o Uniune Europeană care se poate baza pe susţinerea cetăţenilor ei şi nu numai pe priorităţile unei elite. Ar trebui să reflectăm cu toţii la aceste lucruri.

Lothar Bisky, în numele Grupului GUE/NGL. – (DE) Dle Preşedinte, doamnelor şi domnilor, grupul meu a fost întotdeauna în favoarea referendumurilor obligatorii cu privire la Tratatul de reformă în Europa. Alegătorii din Irlanda au fost singurii care au avut ocazia de decide în mod direct, în urmă cu un an şi jumătate. Dacă dorim ca poporul să aleagă, trebuie să acceptăm rezultatul, chiar dacă acesta nu ne place.

Guvernul din Irlanda a încălcat acest principiu democratic şi a organizat un al doilea referendum, în parte din cauza presiunii celorlalte state membre. Acum are rezultatul pe care şi l-a dorit. Noi, cei de stânga, respectăm principiul democraţiei, însă ne facem în continuare griji pentru orientarea politică a UE. Numărul voturilor negative din Irlanda ne arată că nu suntem singurii care se preocupă în această privinţă.

Cele trei puncte principale de critică pe care le avem sunt următoarele: în primul rând, politica anterioară de liberalizare a pieţelor financiare, concurenţa taxelor, decuplarea politicii financiare de cea economică şi desfiinţarea statului social au contribuit la criza economică şi financiară. Astfel, această politică a dus la creşterea sărăciei şi a inegalităţii în Europa. Exceptând declaraţiile de intenţie, nu s-au întâmplat foarte multe în domeniul reglementării pieţelor financiare. Din contră, în timp ce cifrele şomajului cresc, marile bănci se

așteaptă, din nou, la profituri considerabile. Tratatul de la Lisabona va continua această politică a economiei de piață cu concurență liberă. Nu putem fi de acord cu această abordare.

Solicităm, în schimb, o abordare complet diferită a provocărilor sociale. Obiectivul nostru constă în introducerea unei clauze de progres social, cu salarii minime valabile pe întreg teritoriul UE - aceeași remunerare pentru aceeași muncă, în același loc. Trebuie să combatem dumpingul salarial.

Cel de-al doilea punct de critică: solicitarea ca statele membre să-și îmbunătățească pas cu pas capacitățile militare este incompatibilă cu obiectivele stângii, la fel ca și ancorarea unei agenții europene de armament în dreptul comunitar primar. Nu vom susține misiuni militare globale pentru a ne impune propriile interese. Nu ne dorim un astfel de tratat; ne dorim un tratat al dezarmării, nu al înarmării. Este paradoxal ca cineva să fie văzut drept oponent al Europei din acest motiv. Oricine sprijină înarmarea în Europa este catalogat drept prieten al Europei, însă oricine sprijină dezarmarea în Europa este catalogat drept dușman al acesteia. Acest lucru este absurd din punct de vedere politic!

Referendumul din Irlanda a avut, așadar, loc și, chiar dacă nu corespunde tuturor dorințelor noastre, noi, cei de stânga, vom continua să luptăm pentru mai multă democrație directă în Europa.

Nigel Farage, în numele Grupului EFD. – Dle Președinte, lucrurile sunt incredibil de simple, nu-i așa? În Irlanda, am avut un vot împotriva Tratatului de la Lisabona și un vot pentru Tratatul de la Lisabona, așadar, dacă am avea vreun simț sportiv, ar trebui să alegem cea mai bună variantă din trei; diferența este că ar trebui să facem din al treilea referendum un referendum liber și corect. Pentru că ceea ce s-a întâmplat în Irlanda cu siguranță nu a fost un referendum liber și corect! De fapt, sper că sunteți cu toții foarte mândri de voi, pentru că ceea ce ați făcut a fost să alegeți copilul cel mai mic de pe terenul de joacă, să-l înghesuiți într-un colț și să-i dați o bătaie bună. Aceasta este o victorie pentru băieții bătauși; este o victorie pentru bani mulți și o victorie pentru birocrați. Totul a fost o parodie!

(Interpelări)

Deci respectați acest vot, nu-i așa? Votul trecut nu l-ați respectat, e adevărat? Comisia Europeană a investit milioane de lire sterline din banii contribuabililor - lire sterline sau euro, nu contează, deși în cazul nostru contează, pentru că, slavă Domnului, mai avem lira sterlină - ați investit milioane. Cheltuielile pentru promovarea „da”-ului față de cele pentru „nu” au fost echivalente cu un factor între 10:1 și 20:1. Comisia pentru referendum din Irlanda nu și-a îndeplinit sarcinile, nu le-a spus cetățenilor irlandezi că Tratatul constituțional de la Lisabona va avea un impact profund asupra propriei lor constituții; iar, probabil că cel mai rău lucru dintre toate a fost că regulile au fost schimbate de către Comisia de radiodifuziune din Irlanda, astfel încât nu a existat o acoperire egală între părțile pro și contra referendumului. A fost ceva inadmisibil. Toată campania care s-a făcut, toată campania pe care ați făcut-o s-a redus la „Votați «da» pentru locuri de muncă”. Despre asta a fost vorba. Însă iată care sunt veștile proaspete din presă, dragi prieteni: Aer Lingus a concediat azi oameni, iar Intel, cei care au investit 400 000 EUR în campania „da”, au concediat astăzi 300 de oameni. O mie cinci sute cincizeci de locuri de muncă au fost desființate de sâmbătă; singurele locuri de muncă păstrate prin votul afirmativ au fost cele ale clasei politice.

Cred că s-a sfârșit totul. Cred că perioada de independență a Irlandei va fi una foarte scurtă în istorie. Nu cred că președintele Klaus va reuși să reziste, sper totuși că o va face; este un om bun și curajos. Dar se pare că suntem martorii victoriei birocrației față de democrația națională. În termeni istorici, cred că Marea Britanie e foarte singură, poate la fel de singură ca în 1940, dar...

(Reacții diferite)

...există o adevărată polemică aici. Care este scopul de a avea un prim-ministru conservator, dacă dl Blair va fi suzeranul? Care este scopul de a avea un ministru de externe dacă avem un ministru de externe al UE cu propriul serviciu diplomatic? Care este scopul tuturor acestor lucruri? În ceea ce mă privește, referendumul irlandez reprezintă începutul unei dezbateri reale. Nu ne mai putem preface: dacă vrem democrație națională, nu putem rămâne un membru al acestei Uniuni Europene și vom milita pentru ieșirea cât mai rapidă a Marii Britanii din UE.

Andrew Henry William Brons (NI). – Dle Președinte, ieri am întrebat-o pe dna Wallström, vicepreședintă a Comisiei, dacă Tratatul de la Lisabona este în general același cu Tratatul constituțional pe care îl înlocuiește. Mi-a spus că schimbările sunt cele solicitate de guvernul britanic și se referă la nume și la simboluri. Nu a folosit cuvântul „numai”, dar ar fi putut cu ușurință să o facă.

Tratatul constituțional fusese deja respins de electoratele din Franța și Olanda, iar Regatul Unit urma să-și organizeze referendumul. Cu siguranță s-ar fi soldat cu un refuz. Este clar că înlocuirea Tratatului constituțional cu Tratatul european de reformă a fost făcută la solicitarea guvernului britanic, pentru a le permite să nu se țină de promisiunea de a organiza un referendum.

Substanța rămâne aceeași, dar numele și simbolurile se schimbă, ca parte a unei afirmații cu totul necinstite conform căreia tratatele sunt diferite, iar un referendum nu ar fi necesar. Cum poate cineva să îndrăznească să numească această păcăleală și această ticăloșie democrație?

Fredrik Reinfeldt, președintele în exercițiu al Consiliului. - Dle Președinte, aș dori, în primul rând, să le mulțumesc președinților de grup pentru comentariile lor. Văd că mulți dintre ei și-ar dori să vadă mai multă grabă în acest proces și pot să înțeleg de ce.

Cred că ar trebui să fie limpede faptul că ne îndreptăm, mai mult sau mai puțin, către un teritoriu necunoscut. Dacă ne uităm la contextul juridic, vedem că Tratatul de la Lisabona ar fi trebuit să intre în vigoare deja de la 1 ianuarie, anul acesta. Încercăm să avem un comportament flexibil într-o nouă situație determinată de situația din Irlanda, dar și din alte țări.

De multe ori este adevărat că în dezbaterile suedeze se face trimitere la democrație atunci când se dorește impunerea unui argument. Este un lucru bun. Și eu încerc să realizez același lucru aici. Dacă va intra în vigoare un nou tratat, este clar că acesta trebuie ratificat de cele 27 de state membre. Aici trebuie să ajungem și de aceea sunt atât de specific când spun că ne aflăm acum la numărul 24. Mai rămân încă trei țări care nu l-au ratificat, iar probabil că drumul cel mai lung va fi cel al Republicii Cehe.

Odată cu ratificarea de către cea de-a 27-a țară, vom putea merge mai departe. Irlanda nu a ratificat. Are nevoie de ratificarea parlamentară înainte ca procesul să fie complet. Ați putea spune că este ceva ușor, însă trebuie să fim atenți la detalii, așa că nu se știe niciodată. În momentul în care vom ajunge la numărul de 27, pachetul va fi complet și vom trece mai departe la Tratatul de la Lisabona.

Este foarte important să spunem că toate tratatele pe care le-am discutat au rezultat din echilibrarea unor viziuni diferite și este destul de clar că, atât eu, cât și alții prezenți aici, trebuie să respectăm aceste tratate. Se întâmplă foarte des să faci un lucru care să nu fie în conformitate cu tratatele. Aceasta este ceea ce dorim să realizăm aici, cu președinția suedeză.

De aceea vă spun că vom încerca să acționăm repede într-o situație care, la ora actuală, se află în mâinile Curții constituționale de la Praga, Republica Cehă. În momentul în care aceasta își va da verdictul cu privire la înaintarea sau nu a plângerii, Președinția suedeză își va prezenta următoarea reacție față de acest proces. Aceasta este democrație, pentru că respectăm întocmai tratatele și reacțiile acestor țări diferite.

Mesajul pe care pe care doresc să vi-l transmit este că, având în vedere această majoritate clară, trebuie să introducem Tratatul de la Lisabona cât mai repede, deoarece considerăm că ne va oferi o Europă mai funcțională, însă voi acționa pas cu pas. Voi respecta atât Tratatul, cât și faptul că toate cele 27 de state membre trebuie să ratifice înainte de a merge mai departe.

Vă mulțumesc foarte mult pentru observațiile și pentru sprijinul dumneavoastră.

José Manuel Barroso, președintele Comisiei. - Dle Președinte, voi face numai câteva observații referitoare la intervențiile președinților de grup și le mulțumesc tuturor pentru contribuțiile lor. Aceste chestiuni instituționale de tranziție între două tratate sunt foarte dificile din punct de vedere juridic și politic și necesită înțelepciune din partea tuturor instituțiilor. Bineînțeles că ne-am dori ca noul tratat să fie aprobat cât mai repede cu putință. Majoritatea deputaților din Parlamentul European își doresc acest lucru, toate guvernele își doresc acest lucru, iar sigur că și Comisia își dorește acest lucru.

Ideea este, așa cum a spus și dl prim-ministru, că Tratatul nu va fi aprobat înainte de încheierea mandatului acestei Comisii. Mandatul Comisiei durează până la sfârșitul acestei luni, prin urmare vom avea, în mod inevitabil, o perioadă în care Comisia va fi o Comisie interimară. Din acest motiv, cred că Parlamentul a luat decizia potrivită în urmă cu ceva timp, când a luat o decizie în ceea ce privește președintele Comisiei, deoarece astfel, președintele Comisiei va avea autoritatea, autoritatea politică de a reprezenta Comisia în obligațiile sale internaționale foarte importante. Aceasta a fost o decizie înțeleaptă a Parlamentului European.

Acum, partea importantă revine modului în care vom gestiona această tranziție. Am discutat astăzi acest aspect în Comisie, iar părerea noastră, în Colegiu, este că ar trebui să stabilim deja noua Comisie în conformitate cu Tratatul de la Lisabona, dacă este posibil. Suntem de această părere, deoarece acesta este

tratatul pe care ni-l dorim; acesta este tratatul care vă conferă dumneavoastră, Parlamentului, mai multe drepturi în ceea ce privește formarea Comisiei. Înalțul Reprezentant va fi, de exemplu, vicepreședinte al Comisiei, iar astfel veți vota pentru Înalțul Reprezentant. Acest lucru nu se va întâmpla dacă vom pune în aplicare Tratatul de la Nisa, așadar, părerea noastră este să introducem noua Comisie în conformitate cu normele Tratatului de la Lisabona. Aceasta este însă și o chestiune de înțelepciune și, în același timp, de sincronizare. În trecut, mai exact în prima Comisie din care am făcut parte, am început, de asemenea, prin prelungirea cu trei săptămâni a Comisiei anterioare.

Întrebarea este: cât va dura? Și de aceea am spus imediat - iar dl prim-ministru Reinfeldt știe care este părerea mea - că una este să aștepti timp de câteva săptămâni, iar alta să aștepti până nu se știe când. Este o chestiune de judecată, de judecată politică, și sper ca, pe baza informațiilor pe care le vom primi de la partenerii noștri cehi, Consiliul European să ia deciziile corecte. Acesta este aspectul asupra căruia Consiliul European va trebui să ia o decizie la sfârșitul lunii.

Sigur că nu ne dorim - cred că nu este în interesul nimănui - să avem o Comisie fără competențe juridice complete. Nu este în interesul Comisiei și sunt sigur că nu ar fi nici în interesul Parlamentului European. Acesta este motivul pentru care am spus că sunt pregătit: sunt pregătit să încep formarea noii Comisii de îndată ce avem claritate juridică și de îndată ce Consiliul European va începe procesul. În acest sens, Consiliul trebuie să ia anumite decizii. Consiliul European trebuie să propună un Înalț Reprezentant, deoarece, conform Tratatului de la Lisabona, acesta trebuie aprobat ca vicepreședinte al Comisiei de către președintele Comisiei.

Legat de unele comentarii, aș dori să subliniez anumite lucruri și să-i reasigur pe unii deputați europeni. Unii dintre dumneavoastră ați spus că va exista un „președinte al Europei”. Îmi pare rău: nu va exista un „președinte al Europei”. Dacă vom avea Tratatul de la Lisabona, va exista un președinte al Consiliului European: acesta este un lucru diferit. Există un Președinte al Parlamentului, un președinte al Comisiei și va exista un președinte al Consiliului European. Este important să subliniem acest aspect, deoarece câteodată cred că există idei cu privire la anumite *dérives institutionnelles* și nu voi accepta, Comisia Europeană nu va accepta ideea ca președintele Consiliului European să fie președintele Europei, pentru că acest lucru nu se specifică în Tratat.

(Aplauze)

Nu se specifică în Tratat, iar noi trebuie să respectăm Tratatul. Trebuie să respectăm instituțiile. Există un Președinte al Parlamentului European; există un președinte al Comisiei. Dacă vom avea Tratatul de la Lisabona, va exista un președinte al Consiliului European.

Este foarte important să înțelegem că toate deciziile noastre trebuie luate în conformitate cu tratatele actuale. De aceea consider că acum trebuie să mergem mai departe, de îndată ce cehii își vor verifica situația. Și de aceea consider că ar trebui să lucrăm asupra aspectelor pe care le-am menționat înainte, de la Inițiativa cetățenească până la serviciile externe, cu un spirit de cooperare între instituții, astfel încât, atunci când deciziile vor fi luate în mod formal, să putem aplica cu determinare tot ceea ce ne aduce Tratatul de la Lisabona, ceea ce cred că este mai multă răspundere, mai multă democrație și mai multă eficiență pentru Uniunea noastră.

Gay Mitchell (PPE). – Dle Președinte, în calitate de prim cetățean irlandez care ia cuvântul în această dezbatere, doresc să le mulțumesc colegilor pentru comentariile amabile pe care le-au făcut cu privire la electoratul irlandez. Menționez și persoanele cărora li s-au adresat mulțumiri până acum. Aș dori să subliniez faptul că nu li s-a mulțumit unor persoane care au jucat un rol esențial pentru votul afirmativ din această campanie și care au pus interesele țării lor înaintea intereselor propriilor partide politice, și anume dl Enda Kennz TD, lider al Fine Gael, și dl Eamon Gilmore TD, lider al Partidului Laburist. Aceștia au făcut, în mod dezinteresat, mai mult decât oricine altcineva pentru a asigura desfășurarea acestei campanii și aș dori ca acest lucru să fie recunoscut aici.

Procesul din Irlanda cu privire la Tratatul de la Lisabona este o dovadă a faptului că, atunci când facem efortul de a aduce oamenii alături de noi, aceștia sunt pregătiți să se lase conduși. Proiectul european rămâne cea mai bună speranță a popoarelor din Europa și nu numai, speranța într-un viitor pașnic și prosper. Nu putem să presupunem că oamenii vor aprecia beneficiile sale. Trebuie să fim cât se poate de deschiși și de cuprinzători atunci când le vom explica aceste beneficii. Extinderea nu a afectat acest proiect. Ci ne-a permis să ne bucurăm de aceste beneficii alături de alții. Există într-adevăr unitate în diversitate.

Unele persoane din Irlanda nu erau sigure de conținutul Tratatului; altele erau îngrijorate de impunerea avortului unor state membre, de neutralitate, de pierderea unui comisar și de posibilitatea ca țara să piardă controlul asupra propriei politici de impozitare directă. Cu ajutorul unei comisii speciale, în urma primului

referendum, parlamentul irlandez a identificat grijile cetățenilor, iar guvernul a obținut garanții din partea partenerilor noștri cu privire la aceste aspecte și, un lucru esențial, schimbarea în ceea ce privește viitoarea compoziție a Comisiei.

Aceasta a fost democrația în practică, la toate nivelurile. Motivul pentru care parlamentul irlandez a avut un drept și o responsabilitate de a face ceea ce a făcut este acela că poporul suveran al Irlandei i-a dat acest drept și această responsabilitate. Având în vedere prezența numeroasă a alegătorilor și „da”-ul copleșitor de la vot, este clar că voința democratică a poporului a fost respectată.

Dle Președinte, sprijin ceea ce ați spus în legătură cu grijile pe care și le fac unii dintre cetățenii noștri. Permiteți-mi să aduc în discuție o temă care, după părerea mea, trebuie abordată. Unele persoane din Irlanda, și nu numai, sunt de părere că UE se transformă într-un spațiu distant pentru creștinism, în particular, și pentru religie, în general. Trebuie să recunosc că, personal, am simțit lipsa de respect a unor persoane care se autopercep ca fiind corecte și liberale, dar care sunt orice altceva atunci când vine vorba de a încerca să vadă lucrurile din punctul de vedere al persoanelor care au o credință religioasă. Îi respect pe cei care nu au o credință religioasă, însă mă aștept la un respect reciproc în această privință. La aceasta se referă întregul proiect reprezentat de UE. Repet: unitate în diversitate. Al doilea referendum irlandez este o dovadă a realizărilor pe care le putem face atunci când suntem cu adevărat deschiși. Aceste cuvinte sunt pentru cei ce au urechi să audă și pentru posteritate.

Să trecem acum la completarea ratificării, iar apoi la îndeplinirea promisiunilor cuprinse în Tratat, care se referă la mai multă democrație și transparență, la un rol coerent în lume și la aplicarea acelorași principii tolerante și integratoare în negocierile noastre cu alte regiuni ale lumii - în special cu zonele cele mai sărace - ca și cele pe care trebuie să le aplicăm intern.

Proinsias De Rossa (S&D). – Dle Președinte, ultima dată când am avut o dezbatere pe această temă, am prezis că electoratul irlandez va respinge cercul politic compus din Gerry Adams, Nigel Farage și Joe Higgins. Mă bucur să pot spune că am avut dreptate.

Stilul bombastic al lui Nigel Farage, trebuie spus, a contribuit la buna dispoziție a națiunii irlandeze pentru o perioadă de timp, dar bineînțeles că disprețul pe care îl are față de democrația irlandeză a fost astăzi emanat aici prin fiecare por al corpului său. Manevrele sale de a convinge electoratul irlandez să determine Marea Britanie să iasă din UE au demonstrat, după părerea mea, înțelegerea sa limitată a istoriei comune a Marii Britanii și a Irlandei.

Mai important, electoratul irlandez a declarat ferm că viitorul nostru este alături de Europa, că Europa este benefică pentru Irlanda și că Irlanda va avea o contribuție pozitivă la dezvoltarea Uniunii. Sper ca toate statele membre să ratifice cât mai curând Tratatul și ca toate reformele instituționale, democratice și sociale să poată fi aplicate fără nicio altă amânare. Întreaga lume are nevoie de o Uniune mai eficientă pentru a garanta faptul că ne vom putea urma cu vitalitate obiectivele dezvoltării durabile - din punct de vedere economic, ecologic și social.

Doresc să vă fac să înțelegeți, dle președinte Barroso și dle Președinte în oficiu, că popoarele Europei vor acțiune din partea Uniunii. Ele nu mai trebuie convinse de faptul că avem nevoie atât de soluții globale, cât și de soluții interne în ceea ce privește problemele cu care ne confruntăm. Ceea ce vor ele să vadă este tocmai demararea unor acțiuni în vederea gestionării acestor crize. Vor o acțiune concretă, nu una retorică.

Chiar sper că vom avea o Comisie care să fie eficientă, care să fie competentă și, mai ales, capabilă de a elimina ideologia economică moartă care ne-a adus la marginea dezastrului în Europa, ba chiar și în restul lumii. Trebuie să punem în aplicare obiectivul pe care l-am prezentat în Tratatul de la Lisabona: o economie socială de piață care să aducă tuturor popoarelor noastre locuri de muncă, prosperitate și un nivel de trai decent.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – Dle Președinte, cetățenii irlandezi au acordat săptămâna trecută, printr-o victorie de 619 000 de voturi, un vot impresionant de încredere proiectului Uniunii Europene. Aș dori să le mulțumesc celorlalte 26 de guverne din Europa și grupurilor politice din acest Parlament care au colaborat foarte strâns cu guvernul irlandez în ultimele 15 luni, astfel încât preocupările exprimate de către cetățenii irlandezi cu privire la Tratatul de la Lisabona I să fie abordate în mod cuprinzător.

Aceasta a fost o victorie a poporului irlandez, nu neapărat a guvernului sau a partidelor politice. Poporul irlandez a declarat ferm că locul Irlandei se află în mijlocul Uniunii Europene.

– (GA) Partidele politice care au fost în favoarea Tratatului au colaborat într-o măsură mai mare decât la ultimul referendum.

Grupuri civice precum *Irlanda pentru Europa* și *We Belong* au jucat un rol central în efortul de a le arăta cetățenilor irlandezi că aceștia nu votau numai în favoarea sistemului politic prin referendum. Grupurile fermierilor au fost foarte clar în favoarea Tratatului, fiind foarte activi în această campanie.

Comparativ cu ultimul referendum, aceasta reprezintă o schimbare majoră, iar acest lucru s-a văzut foarte clar.

– Garanțiile juridice obligatorii oferite Irlandei în domeniile politicii de impozitare, a politicii neutralității și a aspectelor socio-etnice au clarificat preocupările esențiale ale cetățenilor irlandezi. Sper că Tratatul va fi ratificat în scurt timp și mă bucur să aud veștile pe care ni le-ați prezentat în legătură cu țara dumneavoastră, dle Președinte.

Însă trebuie să menționez că remarcile făcute în această după-amiază de către dl Farage din UKIP (Partidul independent al Regatului Unit) au fost jignitoare la adresa irlandezilor și că nu vom accepta acest lucru. Irlandezii reprezintă un electorat inteligent, cu discernământ și cunoșteau diferențele dintre acest tratat și cel dinainte și știau că protocoalele presupun un acord obligatoriu din punct de vedere legal. Dle Farage, dumneavoastră și colegii dumneavoastră vă veți bucura să auziți că intervenția dumneavoastră în Tratat a însemnat aproximativ 3 sau 4% în plus pentru votul afirmativ. Acesta este respectul pe care poporul irlandez îl are pentru dumneavoastră și pentru grupul pe care îl reprezentați.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (DE) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, și eu am fost sâmbătă încântată și ușurată de faptul că cetățenii irlandezi au votat „da” cu o majoritate de două treimi și că, prin urmare, nu mai cred în afirmațiile false și poveștile de groază cum ar fi, de exemplu, salariul minim de 1,84 EUR și au spus „da” acestei Europe comune.

În sfârșit, există șansă de a colabora în politica noastră externă, pentru a asigura o prevenire mai eficientă a conflictelor, o mai mare protecție a drepturilor omului și mai multă democrație în toate părțile lumii, cu alte cuvinte, pentru a fi mai conștienți de responsabilitatea globală pe care o are Uniunea Europeană. Însă, pentru ca toate acestea să intre în vigoare avem nevoie - și unele persoane au spus-o deja - de susținerea tuturor șefilor de stat și de guvern pentru a-l convinge și pe președintele Klaus să semneze Tratatul. Și chiar mă refer la toți șefii de stat și de guvern. Am fost șocată azi dimineață să aud că unul dintre șefii de guvern, și anume cancelarul austriac Werner Faymann, a declarat într-un interviu că, dacă președintele Klaus nu va semna Tratatul, crede că există o șansă ca Austria să organizeze încă un referendum. Acest lucru demonstrează o lipsă de responsabilitate față de politica europeană. L-aș ruga, în acest sens, pe Președintele în oficiu al Consiliului să-i explice șefului de guvern al Austriei că trebuie să ne asumăm o responsabilitate europeană comună. L-aș ruga, de asemenea, pe deputații social-democrați să clarifice acest lucru.

Toți cei care sunt în favoarea acestei Europe comune trebuie să precizeze faptul că și președintele Klaus trebuie să semneze Tratatul și că nu avem nevoie de niciun fel de acțiune care să submineze procesul de punere în aplicare a Tratatului de la Lisabona. Nu avem nevoie de așa-zisele „Spompanadln”, cum le numim în Austria, cu alte cuvinte de întreprinderea rapidă a unor acțiuni, numai pe motiv că acestea s-ar putea bucura de popularitate în rândul oamenilor. Consider că ar fi un act foarte iresponsabil din punct de vedere al politicii europene și sper ca șeful de guvern al Austriei să-și retragă afirmația în acest sens.

Jan Zahradil (ECR). – (CS) Doamnelor și domnilor, nu am intenția să mă amestec în afacerile interne ale Irlandei și recunosc dreptul politicianilor irlandezi de a permite atâtea votări ale acestui tratat câte cred dânsii de cuviință și respect, bineînțeles, rezultatul acestui referendum, la fel cum am respectat și rezultatul referendumului de anul trecut, care a fost complet diferit. Nu știu care dintre rezultate are o valoare sau o validitate mai mare, probabil că mă vor lămurii colegii irlandezi, dar, cu toate acestea, pot să-mi fac o părere despre imaginea exterioară a întregii situații și atmosfere din jurul ratificării Tratatului de la Lisabona și trebuie să spun că, din păcate, imaginea este îngrozitoare. Am trăit timp de 26 de ani într-un regim care nu permitea alegerile libere, în care nu era posibil să avem alegeri libere și în care era posibil numai un singur rezultat al alegerilor. Mă tem că multe persoane din acest Parlament și din Europa consideră că singurul rezultat posibil și de conceput în legătură cu Tratatul de la Lisabona a fost și este „da” și mă tem că nu vor accepta sau permite niciun alt rezultat.

Mă întreb, de asemenea, de ce se face atâta caz și de ce există atât de multă presiune politică în ceea ce privește Tratatul de la Lisabona, având în vedere că UE oricum nu s-ar destrăma sau prăbuși fără acesta, ci ar continua să funcționeze pe baza acordurilor existente. În acest caz, aș spune că suntem martorii unui exemplu înfloritor de *realpolitik* sau politica puterilor, care nu are de-a face cu o Europă mai democratică sau cu o Uniune mai funcțională și mai transparentă, ci cu noile relații de putere create în UE. O spun fără amărăciune, pentru

că sunt în politică de suficient de mult timp pentru a ști ce înseamnă *realpolitik*, dar haideți cel puțin să nu ne mințim pe noi înșine.

Cine se va bucura de avantajele aduse de Tratatul de la Lisabona? Va fi Comisia Europeană, prin urmare, nu mă surprinde faptul că aceasta susține Tratatul în mod principal. Va fi Parlamentul European, deci nu mă surprinde că mulți dintre deputați susțin Tratatul. Vor fi și câteva dintre statele puternice ale UE, precum și federaliști din toate grupurile parlamentare, fie că sunt din Partidul Popular European, din Partidul Socialiștilor Europeni sau din Partidul Liberalilor Europeni. Cea mai mare temere pe care o am este însă faptul că o astfel de abordare ghidată după principiul „scopul scuza mijloacele” se va întoarce împotriva noastră a tuturor și că vom fi martorii unei reacții adverse în următorii ani, că presiunea exercitată în vederea aprobării Tratatului de la Lisabona va provoca o reacție sub forma unei susțineri din ce în ce mai puternice a adevăraților antieuropeni, extremiștilor, xenofobilor și forțelor antieuropene și că aceasta va fi o victorie pirică.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Aș dori să-i adresez colegului meu o întrebare succintă, și anume: Considerați că faptul că guvernul irlandez poate organiza un referendum de câte ori dorește face parte din procesul democratic? Care este atunci opinia dumneavoastră în legătură cu vestea potrivit căreia șeful guvernului Austriei are în vedere acum organizarea unui prim referendum pe această temă? Acceptați și dumneavoastră acest lucru ca pe un semn al democrației sau l-ați cataloga mai degrabă drept un abuz de putere, așa cum a făcut-o antevorbitorul dumneavoastră? Ați putea, vă rog, să răspundeți la aceste întrebări?

Jan Zahradil (ECR). – (CS) Nu am venit aici pentru a-mi da cu părerea în legătură cu acțiunile guvernului irlandez, al guvernului austriac sau al oricărui alt guvern. Nu am făcut, nu fac și nu voi face în niciun caz acest lucru.

Bairbre de Brún (GUE/NGL). – (GA) Dle Președinte, cetățenii irlandezi și-au spus cuvântul. Accept acest lucru. Cei care susțin că acest vot a fost un „da” pentru Europa, susțin că votul de anul trecut a fost un „nu” pentru Europa. Nu a fost așa. Sprijinul Irlandei pentru Europa nu a fost pus sub semnul întrebării nici anul trecut, nici anul acesta.

Chiar înainte de referendum, Comisia Europeană a decis să cheltuiască o cantitate mare de resurse pentru a organiza o campanie de propagandă cu privire la avantajele Uniunii Europene. Acest lucru a contribuit la impresia conform căreia votul de la referendum a reprezentat un „da” sau un „nu” pentru Europa, și nu un „da” sau un „nu” pentru Tratatul de la Lisabona. Mi se pare regretabilă situația.

Fiecare persoană din această încăpere trebuie să facă față provocării clare și dure care ne așteaptă, cu alte cuvinte trebuie să recunoască faptul că multe dintre preocupările care au ieșit la iveală în cadrul campaniei pentru referendum încă necesită a fi rezolvate. Oamenii sunt în general preocupați de salarii, de drepturile lucrătorilor și de serviciile publice, precum și de demilitarizare și de influența pe care o au statele mai mici.

De această dată, cetățenilor din Irlanda li s-a spus că, dacă vor vota pentru a doua oară cu „nu”, Irlanda va fi lăsată singură, izolată în fața crizei economice.

Cei care au sprijinit Tratatul ca pe un tratat pentru locuri de muncă și investiții ar trebui acum să asigure locurile de muncă și redresarea economică.

Promisiunile făcute nu trebuie uitate odată cu obținerea rezultatului dorit de către guvernul irlandez și de către liderii UE.

Morten Messerschmidt (EFD). – (DA) Dle Președinte, dacă putem spune un lucru despre referendumul care a avut loc în Irlanda, acesta este că, dacă există o lipsă suficient de mare de echilibru între taberele pro și contra, dacă există o lipsă suficient de mare de echilibru în acoperirea unei chestiuni în mijloacele de informare în masă și dacă pui întrebarea de suficient de multe ori, este absolut posibil să obții un „da” ca rezultat. Dacă însă una dintre aceste precondiții va lipsi, nu veți reuși să-i convingeți pe europeni să renunțe la mai multă suveranitate în favoarea acestor instituții în care ne aflăm la momentul de față. Aceasta este realitatea pe care trebuie să se întemeieze pozițiile fiecăruia dintre noi.

Un alt element al realității care, cel puțin pentru susținătorii Tratatului, trebuie să fie un element foarte deranjant, este metoda prin care acest tratat devine realitate, singura metodă fezabilă în acest sens, și anume climatul de frică. Un climat de frică cu privire la o nouă situație care s-ar putea crea în Regatul Unit și care ar duce la consultarea poporului britanic. Cred că este supărător să știi că poți să-ți realizezi viziunile numai într-un climat de teamă, teama că cetățenilor unei alte țări li s-ar putea solicita punctul de vedere, teama că democrației i-ar fi permis să vorbească din nou.

L-am auzit pe domnul Președinte spunând mai devreme în fața Parlamentului că tabăra care a votat cu „nu” va fi respectată. Însă, cu toată sinceritatea, este foarte dificil să vedem orice fel de respect pentru această tabără. Am auzit că simbolurile vor fi eliminate din Tratat - totuși întreg Parlamentul este acoperit de steaguri. Am auzit că imnul va fi scos din Tratat - totuși noul Parlament a fost sărbătorit cu simfonia a 9-a a lui Beethoven. Garanțiile oferite electoratului irlandez sau nouă, scepticilor, nu generează prea multă încredere. Ne-am dori să avem încredere, însă dispunem de rezerve foarte reduse.

Proinsias De Rossa (S&D). – Dle Președinte, aș dori să fac un apel la cei cărora nu le place rezultatul referendumului irlandez să înceteze să pună la îndoială procedurile democratice din Irlanda. Irlanda este un stat democratic. Este un stat democratic independent. Parlamentul Republicii Irlandeze a luat decizia de a organiza un referendum; acel referendum a avut loc. A fost susținut de 95% dintre reprezentanții aleși în parlamentul irlandez. Așadar, vă rog, puteți să criticați Uniunea Europeană, dar nu aveți dreptul de a pune la îndoială democrația statului meu.

Președintele. – Regula „cărții albastre” spune că trebuie să puneți o întrebare, nu să faceți o afirmație. Formularea este foarte clară și este foarte important ca această regulă să fie respectată.

Morten Messerschmidt (EFD). – (DA) Dle Președinte, pentru mine, democrația înseamnă să pui o întrebare și apoi să obții un răspuns. Democrația nu înseamnă să continui să pui o întrebare până când vei obține răspunsul pe care l-ai anticipat. Dacă deputaților europeni și membrilor Comisiei și ai Consiliului într-adevăr nu le este atât de teamă de mulțime, atunci cum se face că tentativele de evitare a unui referendum nu au avut succes decât într-o singură țară? Guvernele și instituțiile UE au reușit să prevină organizarea unui referendum în celelalte 26 de state membre. Aceasta nu este democrație.

Francisco Sosa Wagner (NI). – (ES) Dle Președinte, acest Parlament este palatul imaginației, palatul viselor.

Prin votul lor foarte puternic, cetățenii Irlandei ne oferă entuziasmul și forța de a continua să prosperăm și să clădim o Europă puternică și, mai ales, federală.

Numai în acest fel vom merita titlul de moștenitori legitimi ai părinților Europei, ale căror eforturi ne-au permis să ne aflăm astăzi aici.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, majoritatea este fericită și ușurată. Mă aștept ca minoritatea să accepte rezultatul.

Majoritatea din cele 27 de națiuni și din Parlamentul European a spus în repetate rânduri „da” continuării dezvoltării Uniunii Europene. Vedem o majoritate democratică și o minoritate care blochează. Acest „da” al majorității democratice a fost un „da” al bunului simț, un „da” pentru o Uniune Europeană mai democratică, mai transparentă și mai apropiată de cetățenii săi, un „da” al pro-europenilor cu o gândire și o acțiune pozitivă, un „da” pentru consolidarea poziției Uniunii Europene în lume și un pas important în direcția bună.

Mai avem încă un drum lung de parcurs, deoarece avem nevoie de o politică externă și de securitate comună pentru a fi un actor global. Trebuie să mergem mai departe pe calea democrației, de exemplu prin acceptarea posibilității unui referendum european, a unui drept uniform de vot la nivel european și a multor altor lucruri. Avem multe de făcut acum și nu avem voie să pierdem timpul. Mă aștept din partea Comisiei să accelereze reforma dosarului și să înceapă discuțiile cu statele membre în ceea ce-i privește pe comisari. Mă aștept la claritate din partea Consiliului în ceea ce privește poziția acestuia față de acest rezultat. Iar din partea noastră, de aici din Parlament, mă aștept la o îmbunătățire a comunicării și a dialogului nostru cu cetățenii, precum și la o mai bună informare a acestora.

Am putut să observăm foarte clar: cu cât informarea, comunicarea și dialogul sunt mai bune, cu atât mai largă este majoritatea. Politicienii care nu se cred capabili de acest lucru nu se află la locul potrivit, la fel ca și politicianii care se ascund în spatele referendumurilor pentru că nu vor să-i abordeze ei înșiși pe cetățenii și să-și asume vreo responsabilitate. Cu cât dezbaterile se concentra mai mult asupra Europei, cu atât majoritatea era mai mare. Spunem „nu” naționalizării politicii europene și „nu” referendumurilor naționale cu privire la teme europene, cu excepția aderării proprii țări.

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Dle Președinte, dl Zahradil a întrebat cine va beneficia de toate acestea. Crede că noi, parlamentarii. Acest lucru este posibil și nu este atât de rău dacă, într-o democrație parlamentară, parlamentele - sigur că nu este vorba numai despre Parlamentul European, ci și despre parlamentele naționale - beneficiază într-o anumită măsură. Cu toate acestea, cetățenii vor fi, de fapt, cei care vor beneficia dacă noi le vom putea reprezenta mai bine și mai temeinic interesele.

Dl Schulz a precizat deja faptul că trăim într-o lume în schimbare, o lume în care China este puternică, India devine din ce în ce mai puternică, Brazilia devine din ce în ce mai puternică, iar Statele Unite ale Americii sunt la fel de puternice ca întotdeauna.

Dacă privim astăzi spre Washington, vedem că până și noul guvern întreabă care este punctul de vedere al Europei cu privire la diferite subiecte, începând de la Afganistan și până la alte teme. Avem o poziție clară și un limbaj clar în această privință? Dacă nu, nu vom fi luați în serios.

Rusia încearcă mereu să învrăjbească statele membre ale UE între ele, pentru că acest lucru reprezintă, desigur, cea mai mare satisfacție pentru partenerii noștri. Tuturor celor care încă mai luptă împotriva acestui tratat cu falsă convingere că este un tratat care întărește Uniunea Europeană, le spun următoarele: cei care luptă împotriva acestui tratat îi fac mai puternici, de fapt, pe așa-ziii parteneri ai noștri sau, dacă vreți, oponenți.

S-a spus deja că, da, încă mai avem câteva aspecte instituționale de rezolvat, în special în ceea ce privește Serviciul pentru acțiune externă. Să încercăm totuși să nu continuăm acum cu dezbaterile instituționale. Cetățenii noștri își doresc un răspuns clar și cu substanță. Își doresc să punem punctul pe i atunci când vine vorba de protecția climei, de securitate, de reglementare financiară. Pentru fiecare caz în parte, putem demonstra că Tratatul de la Lisabona aduce progrese. Cu toate acestea, argumentele noastre trebuie să aibă substanță, astfel încât oamenii să simtă că Uniunea Europeană nu este preocupată doar de sine, ci și de interesele cetățenilor săi.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Dle Președinte, aș fi avut și eu o întrebare pentru dl Karas, pe care probabil că i-o voi adresa. Doresc să-l întreb pe dl Swoboda - având în vedere că dna Lunacek l-a criticat deja pe cancelarul nostru, dl Faymann, și pe colegii de partid ai acestuia - următorul lucru: Care este poziția dânsului, în calitate de social-democrat, în legătură cu sugestia liderului partidului său național, respectiv a cancelarului federal, de a organiza un referendum în Austria?

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Dle Președinte, nu cred că ar trebui să avem o dezbatere referitoare la subiecte interne ce țin de Austria, însă un lucru este extrem de clar, și anume faptul că nici în Austria nu va avea loc un referendum cu privire la Tratatul de la Lisabona. Acest lucru este foarte clar. Tratatul de la Lisabona a fost ratificat și trebuie să intre cât mai curând în vigoare. Aceasta este părerea mea și a noastră.

Președintele. – Vă mulțumesc pentru faptul că ați răspuns la întrebare, însă, dragi colegi, vă voi citi Regulamentul, deoarece trebuie să-l cunoaștem.

„Președintele le poate da cuvântul deputaților care își indică, prin ridicarea unui cartonaș albastru, dorința de a-i adresa unui alt deputat, în timpul discursul acestuia” - nu mai târziu - „o întrebare de cel mult jumătate de minut” - o singură întrebare - „dacă vorbitorul este de acord și dacă Președintele consideră că aceasta nu va cauza o întrerupere a dezbaterii.”

În cazul în care cartonașele albastre sunt ridicate prea des, nu vă voi da cuvântul, deoarece acest lucru va determina o întrerupere a dezbaterii. Trebuie să știți acest lucru.

Ridicați-vă cartonașul la timp și numai pentru întrebări care durează o jumătate de minut; răspunsurile nu trebuie să depășească un minut. Acestea sunt regulile noastre și trebuie să le respectăm în mod strict.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Dle Președinte, un lucru nu a fost încă realmente apreciat astăzi aici, și anume faptul că referendumul pozitiv din Irlanda nu a fost nici pe departe primul referendum pozitiv legat de procesul constituțional pe care l-a menționat dl Verhofstadt. Am avut referendumuri pozitive în Luxemburg și în Spania. Acesta nu a fost, prin urmare, primul.

Este întotdeauna amuzant să-l ascuți pe dl Farage. Astăzi nu a fost însă amuzant. Euroscepticii într-adevăr nu știu să piardă. Șocul unei majorități de două treimi este de-a dreptul dureros. Astăzi, pentru prima oară, nu a fost distractiv să vă ascultăm. A fost interesant să vedem și cum dl Kirkhope se tot foia pe locul său, deoarece conservatorii sunt atât de aproape de acest partid bizar în ceea ce privește viziunea pe care o au asupra politicii europene. Sper foarte mult că acest lucru se va schimba la un moment dat.

Am văzut că în Irlanda există o susținere democratică a procesului de integrare europeană. Există suficientă democrație în Europa? Democrația din Europa este perfectă? În niciun caz, însă a fost o zi bună pentru democrația din Europa.

Acum există câteva persoane care se plâng că Irlanda ar fi fost pusă sub presiune. Dl de Rosa a spus foarte clar că organizarea altui referendum a fost o decizie suverană a Irlandei. Să ne amintim cum Uniunea Europeană

a încercat să boicoteze Austria atunci când Jörg Haider a ajuns la conducere. Acest lucru pur și simplu nu a funcționat. Nu putem să exercităm presiune asupra statelor membre. Ele au dreptul suveran de a lua o decizie cu privire la aceste chestiuni.

Altele se plâng de faptul că Irlanda a spus „da” numai din cauza crizei. În perioada crizei, Irlanda a simțit solidaritatea europeană. Acesta este un lucru pozitiv! Ne așteptăm la solidaritate europeană și în cazul în care locuințele din Bulgaria sau din Ungaria rămân reci din cauză că Rusia sau Ucraina se ceartă din nou pentru gaz. Solidaritatea europeană este un lucru bun. Dacă acesta este rezultatul, cred că este un lucru bun.

Tratatul oferă noi oportunități. Există aici o serie de domenii politice - politica bugetară, politica din domeniul juridic, politica din domeniul afacerilor interne - însă, pentru mine, cea mai importantă este politica externă. Chiar dacă dl Swoboda a spus că nu ar trebui să avem dezbateri instituționale, trebuie să avem o dezbatere serioasă cu privire la Serviciul european pentru acțiune externă. Trebuie să vorbim cu o singură voce. Acest Parlament - și o spun în mod clar Comisiei, dar și Consiliului - dorește un Înalt Reprezentant puternic și un Serviciu european pentru acțiune externă eficient. Dorim un SEAE cu o bază largă, dorim ca acesta să fie aproape de Comisie și să aibă acces la toate serviciile, inclusiv la serviciile Secretariatului Consiliului. Aceasta va fi proba de foc - inclusiv în audierile Comisiei. Va fi, de asemenea, o probă de foc pentru viitorul politicii externe a Europei în secolul 21, pentru a garanta că suntem capabili să vorbim cu o singură voce.

PREZIDEAZĂ: DL MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Vicepreședinte

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Dle președinte, odată cu ratificarea Tratatului de la Lisabona, în Parlamentul nostru European se va întâmpla un lucru foarte simplu; se vor alătura alți 18 membri ai PE din 12 state membre ale Uniunii Europene.

Am fost prudenți, deoarece anul acesta, în luna martie, Parlamentul European a solicitat tuturor statelor membre să anticipeze acest rezultat precizând, ca și metodă de desemnare, că alegerile de la 7 iunie vor constitui baza democratică pentru trimiterea acestor optsprezece noi membri ai PE.

Unele state membre, cum ar fi Spania și țara dumneavoastră, doamnă președintă în exercițiu a Consiliului, au făcut acest lucru. Alte țări, care totuși afirmă că sunt foarte mulțumite, așa cum sunt și eu, cu privire la rezultatul referendumului din Irlanda, și sunt nerăbdătoare cu privire la punerea în aplicare a Tratatului de la Lisabona, nu și-au făcut încă datoria în ceea privește propria voință, datorie ce constă în a preciza metoda de desemnare.

Putem să ne bazăm pe dumneavoastră, dnă președintă în exercițiu a Consiliului, că, în cadrul Consiliului European din 29 și 30 octombrie, veți solicita fiecărui stat membru să-și precizeze metoda de desemnare a acestor noi membri ai PE conform Tratatului de la Lisabona?

Al doilea lucru care mă contrariază cu adevărat este faptul că toată lumea vorbește despre marile ambiții ale Tratatului de la Lisabona, însă care ne impune o obligație privind un lucru foarte simplu: egalitatea de șanse între femei și bărbați. Acesta reprezintă un obiectiv cu caracter obligatoriu al Cartei Drepturilor Fundamentale în temeiul Tratatului de la Lisabona. Înțeleg că pentru cele două funcții vacante de Înalt Reprezentant și vicepreședinte al Comisiei și președinte al Consiliului se vehiculează numai nume de bărbați.

Țara dumneavoastră, Suedia, este o țară exemplară în această privință. Sper că veți lua în serios acest aspect. Nu este posibil să avem numai bărbați în cele patru funcții importante de răspundere în Europa. Nu este demn de Tratatul de la Lisabona, nu este demn de Europa. Contez pe dumneavoastră că veți asigura egalitatea de șanse între bărbați și femei și la acest nivel.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Dle președinte, după cum a afirmat cândva legenda fotbalului olandez, Johan Cruyff, orice avantaj are și dezavantaje. Avantajul Tratatului de la Lisabona este acela că oferă o mai mare posibilitate de exprimare statelor membre și mai multă influență parlamentelor naționale. Dezavantajul este acela că deplasează centrul puterii și mai mult spre Europa. Domnule președinte, acesta este un dezavantaj care nu trebuie subestimat, în special în acest Parlament. În cele din urmă, în ultimii 30 de ani, am văzut cum puterea din Europa a crescut invers proporțional cu participarea cetățenilor noștri la alegerile Parlamentului European. Transferul tot mai mare de putere către Bruxelles este strâns legat de participarea mai mică la alegerile europene. Dacă Tratatul de la Lisabona intră în vigoare, Europa trebuie să învețe următoarea lecție: să lăsăm Uniunea să acționeze pragmatic și să o lăsăm să-și dovedească valoarea adăugată. Numai atunci vom putea câștiga sprijinul electoratului european.

Joe Higgins (GUE/NGL). – Domnule președinte, mă opun Tratatului de la Lisabona dintr-o perspectivă de stânga și socialistă și resping intervenția xenofobilor și a forțelor de dreapta. Ceea ce s-a întâmplat în Irlanda la referendum nu a fost o victorie pentru democrație. Poporul irlandez a fost amenințat de o coaliție majoră - clasa politică, marile corporații, majoritatea presei capitaliste și Comisia UE - că, dacă va vota împotriva, va fi izolat din punct de vedere economic, va fi pedepsit de către Uniunea Europeană și va suferi o pierdere de capital și investiții și i s-a spus că dacă va vota pentru, vor exista locuri de muncă, investiții și refacere economică. Numai minciuni.

Duplicitatea guvernului irlandez a fost dezvăluită de faptul că acesta a solicitat conducerii Aer Lingus să amâne până astăzi, după referendum, anunțul cu privire la cele 700 de grave reduceri de personal din cadrul Aer Lingus. Comisia UE a intervenit în mod constant: s-a implicat în proces. Cei trei președinți lipsesc acum, dar aș vrea ca reprezentanții lor să le ceară să ia măsuri în legătură cu scandalul care a urmat. Dl Tajani, comisarul european pentru transport, a călătorit o zi întreagă prin Irlanda într-un avion Ryanair împreună cu directorul executiv al acestei companii multinaționale, făcând campanie în favoarea Tratatului. El este responsabil cu reglementarea transportului și se presupune că trebuie să protejeze consumatorii și lucrătorii. Dumnealui se compromite iremediabil prin vizita sa cu directorul executiv al uneia dintre cele mai mari corporații furnizoare de transport. Care este răspunsul dumneavoastră în această privință?

În cele din urmă, se speculează că dl Tony Blair va fi noul președinte al Consiliului UE. Să clarificăm lucrurile. Dl Tony Blair este un criminal de război. Sub nici o formă nu poate fi -

(Președintele recomandă vorbitorului să încheie, deoarece a depășit timpul alocat)

Nu a fost necesar să mă întrerupeți, dle președinte. Eu cred ca dumneavoastră prezidați, nu onorabilul membru de aici.

Vroiam să închei prin a spune că dl Blair nu trebuie desemnat președinte al UE.

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Președintele. - Văd un cartonaș albastru. Aș dori să specific membrilor care ridică cartonașul albastru că de fiecare dată când procedați astfel împiedicați un membru al cărui nume se află de lista de vorbitori să ia cuvântul. În cadrul reuniunii Biroului intenționez să încerc să schimb această prevedere, întrucât noi nu putem permite o situație în care membrii ale căror nume se află pe lista vorbitorilor să nu poată lua cuvântul din cauza altor membri care întrerup cu întrebări - în prezent, o practică legitimă.

Nessa Childers (S&D). – Dle președinte, aș dori să-l întreb pe dl Higgins ce i-ar fi permis să sprijine Tratatul.

Joe Higgins (GUE/NGL). – Dle președinte, Tratatul de la Lisabona permite o intensificare a agendei economice neoliberale care a cauzat dezastrul economic în toată Europa în urma căruia s-au înregistrat 21 de milioane de șomeri, o intensificare a militarizării și a industriei de armament și mai multă presiune pentru privatizare. În acest sens, nimic din Tratat nu ar putea determina un socialist convins să îl sprijine.

Noi vom sprijini inițiativele adevărate care vor reprezenta drepturile muncitorilor din Europa, dar întrucât Tratatul de la Lisabona și Carta drepturilor fundamentale instituționalizează de fapt hotărârile Curții Europene de Justiție, prin care se pronunță în favoarea exploatarea lucrătorilor migranți de către contractorii care furnizează servicii dincolo de granițe, cum putem sprijini acest lucru?

Timo Soini (EFD). – *(FI)* Dle președinte, mi-am petrecut copilăria și tinerețea trăind în vecinătatea unei dictaturi comuniste, Uniunea Sovietică, și teama era omniprezentă. Finlanda, o țară mică, s-a aflat chiar acolo. Cu toate acestea, am rezistat; am fost independenți. Acum sunt uimit că numai un rezultat final este îngăduit în Uniunea Europeană. Se pot exprima opinii, pot exista și dezacorduri, chiar și euroscepticii sunt bineveniți, însă rezultatul final trebuie să fie același.

Dacă se câștigă prin mijloace meschine, atunci deja ați pierdut. Pentru a folosi o referință din fotbal, să ne amintim de incidentul lui Diego Maradona care a marcat un gol cu mâna. Cine își amintește meciul dintre Argentina și Anglia și care a fost scorul final? A fost câștigat prin mijloace necinstite, nu-i așa? Priviți acum unde se află Maradona, cel care a câștigat prin mijloace necinstite.

În final, doresc să transmit Suediei, țara care deține președinția, să continuați să respectați hotărârea poporului suedez, care a votat împotriva monedei euro. Nu ați reexaminat această chestiune după un an sau doi sau chiar cinci ani. În cazul acesta, a fost totuși doar cu un an mai târziu. Aceasta este democrația UE și într-o zi va culege roadele pe care le merită.

Liisa Jaakonsaari (S&D). –(FI)Dle președinte, și eu am trăit într-o țară mică și încă mai locuiesc. Aș dori să-l întreb pe dl Soini dacă nu acceptă că acesta este un caz în care o țară mică precum Irlanda și-a arătat puterea imensă, încât a adus practic întreaga Europă la picioarele sale. De data aceasta, după o dezbatere lungă, o țară mică precum Finlanda a căutat protecție în Uniunea Europeană și dorește să sprijine consolidarea UE. Uniunea Europeană și Tratatul de la Lisabona nu țin de protecția țărilor mici?

Timo Soini (EFD). –(FI)Dle președinte, acesta este un acord nefavorabil pentru țările mici. Va slăbi vocea Irlandei, a Danemarcei și a Finlandei în cadrul Consiliului de Miniștri. Țările mari vor câștiga putere.

Iubesc Irlanda; Am fost acolo de 20 de ori. Am devenit catolic în Irlanda. Nu este vorba despre acest lucru. Ci mă mâhnește să văd o victorie atât de covârșitoare. Mai întâi erau 53% împotriva și 47% pentru. De data aceasta rezultatul a fost 67% pentru și 33% împotriva. Ce s-a întâmplat și de ce? Îmi mențin punctul de vedere că a fost vorba de teamă. Doresc Irlandei și irlandezilor mult succes și fie ca Domnul să-i binecuvânteze.

(Liisa Jaakonsaari a comentat fără a folosi microfonul)

Csanád Szegedi (NI). –Doamnelor și domnilor, în primul rând, doresc să-i mulțumesc poporului irlandez, în special celor 600 000 de irlandezi curajoși care au respins Tratatul dictatorial de la Lisabona și s-au alăturat luptei pentru democrație în Europa. Aceia care sunt mulțumiți de rezultatul acestui referendum repetat vor fi mulțumiți și de dispariția democrației și de dictatura globalizării. Politicienii europeni nu ar trebui să sprijine dictatura globalizării, ci să se ocupe de probleme reale: cum să eradicăm șomajul, cum să stopăm imigrarea în masă și cum să reușim să anulăm decretele Beneš care sunt discriminatorii și inumane precum și legislația în limba slovacă. Mai fac apel la fiecare coleg și membru să sprijine aspirațiile de autonomie ale celei mai mari minorități private de drepturi civile din Europa, maghiarii care trăiesc dincolo de granițele Ungariei. Reprezentații lui Jobbik nu pot sprijini decât o Uniune Europeană construită pe tradiții naționale. Vă mulțumesc foarte mult.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – Ne bucurăm de victoria categorică a susținătorilor Tratatului de la Lisabona, consfințită de referendumul din Irlanda. Trebuie să felicităm, și să le mulțumim în același timp, pe cei care au militat pentru rezultatul pozitiv din Irlanda.

Cetățenii irlandezi au decis, prin votul lor, continuarea procesului de dezvoltare a Uniunii Europene. Au permis să ne gândim în viitor, la un moment când Uniunea Europeană va constitui o voce puternică în discuția cu marile puteri ale lumii și această voce va vorbi în numele celor 27, sau mai multe, state membre.

Discuțiile asupra unui nou tratat de bază au început în 2002. Vineri, vinerea trecută, s-a încheiat procesul de adoptare a noului tratat. Spun că s-a încheiat, pentru că eu consider că cetățenii Europei și-au exprimat punctul de vedere, direct sau indirect. Polonia a anunțat că va ratifica imediat. Mai rămâne o singură persoană care consideră că trebuie să blocheze ratificarea acestui tratat, și asta în condițiile în care parlamentul țării pe care o conduce a ratificat tratatul. Sper ca președintele să țină cont de dorința cetățenilor din toate cele 27 de state membre, inclusiv din Republica Cehă, și să semneze ratificarea tratatului.

Stimați colegi, viitoarea punere în vigoare a tratatului aduce în fața Parlamentului European noi responsabilități. Este nevoie ca Parlamentul să se pregătească pentru a putea îndeplini aceste responsabilități cât mai rapid, fără a provoca întârzieri în procesul legislativ. Exemplul de astăzi, cu scoaterea de pe agendă a celor două rapoarte referitoare la Fondul de solidaritate pentru cutremurul din Italia, este un exemplu concludent. Chiar și exemplul ecranului de astăzi este alt exemplu în acest sens.

Sper că serviciile administrative vor acorda acestui aspect cel puțin aceeași atenție pe care au acordat-o Statutului deputaților. <BRK>

Președintele. – Doresc să vă explic încă o dată că, în primul rând, Regulamentul de procedură menționează că președintele „poate da cuvântul”. Așadar, „poate da cuvântul” înseamnă că poate decide fie să dea cuvântul, fie să nu dea cuvântul unui membru. Acest președinte preferă să dea cuvântul membrilor care sunt pe listă, decât să dea cuvântul membrilor care iau din timpul alocat discursurilor și astfel împiedică membrii care sunt pe listă să ia cuvântul în conformitate cu intervalul de timp alocat fiecărui grup politic. În al doilea rând, Regulamentul de procedură prevede ca ridicarea cartonașului albastru să se facă în timpul discursului membrului cărui îi este adresată întrebarea și nu după aceea.

Ramón Jáuregui Atondo (S&D). –(ES)Dle președinte, în primul rând, doresc să menționez că această discuție mă alarmează, deoarece ceea ce trebuia să fie o zi de sărbătoare pentru Europa s-a transformat într-o dezbatere în care am ajuns în situația de a pune în discuție modul în care președintele Parlamentului a întâmpinat rezultatele.

Am ascultat peste zece discursuri care au criticat în mod deschis nu doar Europa - fapt care ar putea fi legitim - ci și rezultatul democratic al referendumului din Irlanda.

Cred că a sosit timpul să spun în acest Parlament că aici, unde suveranitatea cetățenilor europeni este la ea acasă, nouă din zece cetățeni reprezentați aici se pronunță în favoarea Europei și că opiniile fundamentale ale partidelor politice importante ale Europei sunt și ele în favoarea Europei. Doamnelor și domnilor, mai doresc să subliniez că Tratatul de la Lisabona este o condiție prealabilă obligatorie pentru construirea Europei, pentru a crea o Europă mai unită și mai puternică, dar, din nefericire, nu este suficientă prin ea însăși.

Doresc să vă spun că, dacă acum 60 de ani, părinții fondatori credeau probabil că Europa reprezenta nevoia de a construi o zonă comună de pace după tragedia războiului, ca urmare a încercării de către unii de a impune idei politice ori hegemonii asupra altora în Europa, astăzi, Europa are o altă menire. Astăzi conducerea lumii este fața noastră și fie suntem, fie nu suntem acolo. Dezbateră are ecouri din Shakespeare: a fi sau a nu fi pentru Europa.

Acum câteva zile am avut ocazia să vorbesc cu persoane care veniseră la Pittsburgh și părerea lor era că lumea nu privește spre Europa, ci spre Asia. Europa trebuie să fie unită și puternică pentru a fi o prezență reală la mesele conducerii lumii. Dacă nu suntem acolo, atunci nu vom conta pentru nimic și nu vom avea nici un fel de influență. Iată de ce Lisabona este o cale, dar este o cale pe care trebuie încă să o parcurgem.

Andrew Duff (ALDE). –Dle președinte, ar trebui sincer să-i mulțumim dlui Farage pentru contribuția sa la campania irlandeză. Stilul său unic de șovinism postcolonial a ajutat, cu siguranță, să atragă câțiva republicani irlandezi de partea cauzei în favoarea Tratatului.

Totuși, este ciudată absența totală din campanie a Partidului Conservator britanic, care se ascundea în spatele lui Declan Ganley și al președintelui Klaus. Realitatea este că Partidul Conservator se afirmă ca partid viitor al guvernării care încă se opune acestui mare pas calitativ spre integrarea europeană.

Gândiți-vă la absurditatea euroscepticilor, deoarece a se opune Tratatului de la Lisabona înseamnă a rămâne la prezentul Tratat de la Nisa și la neîndemânatică și opacă - și de multe ori ineficientă - Uniune care nu reușește să facă față cererilor publice și provocărilor globale. Marea Britanie merită mult mai mult decât Partidul Conservator, iar Europa cu siguranță are nevoie de mai mult.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). –(DE)Dle președinte, asemenea numeroșilor vorbitori de astăzi, mă bucură votul afirmativ al irlandezilor și doresc să-i felicit pe toți cei care au luptat pentru acest lucru, în special Grupul irlandez al Verzilor din *Comhaontas Glas*. Totuși, dacă este adevărat că este o zi de sărbătoare, atunci, în orice caz, este o zi de sărbătoare câștigată cu greu. Nu ar fi corect din partea noastră doar să ne întoarcem plini de satisfacție la procesele instituționale de rutină ca și cum nu s-a întâmplat mare lucru.

În prima sa afirmație privitoare la subiect, Președintele Parlamentului a făcut referire la faptul că ar trebui să ascultăm și voturile negative. Aș adăuga faptul că ar trebui să ascultăm și vocile care sunt abia auzibile, acelea care în timpul alegerilor europene din iunie au considerat ca fiind inutil să ia parte la alegeri și să joace un rol în sprijinirea acestui proces. Ceea ce doresc să precizez este că trebuie să luăm în considerare faptul că vom reuși să facem un pas înainte hotărât doar dacă facem un efort mai mare pentru a implica cetățenii decât cel făcut până acum.

Cu siguranță am pierdut timp. Am pierdut ani. Europa a rămas în urmă, pe plan mondial. Trebuie doar să examinăm ședințele G20 pentru a observa acest lucru. Totuși, Europa va deveni mai dinamică doar atunci când va reuși să determine cetățenii să se implice mai mult. Nu cred că ar trebui să se facă presiune asupra cetățenilor din Republica Cehă, din cauza atitudinii de subminare a președintelui lor, printr-un anunț care preciza că, dacă există îndoieli, ei nu vor avea un comisar.

Cu toate acestea, un aspect mult mai important îl constituie faptul că ar fi o greșală gravă ca Tony Blair sau oricare alt candidat posibil să fie ales cu ușile închise în funcția de președinte al Consiliului. Din contră, acest lucru trebuie discutat deschis cu cetățenii Europei. Propun să avem o dezbatere în Parlament pentru toți candidații la această funcție.

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Ashley Fox (ECR). – Dle președinte, am fost ales în iunie să reprezint sud-vestul Angliei și Gibraltarul și, în perioada campaniei electorale, am fost mâhnit de numărul mare de oameni pe care i-am întâlnit și care nu mai sprijină prezența Marii Britanii ca membru al UE. M-a întristat pentru că eu cred că UE este o forță a binelui în lume. A promovat pacea și reconcilierea între popoarele din Europa. Sper că va continua să facă

acest lucru. Piața unică promovează comerțul și prosperitatea; companii importante la nivel mondial, precum Airbus din circumscripția din care provin eu, au demonstrat ceea ce putem obține când ne unim resursele industriale.

Când eram student, am locuit în Franța 12 luni și m-am întors acasă francofil. Vreau ca Marea Britanie să se bucure de relații calde și de prietenie cu toți vecinii europeni. Mă preocupă faptul că marșul prezent spre uniunea politică, fără sprijinul popoarelor Europei, amenință să submineze toate realizările Uniunii Europene. Respect faptul că poporul irlandez a votat acum în favoarea Tratatului de la Lisabona, deși cred că este rușinos că au fost supuși presiunii astfel încât să organizeze un al doilea tur de scrutin de către țările care nici măcar nu au organizat un referendum. În special, comportamentul lui Gordon Brown este reprobabil. Moștenirea pe care a lăsat-o Marii Britanii nu doar ne va duce la faliment, ci va nega britanicilor un vot în legătură cu acest ultim transfer de putere dinspre Westminster către Bruxelles. Încălcarea promisiunii de a organiza un referendum amenință cu subminarea sprijinului britanic față de UE și regret foarte mult acest lucru. Nu pot înțelege de ce persoanele care s-au pronunțat în favoarea uniunii politice par hotărâți să construiască această structură pe cele mai proaste fundații posibile. Chiar nu înțeleg că o uniune politică construită fără sprijinul poporului este foarte probabil să eșueze?

Jiří Maštálka (GUE/NGL).—(CS)Doamnelor și domnilor, văd multe persoane satisfăcute și chiar bucuroase în această sală datorită rezultatului referendumului repetat din Irlanda. Cu toate că procesul de ratificare a Tratatului de la Lisabona nu este finalizat, doresc să sugerez să ne reținem satisfacția și bucuria până când cetățenii europeni confirmă, de exemplu, în alegerile viitoare ale Parlamentului European, că Tratatul de la Lisabona a fost în primul rând în avantajul lor, că a îmbunătățit condițiile sociale, a redus conflictele armate periculoase și a avut o contribuție majoră la construirea unei Europe moderne, democratice. Recunosc că rezultatul referendumului repetat din Irlanda nu a fost o surpriză pentru mine. Cu toții am fost martorii interesului pronunțat al organizațiilor europene, interes care aproape a constrâns Irlanda și care a fost susținut de nivele adecvate de finanțare.

Am fost un federalist convins, chiar și în perioada în care cehii și slovacii împărțeau același stat. Sunt și voi rămâne un federalist, în sensul bun al cuvântului. Totuși, mă deranjează - și nu sunt singurul - că cetățenilor UE nu le-a fost permis să decidă asupra unui document atât de important, într-un referendum care să acopere toate statele. Consider că este o greșală să promovăm un document care creează posibilitatea unui rol mai puternic al instituțiilor financiare, fără să ia în considerare Europa socială. În opinia mea, referendumul repetat din Irlanda creează un precedent periculos pentru întreaga comunitate europeană. Timpul le va judeca pe toate și cred că va arăta că rezultatul celui de-al doilea referendum irlandez va fi o victorie pirică. Aș dori să solicit ca prevederile constituționale ale Republicii Cehie să fie respectate iar autoritățile cehie și, în special președintele, să nu fie presați în timpul deciziei...

((Președintele l-a întrerupt pe vorbitor))

Președintele. - Îmi pare rău, doamnelor și domnilor, dar așa cum este și cazul lifturilor defecte, butonul prin care președintele trebuie să întrerupă vorbitorul care a depășit timpul alocat și fură minute de la colegii lui aflați pe lista vorbitorilor s-a defectat. Vă rog să vă opriți când vă solicit acest lucru, în caz contrar, întrucât noi, cei care prezidăm nu avem un buton pentru a întrerupe microfoanele, jumătate din acei membri care se află pe lista vorbitorilor în această dezbatere extrem de importantă nu vor putea vorbi, ceea ce pare o situație foarte necooperantă.

Fiorello Provera (EFD).—(IT)Dle președinte, voi încerca să nu depășesc timpul alocat. *Legha Nord*, partidul pe care îl reprezintă, a votat în favoarea Tratatului în Parlamentul italian, iar eu, personal, am fost raportorul. Cu privire la referendum, noi am respectat opoziția Irlandei față de Tratat și respectăm în egală măsură aprobarea sa în proporție de 67%, un procent considerabil. Voința poporului exprimată printr-un referendum este directă și neechivocă.

Am salutat discursul de azi dimineață al Președintelui Parlamentului când a spus că ar trebui să ascultăm și motivele acelora care au votat împotriva și, mai presus de toate, să ne întrebăm de ce un număr mare de oameni nici măcar nu și-au exprimat votul. Cred că este o atitudine inteligentă și perspicace, întrucât democrația europeană nu este construită pe decizii luate la nivel înalt, ci pe baza conștientizării politice și a sporirii conștientizării politice în rândul popoarele din Europa.

Cred că oamenii își doresc să vadă o mai mare democrație...

((Președintele l-a întrerupt pe vorbitor))

Andreas Mölzer (NI). – (DE)Dle președinte, în toate dezbaterile pe care le-am avut în ultimii ani privind Tratatul de la Lisabona, chiar și susținătorii săi au spus întotdeauna că Tratatul nu este atât de bun cât ar putea fi, că are o mulțime de lipsuri și că nu este, de fapt, un compromis de succes.

Acum, acești susținători sunt fericiți pentru că acest tratat este aproape de a fi pus în aplicare și acest lucru este normal. Totuși, acum, când îi auzim pe acești susținători spunând că majoritatea și-a formulat opinia într-un mod democratic și că minoritatea va trebui pur și simplu să accepte acest lucru, au într-adevăr dreptate, însă m-aș fi așteptat să aud această afirmație și după primul referendum din Irlanda. În fine, un lucru este clar: nu știm dacă acest tratat va fi benefic Uniunii Europene sau dacă - după cum cred eu - va fi un dezastru. cred că rezultatul va fi un superstat centralizat.

Totuși, un lucru este clar: această Europă va fi bună doar dacă este democratică. O democrație în care se votează până când instituția obține rezultatul dorit nu reprezintă o democrație. Așadar, sper că nu vom încerca acum să exercităm presiune asupra președintelui ceh pentru a finaliza chestiunea cât mai repede posibil.

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Elmar Brok (PPE). – (DE)Dle președinte, președinte în exercițiu al Consiliului, vicepreședinte al Comisiei, îmi pare foarte rău că cei care, în timpul primului referendum, au răspândit minciuni pe perioada campaniei irlandeze, acum trebuie să recunoască că parlamentele a 26 de țări au ratificat Tratatul, că Irlanda a ratificat Tratatul printr-un referendum și că, până acum, toate deciziile curților constituționale privind Tratatul de la Lisabona au fost pozitive. Ei nu pot fugi de această realitate.

În al doilea rând, în comparație cu Tratatul de la Nisa, Tratatul de la Lisabona este un tratat al parlamentelor și cetățenilor și, prin urmare, un tratat pentru mai multă democrație.

În al treilea rând, doresc să le mulțumesc membrilor irlandezi, poporului irlandez, precum și liderului opoziției, Enda Kenny, care ar trebui menționat pe lista de mai sus.

În final, doresc să precizez că sunt convins că procesul de ratificare va continua, întrucât toate parlamentele l-au ratificat. Nu pot să cred că președintele ceh va fi de acord mai degrabă cu solicitările scrise ale liderului opoziției unei țări care a ratificat deja Tratatul, decât cu opiniile parlamentului și curții constituționale din țara sa. Ar fi ca și când, un lider al opoziției din Franța ar scrie o scrisoare reginei Marii Britanii, solicitându-i să nu semneze o lege aprobată de Camera Comunelor.

Încă un lucru: Dnă Malmström, doresc să vă rog să luați în serios opiniile exprimate ieri în comisii în ceea ce privește Serviciul european pentru acțiune externă. Documentele pe care le dețin până acum...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Libor Rouček (S&D). – (CS)Doamnelor și domnilor, în primul rând doresc să felicit poporul irlandez cu privire la aplicarea cu succes a referendumului pentru Tratatul de la Lisabona. Votul irlandez clar în favoarea Tratatului reprezintă o veste bună pentru Irlanda și pentru întreaga Europă. Ca urmare a extinderii sale istorice, UE are nevoie de o fundație constituțională nouă și consolidată. Doar în acest mod, Europa, aflată într-o perioadă de criză economică și competiție globală, va putea să facă față provocărilor și capcanelor secolului 21. Și cehii au spus „da” Tratatului de la Lisabona. Printr-o majoritate clar constituțională, ambele camere ale Parlamentului ceh au susținut Tratatul de la Lisabona.

Poporul ceh susține Tratatul de la Lisabona, la fel cum o majoritate clară a cehilor au aprobat aderarea la Uniunea Europeană în cadrul referendumului din 2003. Poporul ceh este conștient că o națiune de zece milioane de oameni, precum întreaga Europă, poate câștiga libertate, independență, siguranță și prosperitate economică și socială doar prin existența unei Uniuni Europene democratice, puternice și eficiente. Republica Cehă este o democrație parlamentară. Autoritatea președintelui său depinde de voința Parlamentului. Președintele ceh nu este un monarh absolut și nici nu este un reprezentant suprem, așa cum era cazul sistemului politic al fostei Uniuni Sovietice.

Așadar, aș dori să-l rog pe dl Václav Klaus să respecte voința poporului ceh și, după clarificarea situației în Curtea Constituțională cehă, să semneze Tratatul de la Lisabona imediat. În opinia mea, echivocul și obstacolul nu îi conferă demnitate rolului și funcției de președinte al Cehiei.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV)Dle președinte, dle ministru, dle comisar, pentru marea majoritate a proeuropeanilor, rezultatul irlandez a reprezentat o veste bună. După cum au precizat mulți colegi, acum

vom avea o Uniune Europeană mai democratică și mai deschisă. Poporul irlandez și-a jucat un rolul în scoaterea UE dintr-o criză constituțională. Acum totul depinde de noi, ceilalți.

Cred că au existat câteva aspecte care, de data aceasta, au fost în avantajul UE. Nu vă aflați într-o poziție privilegiată dacă sunteți singuri atunci când furtunile se dezlănțuie în lume. Cred că suntem cu toții de acord în acest sens. Îndoilele referitoare la Tratat au fost eliminate, însă eu tot cred că aici a fost implicat un argument istoric vechi. Irlanda nu dorește să fie asociată cu euroscepticismul britanic. Dublin nu este Londra!

Unele persoane au spus că nu se poate face un referendum de mai multe ori. Acest lucru este ca și cum am afirma că nu se pot organiza alegeri de mai multe ori. Pentru majoritatea dintre noi, este un lucru bun că oamenii - și poate chiar unii dintre membrii de aici - își pot schimba opinia odată cu schimbarea situației. Iată de ce avem democrație și votăm de mai multe ori.

Acum este rândul Poloniei și al Republicii Cehe să ratifice Tratatul. Polonia nu ar trebui să fie o problemă. Este posibil să fie mai dificil cu dl Klaus, din Praga - dumnealui pare mai refractar. Domnia sa a fost foarte serios, dacă nu sever, când și-a exprimat neîncrederea în Tratatul de la Lisabona în acest Parlament, în primăvară.

Acum știm că acesta este un aspect foarte sensibil în Marea Britanie. Dacă primăvara viitoare va avea loc o schimbare de guvern la Londra - și există șanse mari să fie așa - și dacă procesul ceh durează mai mult sau dacă cehii doresc un referendum, există riscul ca UE să întâmpine din nou probleme cu privire la ratificarea acestui tratat.

Intenționez să mă adresez prim-ministrului suedez, însă dumnealui nu este aici. Domnia sa are o relație bună cu David Cameron. Sper că va fructifica această relație pentru a asigura o mai bună dezbatere despre UE, nu doar în Europa, ci și în Marea Britanie. Avem nevoie de o puternică...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Mirosław Piotrowski (ECR).—(PL)Dle președinte, referendumul dublu din Irlanda cu privire la Tratatul de la Lisabona a creat un precedent periculos. Existau semnale care indicau că, dacă Irlanda nu ar fi acceptat documentul, votarea s-ar fi repetat până la obținerea rezultatului dorit. În timpul campaniei, s-au folosit numeroase tactici de presiune, de la concesiile, cum ar fi garanții că UE nu se va amesteca în legislația internă privind etica, religia și economia, amenințări precum pierderea comisariatului lor, până la șantajul cu marginalizarea Irlandei și eliminarea ei din structurile UE.

Toate aceste măsuri, în contextul temerilor alimentate de criză, au dus la rezultatul cunoscut. Folosind enorme resurse financiare, mulți propagandiști în favoarea UE au promis chiar locuri de muncă în schimbul acceptării Tratatului și nu s-au concentrat pe aspectele-cheie. Analistii politici au atras atenția asupra metodelor nedemocratice și aroganței elitei politice a UE. Având în vedere standardele duble folosite, militez pentru organizarea unui al treilea referendum în Irlanda și pentru posibilitatea unui alt vot în ceea ce privește acest document, în parlamentele naționale ale statelor membre ale UE.

Gerard Batten (EFD). – Dle președinte, un antevorbitor l-a acuzat pe colegul meu, Nigel Farage, de nerespectarea democrației irlandeze. Pot să-i asigur că nu este adevărat. Dumnealui nu are respect pentru modul necinstit și părtinitor în care a fost condusă campania pentru referendum. Într-adevăr, acesta este respectul dumnealui și al partidului nostru pentru democrație: am dori să vedem referendumuri în cele 26 de țări în care au fost refuzate până acum.

Un alt vorbitor a menționat că nu a fost primul vot afirmativ, că au mai existat voturi afirmative în Luxemburg și Spania, dar sunteți siguri că acele referendumuri se refereau la Constituție și nu la Tratatul de la Lisabona? Ni s-a spus că Tratatul de la Lisabona este diferit de Constituție, deci, despre care este vorba? Am avut aceleași referendumuri în șase țări sau am avut referendumuri în patru țări pentru Constituție și în două țări pentru Tratatul de la Lisabona? Dacă ne aflăm în prima situație, atunci scorul este egal, de 3-3. Dacă ne aflăm în cea de-a doua situație, un scor este egal, de 2-2, și unul egal, de 1-1. Aceasta poate fi numită cu greu o aprobare răsunătoare a Tratatului de la Lisabona.

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Martin Ehrenhauser (NI)—(DE)Dle președinte, este o rușine pentru democrație faptul că politicienii le refuză cetățenilor un referendum în propriile state membre în timp ce solicită două referendumuri în Irlanda. Este o rușine și faptul că acești politicieni ne cer să acceptăm rezultatul celui de-al doilea referendum în condițiile în care ei nu au acceptat, de fapt, rezultatul primului.

Indiferent dacă acest Tratat de reformă constituțională de la Lisabona intră în vigoare sau nu, avem nevoie de un nou tratat fundamental. Acest nou tratat fundamental trebuie să conțină separarea reală a puterilor, o curte de justiție cu adevărat independentă pentru aspecte referitoare la subsidiaritate, transparență totală și economie, precum și, cel mai important lucru, referendumuri obligatorii. În acest mod, putem să scăpăm de capcana Europei și în acest sens ar trebui să ne unim toate eforturile.

Mario Mauro (PPE).—(IT) Dle președinte, nu există îndoieli în această privință: victoria votului afirmativ din referendumul din Irlanda privind Tratatul de la Lisabona reprezintă un pas extrem de pozitiv pentru revitalizarea Uniunii Europene și pentru reformele politice și instituționale cruciale oferite de Tratat. Sunt mulțumit de cetățenii din Irlanda, care au votat afirmativ cu responsabilitate și, astfel, au evitat paralizia totală a proiectului european. Sper ca și președintele Klaus și președintele Kaczyński să fie convinși de acest lucru, încât se speră ca ratificarea Tratatului de către Irlanda, prin intermediul referendumului, să contribuie la eforturile de a face ca Tratatul să intre în vigoare la 1 ianuarie 2010.

Totuși, votul afirmativ irlandez indică faptul că o Europă unită este singurul proiect credibil din punct de vedere politic, care poate aduce avantaje țărilor și, mai presus de toate, cetățenilor. Astăzi, nu există nici un politician în Irlanda sau în celelalte state membre capabil să propună o strategie de dezvoltare pentru țara lor dacă aceasta ar părăsi Uniunea Europeană sau, poate, dacă ar participa la activitatea UE într-un mod mai limitat.

Acum trebuie să acționăm prompt și cu mai mare curaj din partea Comisiei prin inițiative-pilot îndrăznețe, pe diferite căi; de exemplu, un curaj mai mare de a emite euroobligațiuni, un mai mare curaj de a gestiona în comun problema imigrării și de a aborda problemele legate de energie. Mai presus de toate, în primul rând, trebuie să luăm în considerare greșelile majore care au fost comise în ultimii ani. Declinul proiectului politic pe care îl numim „Uniunea Europeană” poate fi atribuit unui anumit factor: a avut loc atunci când am insistat ca acest proiect să nu mai urmeze dorințele poporului, ci pe acelea ale birocratilor.

Așadar, când spun „un curaj mai mare”, mă refer, în primul rând, la un curaj mai mare din partea conducerii Comisiei, astfel încât să putem atinge obiectivele pe care noi înșine le-am stabilit.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D).—(PL) Dle președinte, poporul irlandez a spus „da” pentru Uniunea Europeană. Acum, a venit timpul să eliminăm cele mai mari două obstacole din Europa, pe care irlandezii, de fapt, le-au discreditat deja. Pentru președinții Poloniei și Republicii Cehe: gata cu lipsa de respect pentru europeni! Să nu pierdem timpul când avem atât de puțin și atât de multe lucruri de făcut. Fac apel la Donald Tusk, prim-ministrul Poloniei, să adopte Carta drepturilor fundamentale în țara noastră, din motive evidente.

Până acum, noi, politicienii, am spus că nu avem instrumente suficiente și legi care să ne permită să acționăm. Acum, în acest Parlament, avem o sarcină importantă de îndeplinit. Foarte curând, vom avea la dispoziție un nou tratat și trebui să ajutăm Uniunea Europeană să iasă repede din criza aceasta, să acționeze în numele cetățenilor și să se consolideze poziția UE pe plan mondial. Trebuie să luptăm împotriva remunerării neechitabile și pentru un acces mai bun și la educație, cultură și servicii medicale, pe lângă egalitate de șanse în aceste domenii. Legislația nouă ne va ajuta să menținem diversitatea în UE, dar trebuie să creăm o mai mare egalitate de șanse, care lipsește cetățenilor UE în prezent. În plus, ar trebui să ne fixăm obiectivul de a dovedi tuturor celor care s-au împotrivit Tratatului de la Lisabona că putem să lucrăm și pentru ei și că votul lor negativ a fost și este pentru noi o mai mare motivație de a munci.

Doamnelor și domnilor, eu am 35 de ani și mă aștept la un mai mare dinamism în ceea ce întreprindem. Mă aștept să comunicăm mai rapid cu Comisia Europeană și Consiliul European în privința problemelor de procedură și de natură personală, precum și în alte probleme esențiale. Intenționăm să prezentăm mari proiecte europene. De asemenea, adresez o întrebare președintelui Parlamentului European, participanților la Conferința președinților și președinților grupurilor politice: în ce stadiu au ajuns pregătirile noastre? Vom fi gata să punem în aplicare Tratatul de la Lisabona și, dacă da, atunci când?

Riikka Manner (ALDE).—(FI) Dle președinte, doamnelor și domnilor, rezultatul referendumului irlandez a fost clar și a transmis un semnal excelent atât Europei, cât și Irlandei. Poporul irlandez trebuie felicitat pentru acest rezultat din diferite motive. Totuși, eu însămi sunt foarte plăcut impresionată că referendumul irlandez a adus Uniunea Europeană și viitorul ei din nou pe primele pagini ale ziarelor. Este nevoie de o dezbatere reală, deoarece, în ultimii ani, au existat niște încercări patetice de a oferi o viziune reală asupra viitorului Europei.

Trebuie să ne amintim faptul că Tratatul de la Lisabona reprezintă un compromis în ceea ce privește proiectul anterior de constituție a UE. Dacă Tratatul ar fi fost respins de către irlandezi de această dată, ar fi trebuit să

analizăm și să discutăm foarte serios în ce direcție ne îndreptăm noi, Uniunea Europeană. Ar fi trebuit să ne mai gândim și dacă poate am înaintat puțin prea repede în ultimii ani și cu prea puține rețineri.

În opinia mea, problemele care au apărut în perioada procesului de ratificare dovedesc că Uniunea Europeană este considerată ca fiind ceva oarecum distant și dificil de controlat. Pentru a rezolva această problemă, în ceea ce mă privește, sper că dezbaterile privind viitorul UE nu se va opri aici, ci va continua să fie transparentă cu Tratatul de reformă.

Trebuie să construim o Europă unită și nu putem ignora motivele care au condus la acest tratat, inițial respins. Cred că, în această privință, Tratatul de la Lisabona și aplicarea sa constituie calea dreaptă pe care trebuie să mergem și reprezintă un mare pas înainte spre o Uniune mai democratică și o Uniune care reflectă o mai mare solidaritate. Totuși, pentru a realiza acest lucru trebuie să continuăm să avem un dialog deschis.

De asemenea, mă bucur că Tratatul de la Lisabona va ajuta la dezvoltarea cooperării dintre parlamentele naționale și Bruxelles. Acum, este timpul să ne deplasăm atenția dinspre Irlanda spre Republica Cehă. Sper că Europa va mai trebui să-și țină răsuflarea. Este important ca Tratatul de la Lisabona să devină repede realitate și ca noi să...

(Președintele a întrerupt-o pe vorbitoare)

James Nicholson (ECR). – Dle președinte, hotărârea este luată. Oricât regret că prima decizie nu a fost respectată, va trebui să așteptăm pentru a vedea ce rezultate va avea această hotărâre. Și acum, decizia depinde de alții și sper că li se va acorda ocazia să ia această decizie. Sper doar că procentul mare de persoane care au votat afirmativ în Republica Irlanda nu vor ajunge să regrete acest lucru de-a lungul timpului. Nu mai doresc să adaug nimic.

Acum, există o povară și o responsabilitate foarte mare pe umerii celor care doresc o mai mare centralizare a procesului decizional aici, în Bruxelles. Le cer să nu o ia atât de mult în fața oamenilor încât oamenii să nu aibă idee încotro se îndreaptă aceștia. Nu sunt un antieuropean, însă îmi doresc cu adevărat o Europă împăcată cu sine însăși și capabilă să dea celor cu opinii diferite dreptul de a avea o altă viziune, lucru care, în prezent, nu se mai întâmplă în acest Parlament. -

Philip Claeys (NI). – (NL) Orice manifestare euforică privitoare la cel de-al doilea referendum din Irlanda este total deplasată. Victoria taberei care este în favoarea Tratatului a fost una furată, deoarece referendumul inițial s-a desfășurat de o manieră perfect legală și în conformitate cu reglementările. Majoritatea celor care au votat împotriva în 2008 au considerat, în mod logic, că Europa oficială nu va acorda niciodată atenție verdictului lor dacă acesta nu ar fi potrivit pentru UE. De aceea, mulți votanți au rămas acasă. Democrația UE este o stradă cu sens unic. Nu a fost o campanie corectă. Preponderența taberei în favoarea Tratatului în mijloacele de informare în masă a fost consolidată și mai mult de suplimentul de 16 pagini al Comisiei Europene din toate ziarele de duminică. O utilizare ilegală a banilor contribuabililor, despre care încă nu s-a spus ultimul cuvânt. Alegătorii au fost intimidați. Criza economică a fost folosită drept pârghie pentru a forța oamenii să voteze afirmativ. Doamnelor și domnilor membri ai Comisiei Europene, pot să prevăd că propaganda dumneavoastră înșelătoare se va întoarce împotriva dumneavoastră mai devreme sau mai târziu.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). – (ES) Dle președinte, doamnelor și domnilor, să ne imaginăm că diseară, când se va termina această interminabilă dezbateră, ieșim și îi întâlnim pe cei 27 colegi jos și trebuie să decidem unanim la care restaurant mergem. Dacă negociem acest obstacol, atunci imaginați-vă că toți cei 27 trebuie să aleagă să mănânce același lucru și că toți cei 27 mai trebuie să se decidă și dacă doresc sau nu vin.

Dle președinte, această metaforă, care vine din partea cuiva care ține regim, ilustrează perfect situația prezentă din Uniunea Europeană și ceea ce aduce Tratatul de la Lisabona: în opinia mea, cel mai important lucru, și anume eliminarea cerinței de unanimitate.

Dacă toți aceia dintre noi care au vorbit aici doresc ca Uniunea Europeană să funcționeze corect, să fie eficientă, să producă valoare adăugată pentru oameni, atunci primul lucru care trebuie făcut este înlocuirea cerinței de unanimitate cu o cerință de majoritate supercalificată. Aceasta este cea mai mare realizare a Tratatului de la Lisabona.

A te opune Tratatului de la Lisabona înseamnă a nu vrea ca Europa să funcționeze normal sau a nu dori ca aceasta să aibă un rol important în lume.

Dle președinte, chiar nu înțeleg, iar acest lucru este o sursă de regrete pentru mine, cum câțiva colegi membri care au intrat de bunăvoie în acest Parlament pot avea mai multă încredere în Consiliul de Miniștri decât în Parlamentul European. În plus, aceștia sunt oameni care nu vor ajunge niciodată în Consiliul de Miniștri. De ce cred aceștia că interesele le vor fi mai bine apărute de către Consiliul de Miniștri decât de către acest Parlament, unde se află în prezent și unde pot vota?

Dle președinte, un alt lucru pe care nu îl înțeleg este de ce un anumit coleg a spus că ceea ce își doresc este să își scoată țara - și asta este o opinie legitimă - din Uniunea Europeană. În acest caz, doamnelor și domnilor, este necesar să fie în favoarea Tratatului de la Lisabona, deoarece Tratatul de la Lisabona stabilește pentru prima oară o clauză de ieșire. Acum, cu adevărat, este necesar să aibă curajul și ambiția să spună oamenilor pe care îi reprezintă că este nevoie să părăsească Uniunea Europeană. De asemenea, aș vrea să văd acest lucru.

Dle președinte, în concluzie, cred că prin rezultatul referendumului din Irlanda finalizăm procesul.

Dle președinte, aș dori să transmit dlor Rouček și Brok - care sunt preocupați de atitudinea președintelui Republicii Cehe - că nu am nicio îndoială. Nu am nicio îndoială, deoarece o persoană care a refuzat să semneze ceea ce a fost adoptat de către Camerele care l-au ales, o persoană care a refuzat să semneze Tratatul ar fi ca și cum regina Angliei ar refuza să semneze o lege venită de la Westminster. Acest lucru nu este posibil. De asemenea, sunt sigur că cineva atât de patriot precum dl Klaus nu ar dori să își vadă țara aruncată într-o criză constituțională internă.

Dle președinte, de aceea cred că a venit vremea să ne unim forțele, să înțelegem că lumea nu ne așteaptă pe noi, europenii, și că fie noi, europenii, rămânem uniți și ne menținem pozițiile constructive cu privire la problemele cu care se confruntă cetățenii noștri în aceste momente, fie Europa, ca putere, va dispărea de pe harta lumii.

Dle președinte, iată ce cred că ar trebui să facem acum, cu toții, ca europeni și ca Parlament.

Glenis Willmott (S&D). - Dle președinte, în primul rând, doresc să felicit colegii irlandezi cu privire la acest rezultat extraordinar. În Marea Britanie avem UKIP și Partidul Conservator care, după cum știți cu toții, au militat pentru un vot negativ în cadrul referendumului din Irlanda. UKIP ne spune în mod constant că nu ar trebui să ne implicăm în chestiuni naționale, însă ei cu siguranță s-au implicat în votul din Irlanda. Nu există niciun dubiu. Aș dori să-i mulțumesc lui Nigel Farage. Consider că dumnealui a făcut un lucru extraordinar, deoarece am înțeles că implicarea lui a sprijinit de fapt campania în favoarea Tratatului. Acesta sunt așa-numitele consecințe neintenționate, dar noi îi suntem recunoscători pentru intervenția sa.

Pe de altă parte, Conservatorii sunt complet debusolați. Ei au opinii diferite în ceea ce privește Europa și acest lucru le umbrește congresul care va avea loc săptămâna aceasta în Manchester. Poziția lui David Cameron cu privire la Tratatul de la Lisabona este de neconceput. El tot promite că dacă va câștiga alegerile generale, va organiza un referendum în cazul în care Tratatul nu este ratificat de către cele 27 de state membre. În cel mai bun caz, el poate fi acuzat de ezitare. În cel mai rău caz, cred că poate fi acuzat de lipsă de onestitate față de poporul britanic, deoarece nu știu cum va face acest lucru.

Și tocmai când principalele probleme actuale necesită mai multă cooperare, nu mai puțină, chestiuni cum ar fi schimbările climatice, modalitatea de abordare a crizei financiare și a ratei tot mai crescute a șomajului, atunci Conservatorii au decis că Marea Britanie va fi izolată și aruncată la marginea UE. Ei ar dori ca noi să privim și să nu influențăm.

Și săptămâna aceasta am aflat care sunt planurile lor: cum vor reduce serviciile publice și vor crește vârsta de pensionare, cum îi vor ajuta pe cei bogați prin reducerea taxelor succesoriale. Încă o dată, ei se agită în van, cum spunem noi în Regatul Unit, pentru Europa. Ei pretind că s-au schimbat, dar este clar că nu au făcut-o. Nu, ei sunt aceeași vechi Conservatori, care încă îi sprijină pe puținii privilegiați pe seama celor mulți și care pun dogmele înaintea intereselor poporului britanic.

Poporul irlandez a votat în mod clar pentru o Uniune Europeană mai democratică, mai eficientă și mai dinamică, iar UE este acum un loc mai bun pentru a putea aborda adevăratele provocări ale prezentului. Acum, Conservatorii britanici trebuie să fie sinceri și să ne spună dacă intenționează să riște viitorul poporului britanic în UE, cu toate consecințele importante asupra locurilor de muncă și asupra prosperității. Deci, domnule Cameron, vă invit să ne spuneți adevărul.

PREZIDEAZĂ: DL LAMBRINIDIS*Vicepreședinte*

Ryszard Czarnecki (ECR). - (PL) Dle președinte, dnă Malmström, dnă Wallström, în loc să folosim cuvinte mărețe - și am impresia că în Parlamentul European este inflație de cuvinte mărețe - merită să ne gândim la motivul pentru care poporul irlandez a spus „Da”, după ce anul trecut irlandezii au spus „Nu”.

Cred că aceia care spun că numai criza a fost cea care i-a convins pe irlandezi să voteze în favoarea Tratatului de la Lisabona nu fac altceva decât să simplifice foarte mult chestiunea. Se pare că principalul motiv pentru care irlandezii, cetățenii așa-numitei Insule Verzi, au susținut Tratatul este ceea ce și-au asigurat între timp din partea Uniunii Europene. Irlanda și-a garantat și a garantat tuturor statelor membre propriul său comisar național. Ar trebui să i se mulțumească Irlandei pentru acest lucru.

De asemenea, UE a garantat că nu se va amesteca în sistemul de impozitare din Irlanda, iar acest lucru se datorează Dublinului. Acest lucru poate fi interpretat ca dovada finală de renunțare la planurile Germaniei și Franței de standardizare a regimurilor fiscale în UE.

În cele din urmă, Bruxelles-ul a promis că nu se va amesteca în legislația Republicii Irlandeze în ceea ce privește normele morale și sociale, inclusiv protecția copilului nenăscut. Guvernul irlandez și națiunea irlandeză ar trebui felicitată pentru negocierile eficiente pe care le-au purtat.

Fiindcă veni vorba, este amuzant să vedem bucuria celor care sunt mulțumiți de rezultatul referendumului din Irlanda. În multe cazuri, aceleași persoane s-au opus organizării de referendumuri în statele lor membre.

Diane Dodds (NI). - Așa cum am spus cu altă ocazie în plen, mă aflu în fața dumneavoastră ca o persoană dornică să vadă o Europă formată din națiuni care cooperează. Eu m-am opus în mod consecvent federalismului Tratatului de la Lisabona și ideii ca statele naționale să își cedeze din puteri. Rezultatul celui de-al doilea referendum din Republica Irlanda în ceea ce privește Tratatul de la Lisabona nu schimbă cu nimic situația din Regatul Unit al Marii Britanii. Un document care dăunează intereselor naționale ale Marii Britanii la 2 octombrie 2009 va fi la fel de dăunător și la 2 octombrie 2010. Ratificarea Tratatului de către Polonia nu va schimba acest aspect; ratificarea Tratatului de către Republica Cehă nu va schimba nici ea nimic; data alegerilor generale din Marea Britanie nu va schimba nici ea situația; prin urmare, doresc să profit de această șansă de a vorbi pentru a solicita organizarea unui referendum prin care poporul britanic să își poată exprima părerea cu privire la textul complet al Tratatului de la Lisabona, lucru care, de altfel, ar trebui să se întâmple în fiecare stat european.

Paulo Rangel (PPE). - (PT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, aș dori să exprim mulțumirea noastră față de rezultatul referendumului din Irlanda, nu doar în numele Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat), așa cum au făcut-o mulți deputați europeni, ci și în special în numele membrilor portughezi ai Grupului PPE.

Cred că acest lucru consolidează în mod clar dezvoltarea și perspectivele de dezvoltare ale Uniunii Europene și stabilește contextul pentru o nouă etapă. Am dori, bineînțeles, să îi felicităm pe toți cei care au contribuit la Tratatul de la Lisabona, în special Comisia și comisarul care se află astăzi aici și, fără îndoială, președinția portugheză a Uniunii Europene, care a jucat un rol foarte important. Prin urmare, aș mai dori să spun că ne bucurăm să vedem că, în ciuda tuturor acestor dificultăți și a faptului că încă așteptăm cu nerăbdare să vedem care este poziția Republicii Cehe, poporul portughez va fi foarte fericit să vadă că numele capitalei țării lor este asociat cu o etapă importantă a dezvoltării Uniunii Europene. În acest sens, aș mai dori să spun că vom putea conta pe încă un steag, care va fi întotdeauna și drapelul membrilor portughezi ai Grupului PPE, și anume pe steagul parlamentelor naționale.

Cred că Tratatul de la Lisabona este un pas decisiv spre implicarea parlamentelor naționale în democrația europeană. Prin urmare, consider că vitală și esențială pentru democrație este reprezentarea, care este cel mai important aspect al democrației, și nu referendumul, așa cum am auzit uneori în plen, sau, altfel spus, reprezentarea este vitală, nu votul direct. Tratatul de la Lisabona este și un mare pas spre creșterea implicării democrațiilor naționale reprezentative în procesul european. Prin urmare, suntem foarte încântați de decizia poporului irlandez.

Stéphane Le Foll (S&D). - (FR) Dle președinte, doamnelor și domnilor, în mod sigur vor repeta lucruri care au fost deja spuse, dar oricum salut rezultatul votului irlandez privind Tratatul de la Lisabona.

Aș dori numai să atrag atenția deputaților care au rămas în acest Parlament asupra motivelor schimbării, pentru că acum suntem mulțumiți de votul pentru, însă anul trecut era unul împotriva. Ce s-a schimbat? Textul? Foarte puțin. Contextul? Foarte mult. Ceea ce este important. Putem discuta aici aspecte instituționale. Cetățenii așteaptă răspunsuri politice din partea Europei.

După părerea mea, din acest punct de vedere trebuie să analizăm acest vot dublu. Nu este vorba de un singur vot, ci de două. Întâi este răspunsul „nu” și apoi răspunsul „da”. Irlandezii au spus că au nevoie de Europa în timpul crizei, iar acest aspect trebuie subliniat foarte clar, pentru că ei cer Europei să îi protejeze, iar acest lucru este important.

Voi repeta ceea ce au spus deja mulți deputați. Cred că acum trebuie să acționăm rapid. Așa că apelăm la președinția suedeză a Consiliului și apelăm la Comisie. Dacă dorim să răspundem solicitării populației din Irlanda, trebuie să dăm răspunsuri concrete.

Criza economică: Europa este capabilă să stimuleze dezvoltarea la nivel european? Criza socială: Europa este capabilă să elaboreze o politică privind ocuparea locurilor de muncă? Pentru mine, acestea sunt subiectele care se află în centrul dezbaterii și sunt mulțumit de încă un lucru pe care ni-l oferă Tratatul de la Lisabona, și anume faptul că Parlamentul va avea puteri sporite și cred că în dezbaterile politice acest lucru are un rol esențial, dovedind că există diverse opțiuni și oferind posibilitatea de a dezbate aceste opțiuni.

Totuși, acum, dacă se vrea ca această dezbatere să fie democratică și dacă se vrea ca Europa să poată oferi răspunsuri, avem nevoie să desemnăm rapid o Comisie și să ne asigurăm că cehii vor ratifica Tratatul cât mai curând posibil, astfel încât Europa să poată reveni pe calea dezvoltării și speranței.

Simon Busuttil (PPE). - (MT)Și eu salut cu plăcere rezultatul referendumului din Irlanda. Permiteți-mi să fac o observație. Cei care urmăresc discuția de acasă se vor întreba probabil: „Cum mă va afecta pe mine acest rezultat?” Aș dori să dau câteva exemple concrete în legătură cu felul în care va afecta acest rezultat cetățenii, citând câteva exemple din domeniul meu, acela al justiției și afacerilor interne.

Carta Drepturilor Omului este un document de care trebuie să fim mândri, nu doar în calitate de cetățeni ai țărilor din care provenim, ci și ca cetățeni ai Uniunii Europene. Drepturile noastre civile, ca cetățeni, urmează să fie consolidate prin acest tratat. Acest lucru va include și domenii precum protecția datelor personale. Siguranța și securitatea vor fi și ele consolidate, pentru că Uniunea Europeană intenționează să ia poziție și să lupte împotriva terorismului și criminalității, grație Tratatului. Drepturile noastre legale vor fi protejate, în procese care implică adopția internațională sau în chestiuni legate de întreținere cu implicații internaționale. Mai mult decât atât, interesele noastre în domenii extrem de sensibile precum imigrarea vor fi consolidate atunci când se va adopta conceptul de solidaritate la scară largă.

Acest lucru înseamnă că Tratatul va afecta în mod concret cetățenii. De ce s-ar întâmpla așa? Pentru că guvernul va acorda mai multe puteri acestui Parlament, iar acest Parlament se va asigura că aceste puteri sunt folosite în mod responsabil, dar cu entuziasm, și că sunt puse în slujba cetățenilor. În toate aceste acțiuni, în calitate de reprezentanți ai cetățenilor, noi trebuie să rămânem mereu de partea lor.

Adrian Severin (S&D) - Dle președinte, votul afirmativ exprimat ferm de irlandezi nu s-a datorat numai unei mai bune înțelegeri a Tratatului de la Lisabona, ci și faptului că s-a înțeles că respectul veritabil trebuie să implice reciprocitate și compasiune. Frații noștri irlandezi și-au dat seama și că trenul european nu îi așteaptă la nesfârșit pe cei care nu se prezintă la întâlnirea cu istoria.

Cazul Cehiei este unul diferit. Poporul ceh a semnalizat într-o manieră potrivită susținerea unei Europe mai politice, mai sociale, mai eficiente și mai democratice. Guvernul a susținut și ratificarea Tratatului, iar Parlamentul a ratificat Tratatul. Prin urmare, nu noi trebuie să dovedim respect față de poporul ceh, ci președintele Republicii Ceha trebuie să își arate respectul față de popor și de parlamentul țării.

Pentru noi, este important să trage linia corespunzătoare între corectitudine și abuz și să acționăm în așa fel încât să arătăm și să demonstrăm că, pentru noi, ceea ce este corect se termină acolo unde începe abuzul. Nu putem accepta să fim prizonierii obstrucționiștilor. Ar trebui să recunoaștem faptul că Tratatul de la Lisabona a fost ratificat corespunzător de toate statele membre și ar trebui să inițiem organizarea instituțiilor bazându-ne pe acest aspect. Parlamentul ar trebui să fie implicat complet în acest proces.

Carlo Casini (PPE). - (IT) Dle președinte, mi s-a spus și mie că am trei minute la dispoziție, însă voi încerca să mă încadrez în două minute. Aș dori să mă alătur multora dintre colegii mei deputați și să îmi exprim mulțumirea. Cred că este timpul să punem în vigoare, să aplicăm Tratatul de la Lisabona imediat după încheierea ratificărilor, lucru care sperăm să se întâmple dintr-un moment în altul.

Comisia pe care o prezidez face de ceva timp tot ce îi stă în putință, însă, mai presus de orice, este important ca Parlamentul să știe care sunt noile ei responsabilități. Nu trebuie să permită renunțarea de *facto* la nici un aspect al funcțiilor sale legislative mai largi.

Totuși, aș dori să subliniez un aspect care nu cred că a fost menționat până acum: au existat multe motive pentru care poporul irlandez a respins în trecut Tratatul, însă unul dintre ele a fost teama unora dintre alegători că sistemul juridic european ar putea încălca, în Irlanda, anumite valori fundamentale care privesc dreptul la viață și noțiunea de familie.

Aceste temeri au fost alungate prin declarațiile adoptate de Consiliile Europene din decembrie 2008 și iunie 2009. Cred că acest lucru este important nu doar pentru Irlanda, ci și pentru întreaga Europă. De fapt, s-a clarificat faptul că *acquis-ul* comunitar nu are de-a face cu domeniul asociat dreptului la viață și familiei. Această clarificare nu se aplică numai în cazul Irlandei, ci al tuturor statelor membre. În realitate, nu era nevoie să se facă această precizare pentru că în numeroase procese în care au fost implicate Franța, Marea Britanie și Polonia, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a decis deja că în domenii precum viața, valoarea vieții, respectul pentru viață și familia, statele membre trebuie lăsate să ia decizii în funcție de istoria, tradiția și cultura fiecăruia.

Totuși, atenția Irlandei asupra detaliilor a avut meritul de a clarifica oficial acest aspect care, așa cum spuneam, acum este valabil pentru întreaga Uniune Europeană. Cred că acesta este un lucru bun, datorită căruia organizarea dublului referendum a meritat efortul. Știm că, fără îndoială, cultura europeană este formată din totalitatea culturilor aparținând tuturor țărilor care alcătuiesc Europa și cu toții vrem ca Europa să nu fie doar o zonă economică, ci, mai presus de orice, o comunitate de valori. Prin urmare, cred că este potrivit să oferim Irlandei mulțumire și recunoștință pentru tot ceea ce oferă Europei, din punct de vedere al istoriei și al idealurilor țării.

Europa avea nevoie de Irlanda, nu doar din motive tehnice legate de mecanismele și structura sa organizatorică, ci și pentru contribuția Irlandei la ceea ce căutăm cu toții: esența Europei.

Edite Estrela (S&D). - (PT) Faptul că în Irlanda s-a votat „da” este o veste bună pentru Europa și pentru mine personal, în calitate de cetățean portughez și de persoană dedicată ideilor pro-Europa. Este vorba de o victorie a bunului simț și a rațiunii împotriva demagogiei și manipulării. Irlandezii au declarat foarte clar că ei cred în proiectul European. Odată cu votul „da” înregistrat, principalul obstacol aflat în calea intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona a fost depășit.

Președintele Klaus nu mai are acum nici o scuză și va trebui să respecte democrația și parlamentul care l-a ales și care a aprobat deja Tratatul de la Lisabona. Tratatul de la Lisabona marchează începutul unei noi ere. Uniunea Europeană va lua deciziile mai eficient și va fi mult mai eficientă în relațiile sale externe. Va fi mai democratică și mai transparentă, mai aproape de cetățeni și mai puțin dependentă de guverne. Datorită Tratatului de la Lisabona, Uniunea Europeană va dispune de instrumente mai bune pentru a combate schimbările climatice și pentru a putea face față provocărilor pe care le implică globalizarea.

Mairead McGuinness (PPE). - Dle președinte, am avut parte de o dezbatere lungă, dar nu foarte dramatică. Vă puteți imagina că dacă votul ar fi fost „nu”, Camera ar fi fost plină și toți ar fi fost copleșiți de emoție și presupun că faptul că votul a fost „da” și că acum noi, cei din Uniunea Europeană, suntem cu toții foarte calmi, vorbește de la sine. Bineînțeles, împreună cu colegii mei din partidul Fine Gael care se află aici, în Parlament, salut rezultatul referendumului organizat în Irlanda. Am muncit foarte mult ca să obținem acest „da” și aș spune că irlandezii s-au ridicat deasupra problemelor naționale și a altor probleme interne și s-au gândit la chestiunea europeană și la Tratatul de la Lisabona și la trecut și la asocierile cu Uniunea Europeană și au spus în număr covârșitor „da” Uniunii Europene, iar acesta este un rezultat extraordinar.

Pe de altă parte, dna comisar Wallström, care a avut bunăvoința să vină în Irlanda cu mai multe ocazii, va fi detectat un puternic curent de adâncime, care cred că există în toate statele membre, un curent al celor care sunt deconectați de la ceea ce înseamnă Uniunea Europeană. Cred că noi toți suntem de vină pentru acest lucru. Cred că nu vorbim suficient de mult despre proiect, despre Uniunea Europeană, despre solidaritate, despre ceea ce înseamnă cu adevărat aceasta; vorbim mai mult despre ceea ce putem obține sau despre ceea ce oferim, despre ce este greșit la o directivă sau despre ceea ce nu este corect la un regulament. Prin urmare, poate ar trebui ca în politica noastră să ne ridicăm deasupra unora dintre aceste chestiuni, pentru că atunci când te afli în fața unui referendum, așa cum s-a întâmplat în cazul nostru, acest lucru presupune să explici oamenilor de pe stradă, din magazine și din școli ce înseamnă Europa, cum funcționează, cu ce mă ocup eu, cu ce se ocupă Comisia, iar acesta este un exercițiu excelent. Într-adevăr, a vorbi oamenilor în mod direct

despre Uniunea Europeană este un exercițiu foarte puternic. Oamenii din Irlanda știu acest lucru mai bine acum decât în ultimul timp, tocmai pentru că noi ne-am implicat atât de bine în comunicarea cu ei.

Prin urmare, i-aș sfătui pe toți cei aflați aici, în plen, să facă aceste lucruri în țările din care provin și să evite să lovească în Uniunea Europeană atunci când nu este cazul. Atunci când este nevoie, criticați Uniunea Europeană, iar celor care își fac griji că irlandezii ar fi fost intimidați în vreun fel, ca de exemplu Nigel Farage, le-aș spune următoarele: nu ne lășăm ușor intimidați. Acest lucru nu s-a întâmplat. Și nu se va întâmpla niciodată. Și permiteți-mi să spun, dnă comisar, că dacă nu voi fi prezentă pentru finalul dezbaterii, acest lucru nu se va întâmpla din lipsă de respect față de dumneavoastră, față de președinte sau față de președinție; alte angajamente mă vor obliga să fac acest lucru, însă vă mulțumesc tuturor pentru sprijinul acordat în ultimul timp.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D) - (HU) Doamnelor și domnilor, în calitate de deputat european din partea Ungariei, prima țară care a ratificat Tratatul de la Lisabona, salut rezultatul referendumului din Irlanda. Totuși, aș dori să privim cu toții dincolo de procesul de ratificare și să vorbim despre modalitățile de punere în aplicare a Tratatului de la Lisabona care este un pas uriaș făcut către uniunea politică și către crearea unei comunități de valori. Va extinde foarte mult drepturile sociale și le va proteja prin aplicarea obligatorie a Cartei Drepturilor Fundamentale. De asemenea, va transforma diversitatea lingvistică și culturală într-o normă a UE. Cu toate acestea, Tratatul de la Lisabona are și o prevedere nouă extrem de importantă.

Pentru prima dată în istoria UE, sunt menționate drepturile persoanelor care aparțin minorităților. Minoritățile naționale și etnice, precum și minoritățile imigrante, reprezintă 15% din populația UE. Acum, în sfârșit, putem să punem bazele creării unei structuri comunitare menite să protejeze minoritățile. Vă mulțumesc pentru atenția acordată.

Lena Barbara Kolarska-Bobińska (PPE) - (PL) Dle președinte, adoptarea Tratatului de la Lisabona pune capăt procesului istoric de extindere a Uniunii Europene cu 10 noi state membre. Acest proces a început în anii 1990 și se încheie cu un acord privind modificările instituționale care adaptează UE la noua realitate.

Adoptarea Tratatului marchează o nouă etapă și o ocazie pentru UE de a face un pas înainte. Instituțiile pe care le vom putea înființa sunt doar o ocazie, iar felul în care vom folosi această șansă depinde de noi. De asemenea, este un moment bun să le demonstrăm cetățenilor care sunt sceptici în privința proiectului european că UE este vie, este într-o continuă schimbare și, mai presus de toate, rezolvă problemele oamenilor. Prin urmare, ar fi extrem de important să propunem o politică nouă, care să răspundă provocărilor cu care ne confruntăm. Totuși, există teama că, în loc să ne concentrăm asupra acestui lucru, vom fi absorbiți de discuții despre chestiuni formale și personale: cine ar trebui ales pentru care funcție? Acum nu trebuie să lășăm niciun fel de egoism național, care s-ar putea intensifica în această perioadă de criză, să submineze ocazia pe care UE o are în prezent. Mai mult decât orice, trebuie să convingem cetățenii că UE nu presupune numai elita, cu locuri de muncă și birocrație excesivă, ci că UE înseamnă și modalități noi și mai eficiente de rezolvare a problemelor lor.

Alan Kelly (S&D) - Dle președinte, mă prezint astăzi în fața dumneavoastră ca deputat european irlandez mândru. A fost nevoie de sânge, sudoarea și lacrimile reprezentanților publici, ale sportivilor, ale grupurilor economice, ale fermierilor și ale sindicaliștilor pentru a asigura un vot „da” istoric. Sunt, de asemenea, mândru că vinerea trecută eram acasă, în regiunea Tipperary, urmărind victoria zdrobitoare obținută, care demonstrează un lucru în care eu am crezut întotdeauna și anume că Irlanda este un uriaș susținător al Europei și că intenționăm să ne jucăm complet rolul pe viitor.

Acum știu că spiridușii din partidul UKIP, care au făcut parte din Parlament anul trecut în urma referendumului anterior, au dispărut. Mulți dintre dumneavoastră vor fi bucuroși să afle că eu cred cu tărie că poporul irlandez i-a alungat de-aici pentru totdeauna. Verdictul privind Tratatul de la Lisabona a reprezentat o victorie a adevărului asupra minciunilor sfruntate și asupra miturilor pomenite în anumite situații de extremiști care voiau un vot „nu” și care au încercat să profite de preocupările reale ale poporului. Acești extremiști și-au găsit nașul vinerea trecută.

Și totuși, este o lecție pe care trebuie să o învățăm. Noi toți cei care susținem politica progresistă și o Europă progresistă trebuie să ne unim eforturile pentru a le oferi cetățenilor stimulente mai puternice pentru ca aceștia să se implice în activitatea instituțiilor europene. Nu putem considera că adeziunea lor e de la sine înțeleasă.

Damien Abad (PPE) - (FR) Dle președinte, doamnelor și domnilor, poporul irlandez a ales în mod incontestabil să se plaseze în centrul Europei prin aprobarea Tratatului de la Lisabona cu o foarte mare

majoritate. Fiind cel mai tânăr dintre deputații europeni francezi, salut această alegere, care în sfârșit ne permite să ne îndreptăm atenția către preocupările specifice ale cetățenilor noștri.

Aș dori, totuși, să fac două comentarii. Primul este că nimeni nu ar trebui să ignore faptul că practic criza a fost cea care i-a transformat pe irlandezi în adepți ai Europei și că acest vot „da” al irlandezilor exprimă o nevoie reală de Europa, de o Europă politică care protejează și propune, nevoia de o Europă care este capabilă să reacționeze în fața crizei și care se asigură că cetățenii ei beneficiază de siguranța pe care o solicită.

În al doilea rând, eșecul înregistrat la primul referendum organizat în Irlanda ar trebui să fie un exemplu și o lecție pentru noi. Nu este posibil ca de fiecare dată când vom vrea să facem ca Europa să avanseze, să fim la cheremul unor proceduri care nu sunt adecvate în Europa celor 27. În cadrul sistemului actual, uneori se întâmplă ca interesul unui stat membru să fie acela de a refuza un tratat, nu de a-l accepta. Această opțiune de a spune „nu” ar trebui să ne încurajeze să elaborăm o procedură reală la nivel comunitar, o procedură care să nu permită sabotarea la nivel național a dezbaterilor.

Astăzi, dinamica europeană s-a pus din nou în mișcare, iar noi, deputații europeni, vom putea în sfârșit să abordăm subiecte sensibile precum criza din sectorul produselor lactate și chiar criza gazelor cu care ne-am confruntat iarna trecută. Dați-mi voie să atrag o clipă atenția Parlamentului asupra aspectului care va fi singura preocupare în cadrul bugetului comunitar pentru 2010, și anume finanțarea celei de-a doua faze a planului european de redresare cu suma de 2 miliarde de euro. Sunt unul dintre cei care cred că ar trebui să ne asigurăm că acest plan nu este finanțat numai prin intermediul creditelor agricole, pentru că o astfel de acțiune ar fi un semnal greșit transmis fermierilor în contextul actualei crize și ar reprezenta un risc viitor pentru securitatea noastră alimentară și pentru terenurile agricole.

În încheiere, aș dori să le mulțumesc din nou prietenilor noștri irlandezi și să le transmit cele mai calde și sincere felicitări pentru faptul că au ales în mod incontestabil Europa. Acum îi invit pe prietenii noștri polonezi și cehi să ia măsurile necesare pentru a se asigura că Europa va beneficia de instrumentele care îi vor permite să înfrunte provocările mondializării în următoarele decenii.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). - (ES)Dle președinte, pe scurt, vreau să transmit trei mesaje.

În primul rând, la fel ca mulți dintre antevorbitorii mei, salut categoricul vot „da” exprimat în cadrul referendumului irlandez.

În al doilea rând, în calitate de președinte al Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, aș dori să subliniez cât de importantă este probabilitatea ca Tratatul de la Lisabona să intre în vigoare pentru consolidarea legitimității proiectului privind integrarea europeană, întrucât acesta se referă la cetățenie, drepturi, libertăți și capacitatea noastră de a combate împreună crima organizată și terorismul și, în cadrul domeniului de aplicare a Tratatului Schengen, de a dovedi eficiență în rezolvarea unor subiecte delicate precum azilul, imigrarea, statutul străinilor și controlul asupra granițelor externe ale UE.

În al treilea rând, aș dori totuși să subliniez, așa cum au făcut și antevorbitorii mei, faptul că acesta nu este sfârșitul poveștii. Acest lucru este adevărat nu doar pentru că Republica Cehă încă nu a ratificat Tratatul, ci pentru că trebuie să învățăm din dificultățile cu care ne-am confruntat în procesul de ratificare a Tratatului de la Lisabona. Nu a fost ușor; au fost 10 ani de dezbateri, iar din acest motiv vom fi mult mai pretențioși pe viitor, nu doar cu noi înșine, ci și la viitoarele extinderi, atunci când vom solicita loialitate, cooperare și asumarea de responsabilități din partea celor care vor conveni să se supună noilor reguli care se vor aplica din momentul în care Tratatul de la Lisabona va intra în vigoare.

Anne Delvaux (PPE). - (FR)Dle președinte, la câteva zile după referendumul pozitiv din Irlanda, consider că putem spune că acum suntem mai europeni decât eram înainte. Sunt sincer și pe deplin încântată de acest lucru. Din păcate, încă depindem foarte mult de decizia Curții Constituționale, precum și de voința președintelui ceh.

În acest moment trebuie să transmitem un mesaj clar de responsabilitate către cei care au în mâinile lor viitorul acestui tratat-cheie pentru Uniune, pentru instituțiile noastre și pentru cei 500 de milioane de europeni pe care îi reprezentăm. Nu mai putem fi ținători ostatici de câțiva oameni al căror unic scop este acela de a acționa împotriva interesului general al Europei. Dacă este legitim ca unii să nu dorească să meargă și mai departe pe calea integrării europene și dacă este legitim să se dea glas neîncrederii, atunci este la fel de legitim ca cei care vor un nivel mai ridicat de integrare europeană să fie lăsați să progreseze.

În general, procesele de ratificare a tratatelor europene seamănă de foarte multe ori cu niște epopei sau cu niște victorii pirice. Oare trebuie să fim obligați în mod constant să exercităm o astfel de presiune pentru a garanta intrarea în vigoare a unui tratat și a reformelor instituționale decurgând din acesta?

Avem de învățat din acest proces haotic de ratificare și, bineînțeles, din angajamentul luat de a organiza negocieri privind organizarea unui al doilea referendum în Irlanda, ca și când ar fi normal să obligăm un popor care a luat o decizie suverană să voteze din nou și ca și când ar fi normal ca acordul dat pentru un tratat să fie folosit ca miză de negociere. Sunt în joc coerența instituțională și echilibrul proiectului european.

Ratificarea unui tratat reprezintă o cerință minimă de loialitate și coeziune, din momentul în care o persoană alege ca țara sa să adere la Uniunea Europeană. Am vrut să transmitem un mesaj puternic cetățenilor, asigurându-ne că Tratatul va fi ratificat până la alegerile europene din iunie 2009. Ce părere credeți că au astăzi cetățenii despre Tratatul de la Lisabona și, mai mult decât atât, despre coerența noastră internă și despre legitimitatea noastră?

Zoran Thaler (S&D). - (SL) Faptul că irlandezii au spus un *da* hotărât Tratatului de la Lisabona reprezintă un pas important către o Europă unită și o mică lovitură dată euroscepticilor.

Această decizie este cu atât mai importantă cu cât a fost luată de popor, care a votat în cadrul unui referendum, și de o națiune căreia îi fusese acordat un an de zile pentru a cântări dacă votul *nu* dat inițial va fi sau nu va fi de folos Irlandei.

Alături de Republica Cehă, lumina reflectoarelor va cădea acum pe credibilitatea Regatului Unit, stat membru al UE în care liderul opoziției, dl David Cameron, a promis că, dacă va câștiga alegerile din 2010, va organiza un referendum privind Tratatul. A făcut această promisiune fără să țină cont de faptul că ambele camere ale Parlamentului britanic au ratificat Tratatul de la Lisabona la jumătatea anului 2008.

Ce se va întâmpla cu credibilitatea deciziilor și a angajamentelor internaționale luate de Regatul Unit, unul dintre statele membre, care a ratificat deja Tratatul, dar care acum amenință că își va anula deciziile și angajamentele, la doi ani după ce le-a adoptat?

Enikő Győri (PPE). - (HU) Doamnelor și domnilor, când, în primăvara anului 2003, aproape 84% dintre cetățenii Ungariei au votat în favoarea aderării țării noastre la Uniunea Europeană, ei au simțit că se întorc acolo unde le este locul, printre membrii familiei unite a popoarelor europene, de unde au fost excluși de regimul comunist dictatorial care a durat mai mult de 40 de ani. Prin urmare, maghiarii au perceput Uniunea Europeană nu doar ca pe o structură de cooperare economică, bazată pe reglementări, ci și ca pe o comunitate care funcționează pe baza anumitor valori. Suntem încântați de faptul că Irlanda a aprobat Tratatul de la Lisabona, pentru că această acțiune conferă valorilor noastre locul pe care îl merită în Tratatul de instituire, iar aceste valori includ cu siguranță și recunoașterea drepturilor persoanelor care aparțin minorităților.

De aceea, dle președinte, am fost prima care a ridicat cartonașul albastru la auzul remarcilor făcute de dl Szegedi. Aș fi vrut să îl întreb atunci dacă a citit Tratatul de la Lisabona pentru că, dacă l-a citit, probabil cunoaște articolul privind minoritățile, pe care tocmai l-am menționat. Cetățenii Ungariei sunt încrezători că, după ce Tratatul va intra în vigoare, UE va deveni mai receptivă față de chestiunile legate de minorități, astfel încât măsurile similare legislației slovace privind limba să devină, o dată pentru totdeauna, inacceptabile. Acest lucru înseamnă că va trebui nu doar să respectăm litera legii, ci să respectăm și atitudinea transmisă de Uniunea Europeană. Cu alte cuvinte, fiecare cetățean european are responsabilitatea de a se asigura că minoritățile își pot folosi liber limba maternă, fără niciun fel de restricții, și că se pot simți acasă în țara în care s-au născut.

Cred cu tărie că Tratatul de la Lisabona ne va ajuta foarte mult să convingem instituțiile UE să înțeleagă mai bine faptul că trebuie să ne protejăm valorile și în cadrul UE și că trebuie să acționăm imediat dacă aceste valori sunt încălcate. Stimăți colegii deputați, socialiști, liberali și neafiliați, pur și simplu nu putem accepta standarde duble. Cu alte cuvinte, ne referim la aceste valori dacă interesele ne dictează acest lucru, însă uităm de ele dacă așa este mai convenabil pentru noi. Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) nu dorește să vadă o astfel de Europă.

Ivari Pádar (S&D). - (ET) Dle președinte, am fost în Irlanda săptămâna trecută, unde i-am susținut pe prietenii mei din Partidul Laburist Irlandez. Sunt bucuros că irlandezii au acordat un vot „da” categoric, pentru că este o decizie foarte importantă atât pentru Irlanda, cât și pentru Uniunea Europeană. Ca fermier, eu sunt cu atât mai fericit cu cât de această dată, fermierii irlandezi au susținut încă de la început campania pentru referendum. A fost o decizie foarte bună, pentru că atunci când Tratatul va intra în vigoare, Parlamentul European va

obține puteri egale cu cele ale Consiliului în ceea ce privește chestiunile legate de agricultură, inclusiv procedura de codecizie din cadrul politicii agricole comune, iar aceasta este cu siguranță o veste bună pentru fermierii europeni.

Seán Kelly (PPE). - (GA) Dle președinte, în calitate de deputat european nou ales, aș dori să spun că sunt mândru de rezultatul pozitiv al votului acordat de poporul irlandez în cadrul referendumului organizat vineri în legătură cu Tratatul de la Lisabona. De asemenea, sunt mândru de dezbaterile aprinse care se desfășoară astăzi aici.

Oamenii au întrebat de ce Irlanda s-a răzgândit. Au existat probabil patru factori fundamentali. Primul, cred eu, a fost faptul că am câștigat un comisar; al doilea l-au reprezentat garanțiile; al treilea, faptul că a avut loc o dezbatere adecvată și că de această dată oamenii au fost bine informați, nu ca data trecută. De asemenea, criza economică s-a numărat și ea printre factori, însă factorul fundamental a fost faptul că, de această dată, campania pentru „da” s-a mobilizat, ceea ce nu s-a întâmplat data trecută. Grupurile civile și politicienii au colaborat și, pentru prima dată de când îmi amintesc, partidele politice – partidele politice tradiționale – au lăsat deoparte diferențele și au făcut campanie împreună, pentru binele Irlandei. Poporul irlandez a luat atitudine.

Campania pentru „nu” a fost și ea bine organizată și toți au spus ceea ce aveau de spus, inclusiv membrii Partidului pentru Independența Regatului Unit, care s-au asigurat că acest document - *Adevărul despre Tratat: Opriți buldozerul UE* - a fost distribuit la scară largă în Irlanda. Ei bine, poporul irlandez a decis că ar prefera să ia trenul UE decât să rămână în buldozerul partidului UKIP.

Săptămâna trecută am înregistrat un triumf al comunicării. Ați auzit deseori vorbindu-se despre un deficit de comunicare. Acesta a fost un triumf al comunicării și dacă vom continua astfel, vom aduce Europa mai aproape de oameni.

În prezent, semnarea și instituirea acordului depind de președintele ceh pentru că, dacă acesta nu va acționa în acest sens, va comite cel mai mare act de dictatură din istoria lumii și va nega complet democrația.

Vă mulțumesc foarte mult pentru întreaga dumneavoastră susținere și așteptăm cu interes ca noi, irlandezii, să fim europeni convinși mult timp de-acum înainte.

Jo Leinen (S&D). - (DE) Dle președinte, după opt ani și multe dezbateri și negocieri, există acum o șansă reală ca acest Tratat de reformă să intre în vigoare, datorită și muncii asidue depuse de multe persoane din acest Parlament, care s-au dedicat acestui proiect de la început până la sfârșit, în cadrul Convenției și mai târziu în cadrul conferințelor interguvernamentale.

Cred că Parlamentul a jucat un rol constructiv în ceea ce privește acest Tratat de reformă. Cred că dacă decizia Curții Constituționale din Praga, Republica Cehă, va fi una pozitivă, nu vor mai exista temeieri legale pe care președintele Klaus să le invoce pentru a bloca în continuare UE. Celelalte organe constituționale din Republica Cehă vor găsi, de asemenea, modalitățile necesare pentru a depăși un asemenea blocaj ilegal.

Bineînțeles, auzim că a apărut o nouă amenințare, de data aceasta din partea Regatului Unit. Totuși, dacă un guvern britanic ar permite organizarea unui referendum, acesta nu va fi organizat pentru Tratatul de la Lisabona, ci pentru a afla dacă poporul britanic se declară în favoarea UE sau dacă vrea să se retragă din Europa. Acesta ar trebui să fie subiectul referendumului, nu un tratat care a fost deja ratificat. Acest lucru ar fi absolut inacceptabil. Cred că trebuie să învățăm ceva din această situație, și anume faptul că cetățenii noștri au nevoie de mai multe informații. Prin urmare, sper că în noua Comisie vom avea și un vicepreședinte pentru comunicare și informare și poate chiar un comisar pentru cetățenia europeană. Acesta ar fi răspunsul la toate aceste controverse privind politica europeană.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). - (PL) Dle președinte, datorită Tratatului de la Lisabona, Europa poate aborda provocări care depășesc cu mult problemele interne ale statelor membre. Va fi Europa pregătită să facă acest lucru? Încă este greu de spus. Ceea ce este sigur în această privință este că multe lucruri vor depinde de cetățenii Europei.

Cu toate acestea, la fel ca și Tratatul, UE va trebui să aibă voința de a acționa și de a fi prezentă la nivel global. Trebuie să se simtă responsabilă pentru lume, pentru stabilitatea și dezvoltarea acesteia. Propria siguranță și dezvoltare a UE depind și ele de acest aspect. Trebuie să ne împotrivim metaforei comune potrivit căreia Europa este o țară sigură, prosperă și democratică, în care drepturile omului sunt prețuite, dar care a devenit atât de preocupată de propriile afaceri interne încât a întors spatele restului lumii.

Tratatul de la Lisabona ne obligă să înțelegem mai bine provocările cu care ne confruntăm. După votul „da” al irlandezilor, o Europă unită își îndreaptă acum atenția către Polonia și Republica Cehă. Nu am nici cel mai mic dubiu că Tratatul de la Lisabona va intra foarte curând în vigoare. Totuși, în timp ce așteptăm semnătura președintelui Kaczyński și pe cea a președintelui Klaus, haideți să ne gândim la felul în care au evoluat discuțiile în timpul actualei reforme și haideți să tragem concluzii din cele întâmplare. Ar trebui să ne pregătim pentru viitor. Ar trebui să ne pregătim pentru reforme viitoare, pentru că proiectul extraordinar pe care îl elaborăm - Uniunea Europeană - este o idee încă nefinalizată. În final, aș dori să mai spun un singur lucru - mulțumesc, Irlanda.

Paolo De Castro (S&D). - (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, data de 2 octombrie a fost o zi mare pentru Europa, mulțumită irlandezilor, care au votat în favoarea Tratatului de la Lisabona. Intrarea în vigoare a codeciziei va reprezenta o veritabilă revoluție democratică, în special pentru politica agricolă comună. Parlamentul va avea în sfârșit puteri de decizie egale cu cele ale Consiliului miniștrilor agriculturii, datorită aprobării de către irlandezi și datorită voturilor favorabile primite în parlamentele naționale, inclusiv în parlamentul ceh.

Orice întârziere ar genera probleme pentru fermierii din toate statele membre. De fapt, sectorul agricol traversează una dintre cele mai sensibile și dificile perioade din ultimii ani, înregistrând o scădere a prețurilor la majoritatea produselor, nu doar în cazul produselor lactate, așa cum am văzut în ultimele câteva zile.

În timp ce așteptăm intrarea oficială în vigoare a Tratatului, dle președinte, ne așteptăm ca, începând chiar de astăzi, atât Consiliul, cât și Comisia să acorde atenția cuvenită deciziilor luate de Parlament - ai cărui membri au fost aleși în mod democratic de toți cetățenii europeni - și în problemele legate de agricultură, începând cu măsurile care trebuie luate pentru a rezolva criza din sectorul produselor lactate.

Petru Constantin Luhan (PPE). – Domnule președinte, stimați colegi, sunt și eu foarte mulțumit de faptul că irlandezii au aprobat în final Tratatul de la Lisabona, deoarece sunt convins de importanța acestui document pentru construcția europeană.

Avem nevoie de un nou tratat care să pună la dispoziția Uniunii Europene instrumente moderne și metode de lucru optimizate pentru a face față în mod eficient provocărilor lumii contemporane. Acest tratat este în primul rând un pas înainte pentru democratizarea procesului decizional la nivelul Uniunii, iar noi, în Parlamentul European, suntem printre primii care vom beneficia de schimbările pozitive prevăzute în cadrul acestui tratat.

Prin extinderea procedurii de codecizie, Parlamentul European devine un legiuitor aflat pe picior de egalitate cu Consiliul pentru 95% din legislația comunitară. De exemplu, în Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, în care activez, vom extinde procedura codeciziei de la 40 de arii de competență la 80, ceea ce crește legitimitatea democratică a legislației europene.

Consider că noua bază legală va contribui la accelerarea procesului de dezvoltare economică și la adaptarea sistemelor juridice în statele membre. Sunt de asemenea convins că în acest fel vom realiza mai ușor unul dintre principalele obiective ale Uniunii Europene, și anume acela de a realiza coeziunea economică, socială și teritorială.

Aștept cu mult interes finalizarea procesului de ratificare și sunt nerăbdător să începem implementarea acestuia. <BRK>

José Manuel Fernandes (PPE) - (PT) Doamnelor și domnilor, salut răsunătorul vot „da” exprimat de poporul irlandez duminică trecută, la referendumul privind Tratatul de la Lisabona. Să sperăm că dificilul proces de ratificare a acestui tratat s-a încheiat în sfârșit.

Sunt sigur că Tratatul va fi ratificat și de Republica Cehă. Cred că ar fi de neînțeles și de neacceptat o situație în care viitorul Europei ar fi împiedicat, blocat de o părere personală care nu ține deloc seama de majoritatea parlamentului relevant și chiar se opune acesteia. Cu toții vrem să ia sfârșit în fine acest impas instituțional cu care ne-am confruntat timp de aproape 10 ani.

Prin urmare mulțumesc poporului irlandez, întrucât voința de care irlandezii au dat dovadă ne dă speranțe pentru o Europă mai puternică și mai prosperă, care să fie mai unită și mai extinsă, atribuind totodată tuturor instituțiilor europene datoria și obligația de a acționa în așa fel încât să nu trădeze această voință. Mai mult decât atât, această voință este împărtășită de marea majoritate a cetățenilor europeni.

Sper că suntem cu toții demni de o Europă care crește în importanță pe zi ce trece, care este mai unită și care promovează valorile democratice, drepturile sociale și fundamentale și dezvoltarea economică în întreaga lume, promovând totodată și protecția mediului.

Mário David (PPE). - (PT) Dle președinte, dnă ministru, dnă comisar, doamnelor și domnilor, aș dori să spun doar câteva cuvinte pentru a saluta rezultatul istoric și de răsunet al referendumului organizat în Irlanda și pentru a sublinia rolul decisiv pe care partidul Fine Gael și liderul acestuia, viitorul premier al Irlandei, Enda Kenny, l-au jucat în conducerea acestui proces. În timpul acestui proces, a devenit foarte clar faptul că Uniunea Europeană trebuie adusă mai aproape de cetățenii săi. Acești cetățeni și, de fapt, noi toți suntem principalii beneficiari ai tuturor acțiunilor Uniunii. Este vital să fim cu toții conștienți de impactul și de beneficiile pe care Europa le aduce în viața noastră de zi cu zi.

Europa este căminul nostru. Ceea ce este benefic pentru Europa este benefic pentru fiecare stat membru și este benefic pentru cetățenii acestor state. Acest lucru este cu siguranță adevărat în cazul Tratatului de la Lisabona. Acest tratat afirmă mult mai limpede faptul că oamenii pot fi în același timp cetățeni mândri și loiali ai țării lor și susținători devotați ai proiectului european. Ajunsă la finalul unei dezbateri excesiv de prelungite privind organizarea și funcționarea sa, Uniunea Europeană va putea să se concentreze mai mult, folosind instrumente noi și mai eficiente, pe problemele reale cu care se confruntă europenii: competitivitatea, creșterea economică și ocuparea forței de muncă.

Voi încheia, dle președinte, dnă ministru, cu o sugestie pentru generațiile viitoare. Din cauza lipsei de informații privind valorile, puterile, obiectivele și *modus operandi* ale Uniunii Europene, Parlamentul ar trebui să propună, la finalul ciclului obligatoriu de învățământ din fiecare stat membru, un nou sistem obligatoriu de studii europene. Tinerii europeni vor învăța astfel în mod eficient, obiectiv, autentic și real despre principiile noastre, despre cine suntem, despre ceea ce facem și spre tindem.

Învățând aceste lucruri de la o vârstă fragedă, ei vor înțelege, pe parcursul vieții, potențialul și enorma utilitate a identității europene create prin intermediul acestui proiect unic de punere voluntară în comun a suveranității la nivelul continentului.

David Casa (PPE). - (MT) Da, acesta este într-adevăr un moment istoric, nu doar pentru că irlandezii au acceptat Tratatul cu un puternic vot favorabil, ci și pentru că astăzi Polonia a declarat că va ratifica Tratatul.

Acest tratat a evoluat mult. Eu sunt aici doar de cinci ani, însă se află aici delegați care lucrează de mult timp pentru a se ajunge la acest moment istoric. Printre aceștia se numără și un coleg de-al meu, Méndez de Vigo. Această ocazie epocală va pune acum o responsabilitate mai mare pe umerii noștri, ca politicieni, iar acest lucru este valabil și pentru președintele Republicii Cehe. Părerea sa personală contează; totuși, o persoană nu poate ține ostatică o țară întreagă și chiar întreaga Uniune Europeană din cauza unei păreri politice personale.

În calitatea noastră de politicieni, trebuie să facem față unor responsabilități imense. Trebuie să dăm răspunsuri și trebuie să răspundem numai în fața cetățenilor Uniunii Europene, pentru că, în fond, ei sunt cei pe care îi reprezentăm. Europa se confruntă cu provocări dure în ceea ce privește criza financiară, schimbările climatice, problemele legate de imigrare și crearea unui număr mai mare de locuri de muncă în Europa. Din acest motiv, părerea președintelui Republicii Cehe nu poate împiedica Europa să lucreze pentru a atinge standardele pe care le-am stabilit. Sunt de acord cu antevorbitorul meu, care a spus că trebuie numită Comisia. Avem un președinte și prin urmare nu văd de ce ar trebui să așteptăm decizia Curții Constituționale a Republicii Cehe pentru a forma o Comisie. Trebuie realizate foarte multe lucruri, iar Comisia trebuie să își înceapă imediat activitatea pentru a garanta că aceste lucruri se vor realiza.

Iuliu Winkler (PPE). - (HU) Mă alătur și eu numeroșilor colegi deputați care au vorbit înaintea mea și care au salutat decizia luată de electoratul irlandez, aceea de a vota în favoarea Tratatului de la Lisabona. Acum putem aștepta cu nerăbdare și cu optimism finalizarea procesului de ratificare. Totuși, acesta nu este decât primul pas făcut pe un drum pe care, după părerea mea, avem de îndeplinit trei obiective. Trebuie să consolidăm procesul de integrare a noilor statelor membre, trebuie să desființăm barierele care au creat o Europă cu două viteze și trebuie să continuăm procesul de extindere a UE către Balcani.

Tratatul de la Lisabona se bazează pe solidaritatea europeană și sper că această solidaritate va funcționa și în practică și nu va rămâne o simplă declarație de intenție exprimată sub diverse forme în cadrul instituțiilor europene. Cred că actuala criză economică arată totodată și faptul că solidaritatea este singura modalitate de a face față provocărilor cu care ne confruntăm și mai cred că o Uniune Europeană puternică ne va permite tuturor să fim actori importanți pe scena mondială.

Călătoria noastră de până acum a fost lungă și grea. Nu ne putem permite să slăbim fundamentele integrării europene. Cred cu tărie că realitatea le va dovedi euroscepticilor că împreună suntem mai puternici, ca să nu mai vorbim de faptul că nu avem nimic de câștigat dacă ne întoarcem la situația geopolitică de la începutul secolului 20.

Diogo Feio (PPE). - (PT) Dle președinte, dnă ministru, dnă comisar, datorită rezultatului obținut vinerea trecută, sper că Europa va putea depăși criza legată de Tratat și că, prin urmare, va fi posibil să avem un organism instituțional stabil, care să fie potrivit pentru o organizație cu 27 de state membre și care să fie diferit de cel bazat pe Tratatul de la Nisa.

Dle președinte, un tratat nu este chiar o operă de artă, o operă juridică, care există doar pentru a fi admirată. Un tratat trebuie să fie util și eficient. Tocmai din acest motiv, oricât de important ar fi, din perspectivă politică, să organizăm o discuție privind, de exemplu, persoana care va ocupa funcția de președinte al Consiliului, este mai important ca procesul de ratificare să se încheie astfel încât Tratatul să intre în vigoare, pentru că rezultatul obținut în Irlanda arată clar că Europa nu poate fi construită împotriva voinței oamenilor. Fie că este realizată prin reprezentare sau prin referendumuri, unificarea este ceva real.

De asemenea, este important de subliniat faptul că un vot „nu” este la fel de democratic ca și un vot „da”. Unele persoane par să fie nelămurite în această privință. Sper ca, odată cu ratificarea din Irlanda, Republica Cehă și Polonia, să poată fi stabilită o situație de solidaritate *de facto* între statele membre. De asemenea, sper că îndreptăm spre un context în care acest pas important va fi însoțit de modelul Europei lui Schuman: o Europă construită făcând pași mici, zi de zi și, în mod esențial, prin promovarea idealurilor europene.

Csaba Sógor (PPE). - (HU) Dle președinte, rezultatul încununat de succes al referendumului irlandez este un triumf pentru întregul concept european. Cărui fapt îi poate fi atribuit acest rezultat? Un motiv este acela că irlandezilor le-a fost oferită o garanție. Cu alte cuvinte, majoritatea a luat în considerare dorințele minorității. Adevărata democrație nu se reduce numai la opinia majorității care câștigă votul, ci înseamnă și luarea în considerare a dorințelor minorității. De acest lucru ar fi nevoie și pentru protejarea minorităților din Europa.

Al doilea motiv al rezultatului încununat de succes este că cei care s-au declarat în favoarea Tratatului au făcut o campanie mai bună decât data trecută, când referendumul a fost respins. Uniunea Europeană este o uniune care spune mai degrabă „da” decât „nu”; În fine, dar nu în cele din urmă, criza economică a jucat și ea un rol în succesul electoral. Irlanda ar fi avut parte de aceeași soartă ca și Islanda, care nu face parte din UE. O criză evidențiază faptul că împreună suntem mai puternici și că este mai bine să dăm dovadă de solidaritate și cooperare decât să menținem relații tensionate între noi.

Ioan Mircea Pașcu (S&D) - Dle președinte, noul vot irlandez, care de data aceasta a aprobat Tratatul de la Lisabona, este o veste foarte bună. Totuși, există cel puțin două aspecte care necesită prudență. Primul este faptul că Tratatul necesită încă semnătura președintelui Klaus, pe care nu am făcut decât să-l înfurăm cu reacția noastră față de scepticismul său declarat și față de atitudinea anti-europeană de care a dat dovadă primăvara trecută, când a vorbit în acest plen. Mi-aș dori să nu fi fost atât de necugetați.

Al doilea aspect în privința căruia este nevoie de prudență îl reprezintă speranțele mari pe care ni le-am pus în reluarea procesului de integrare, inclusiv a procesului de extindere, după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona. Adevărul este că dacă vom încetini ritmul, acest lucru nu se va întâmpla din cauza absenței Tratatului de la Lisabona, care este doar un alibi, ci din cauza efectelor negative ale crizei actuale, care încurajează renaționalizarea anumitor politici comunitare și tendințele centrifuge din cadrul Uniunii. Aceste două chestiuni trebuie rezolvate separat și corespunzător, dacă vrem ca Tratatul de la Lisabona să răspundă așteptărilor noastre.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). - (ES) Dle președinte, cred că una dintre concluziile acestei dezbateri este că atunci când lucrurile sunt explicate, când se discută cu poporul, când există comunicare, când minciunile sunt negate, se obține o mai mare participare la proiectele europene și o mai bună susținere a acestora.

Prin urmare, mă hazardez, aliniindu-mă spuselor multora dintre vorbitori, să aduc o contribuție pozitivă și constructivă și să solicit Comisiei Europene să se gândească dacă, la formarea noii Comisii, îndatoririle comisarului pentru drepturile omului nu ar trebui cumva să fie incluse într-un portofoliu mai amplu, cum ar fi de exemplu cel al unui comisar pentru cetățenie, pentru a îngloba comunicarea, aceasta fiind absolut vitală pentru a putea comunica bine, pentru a explica bine și pentru a putea iniția un dialog veritabil pe tema proiectului nostru european.

John Bufton (EFD). - Dle președinte, rezultatul referendumului privind Tratatul de la Lisabona organizat la sfârșitul săptămânii în Irlanda este dovada vie că acest Parlament nu este nici democratic, nici onest, nici responsabil. Însă cui de aici îi pasă cu adevărat? Ei bine, mie. Faptul că irlandezii au fost obligați să voteze de două ori dovedește faptul că UE a devenit acum o dictatură. Dacă rezultatul votului nu este cel așteptat de dictatorii UE, atunci ei pur și simplu votează iar și iar, până când se obține rezultatul dorit.

Acest lucru nu este corect și, din punctul meu de vedere, este imoral. Adepții fanatici ai Tratatului de la Lisabona din acest parlament vor merge acum cu toată viteza înainte, pentru a crea un nou superstat european cu 500 de milioane de locuitori. Nedreptatea este că oamenilor din țara mea, Regatul Unit, li s-a promis un referendum, însă acesta le-a fost refuzat. Ironia este că, potrivit Tratatului de la Lisabona, va exista un președinte cu normă întreagă. Este foarte probabil ca acesta să fie Tony Blair. Noul președinte al UE va fi șeful statului.

Nu se poate să existe doi șefi de stat și, întrucât UE primează în fața organismelor naționale, președintele UE - poate Tony Blair - va avea întâietate față de Regină. Oamenii din țara mea nu vor accepta un eșec pe care nu l-au ales și nici nu vor accepta ca altcineva să primeze în fața Reginei. Dumnezeu s-o aibă în pază pe Regina noastră!

Corneliu Vadim Tudor (NI). - Așa după cum știți, România cunoaște în această perioadă o criză politică fără precedent, care se adaugă la criza economică și socială. În aceste zile se pregătește o mare fraudă electorală. E vorba de alegerile pentru funcția de președinte al României, care urmează să se desfășoare la 22 noiembrie. Toate alegerile din România au fost fraudate, dar jaful care se pune la cale acum e inimaginabil.

Eu nu acuz pe nimeni, dar au fost create și perfecționate mecanisme ale fraudei absolut scandaloase: sondaje de opinie mincinoase, turism electoral, liste suplimentare, voturi anulate ale oamenilor vii și voturi valabile ale morților, imense sume de bani și produse pentru mituirea cetățenilor săraci, convingerea părinților prin mituirea copiilor din școli, fraudă pe calculator și multe alte ilegalități. Salvați România! SOS poporul român!

Instituțiile Consiliului Europei și în primul rând Parlamentul European au datoria morală să ajute o țară membră să nu iasă de pe orbita civilizației. Nu lăsați mafia din Balcani să dinamiteze proiectul generos al Uniunii Europene. Trag acest semnal de alarmă fiindcă instituțiile Uniunii Europene reprezintă ultima speranță a poporului român. <BRK>

Zoltán Balczó (NI). - (HU) Susținătorii Tratatului de la Lisabona sărbătoresc acum nu doar o victorie, ci o victorie a însăși democrației, folosind drept pretext votul „da” acordat în cadrul unui referendum impus. Totuși, rezultatul real este de 3-1 în favoarea celor care se opun Tratatului. Să nu uităm că poporul francez și cel olandez au spus „nu” Tratatului Constituțional, care conținea prevederi absolut identice. A fost născocită atunci ideea ingenioasă, dar cinică, potrivit căreia dacă popoarele din Europa nu acceptă această constituție, atunci ea să fie numită Tratatul de reformă, iar liderii politici să o voteze în diferitele parlamente. Din păcate, Parlamentul maghiar a fost primul care a făcut acest lucru.

Recunosc faptul că mulți cred că Tratatul de la Lisabona este calea spre fericire pentru popoarele din Europa, însă acest lucru nu le conferă temeiul legal pentru a spune că aceasta a fost dorința popoarelor din Europa.

Cristian Dan Preda (PPE). - Vroiam doar să intervin pentru a-i aminti domnului Vadim Tudor că discuția de aici este despre referendumul din Irlanda și lucrurile cu totul și cu totul neadevărate pe care le-a spus nu au nicio legătură cu subiectul. Aș vrea, în același timp, să salut victoria taberei pro-europene în Irlanda. <BRK>

Cecilia Malmström, Președinta în exercițiu a Consiliului. - Dle președinte, văd că această dezbatere generată de referendumul din Irlanda este încă vie în acest plen și încă mai sunt foarte multe de spus despre democrație. Este oare democratic să lăsăm poporul irlandez să voteze din nou? Ei bine, da. Este foarte democratic. Dacă îi ascultați pe oameni, îi întrebați: De ce ați votat „nu”? Aflați motivele. Clarificați aceste lucruri oferind irlandezilor garanții juridice în ceea ce privește sistemul de impozitare, neutralitatea, anumite chestiuni etnice și garanții, de asemenea, că toate statele membre, inclusiv Irlanda, vor avea un comisar în momentul în care Tratatul va intra în vigoare. Odată cu aceste clarificări organizați un nou referendum. Oamenii au răspuns „da” cu o majoritate de două treimi, rata de participare fiind mai mare ca data trecută. Acesta este un demers democratic și cred că ar trebui să ne bucurăm și să felicităm poporul irlandez pentru rezultat.

De asemenea, observ că există o dezbatere internă foarte clară, pornită de Regatul Unit; Ar fi tentant să mă implic în această dezbatere, însă nu voi face acest lucru. Vreau doar să spun că, indiferent de persoana care va ocupa funcția de premier anul viitor, Marea Britanie are nevoie de Europa și Europa are nevoie de Marea Britanie.

Am simțit totodată și o oarecare frustrare aici, referitor la orarul actual. Înțeleg această frustrare și o împărtășesc, însă vreau să asigur Parlamentul că ne mișcăm cât de repede putem. Avem garanții sau promisiuni că președintele polonez va semna în câteva zile. Programul de la Praga încă este oarecum neclar. Voi merge acolo în această noapte, dacă prind avionul, și mă voi întâlni mâine cu foarte multe persoane, în ideea de a obține o imagine mai clară în privința mai multor scenarii și programe la care ne putem aștepta. Vom avea nevoie de câteva zile pentru a afla și evalua situația de la Curtea Constituțională. Tratatul se află la Curtea Constituțională și, atât timp cât rămâne acolo, președintele nu îl poate semna. Sunt destul de optimistă: Cred că lucrurile vor fi gata în scurt timp, însă trebuie să așteptăm câteva zile această clarificare.

Între timp, președinția va funcționa, bineînțeles. Există multe grupuri care lucrează în prezent pentru a pregăti aplicarea completă a Tratatului. Se poartă discuții cu Parlamentul European și cu membrii Comisiei pentru a se pregăti tot ceea ce este de făcut pentru ca Tratatul să poată intra în vigoare foarte repede.

Am primit o întrebare de la da Flautre, în legătură cu deputații europeni suplimentari; această chestiune va trebui rezolvată în momentul în care Tratatul va intra în vigoare și vreau să o asigur pe dna Flautre, dacă ascultă acum, că facem tot ce ne stă în putință pentru a ne asigura că decizia va fi luată cât mai curând posibil. Doresc să-i mulțumesc Parlamentului pentru că a hotărât să acorde acestor deputați europeni statutul de observatori pentru perioada în care vom aștepta rezolvarea formalităților, după ce Tratatul va fi adoptat. De asemenea, dna Flautre a menționat mai mulți bărbați care sunt propuși pentru funcții înalte, însă respectivii sunt numiți în mijloacele de informare în masă, în presă; încă nu există candidați oficiali din partea Consiliului. Vor exista. Însă toate numele menționate apar în presă. Eu m-aș bucura foarte mult dacă una dintre aceste funcții înalte i-ar reveni unei femei. Nu pot să vă garantez că un astfel de demers va avea succes, pentru că o președinție trebuie să asculte reprezentanții tuturor capitalelor și să găsească mai mulți candidați care să fie capabili să stabilească un consens între cele 27 de state membre, însă candidatura unei femei m-ar bucura foarte mult; un asemenea lucru ar face Europa să fie mai reprezentativă decât este acum.

De asemenea, dle președinte, simt că acest Parlament crede cu tărie că Europa ar trebui să se transforme într-un jucător mai puternic și mai important la nivel mondial, care să demonstreze determinare în ceea ce privește economia, lupta împotriva șomajului, rezolvarea provocărilor generate de globalizare și problema schimbărilor climatice. Trebuie să realizăm acest deziderat. Tratatul de la Lisabona este un instrument important, care ne-ar ajuta în acest demers; însă trebuie să mergem mai departe indiferent de tratatul pe care îl avem la dispoziție, trebuie să arătăm rezultate concrete și să ne ridicăm la nivelul așteptărilor. Când vom îndeplini toate acestea și când le vom da cetățenilor ceea ce ei ne cer - iar acest lucru este valabil pentru Consiliu, pentru Comisie și pentru Parlamentul European - de-abia atunci vom reuși să obținem legitimitate și să câștigăm încrederea cetățenilor noștri. Vă pot asigura că președinția face tot ce îi stă în putință pentru a continua procesele referitoare la toate aceste chestiuni, cu ajutorul Parlamentului European. Dle președinte, vă mulțumesc foarte mult pentru această dezbatere interesantă.

PREZIDEAZĂ: DL ROUČEK

Vicepreședinte

Margot Wallström, vicepreședintă a Comisiei. - Dle președinte, a fost o dezbatere interesantă care, într-o oarecare măsură, reia, cu siguranță, discuțiile care au fost purtate în Irlanda și în alte părți.

Aș dori să încep cu unele fapte. Guvernele statelor membre sunt cele care stabilesc metoda de ratificare. Instituțiile UE nu pot obliga nicidecum un stat membru să aleagă fie referendumul, fie ratificarea parlamentară. Cred că este foarte important să precizăm acest lucru. E interesant că tocmai cei care susțin cu putere ideea statelor naționale independente sunt și cei care ar fi dispuși să impună tuturor statelor membre un referendum; mi se pare puțin ciudat.

Acum, Irlanda a hotărât organizarea unui al doilea referendum. Să fim sinceri; acest lucru implică mereu un risc politic, dar a fost decizia guvernului irlandez. Și de ce au hotărât astfel?

Repetarea referendumurilor nu este, de altfel, ceva neobișnuit: s-a mai procedat astfel pentru chestiuni interne și, în unele state membre, se poate reveni de mai multe ori asupra unei chestiuni interne, prin urmare, să încercăm să fim onești în ceea ce privește această procedură.

Cred că am auzit o analiza foarte bună chiar de la deputații irlandezi, dl Kelly, dna Mary MacDonald, dl De Rossa: ne-au oferit o explicație legată de motivul schimbării de atitudine a populației irlandeze, de motivul pentru care irlandezii au optat pentru un „da” și cred că am primit răspunsuri bune.

Cred că unii deputați europeni au o viziune ciudată în ceea ce privește democrația, ca fiind foarte statică și absolută. Probabil preferă să uite că este vorba de o discuție cu privire la o reformă. Este vorba despre un proces care a început la Laeken cu mulți ani în urmă și care, de-a lungul anilor, a antrenat diferite organisme democratice și discuții pentru a reuși să găsim o cale comună de luare a deciziilor într-un mod mai modern, mai democratic și eficient. Statele membre și conducătorii lor au investit, desigur, mult timp și energie în această procedură și de aceea nu putem vorbi de ceva static: nu poate fi comparat cu un meci de fotbal. Îmi pare rău, dar nu puteți număra golurile ca într-un meci de fotbal, pentru că trebuie să ne și ascultăm reciproc.

Și tocmai acest lucru s-a întâmplat. Preocupările poporului irlandez au fost ascultate și aici și în Irlanda. De ce trebuie să explicăm? Irlandezii înșiși, parlamentul lor național, au dezbătut într-o subcomisie motivele votului negativ - pentru că a fost o surpriză pentru mulți de acolo. De aceea au analizat motivele.

Eu însămi am fost acolo. Am fost la târgul de modă de la Dublin, la piața de pește din Cork, la reuniunea publică din Donegal și mulți oameni au spus mai ales că: de fapt, nu am citit integral textul Tratatului, e un text juridic foarte complex și e dificil să înțelegem exact despre ce este vorba.

Unii au spus că se temeau că ceea ce apărea pe postere ar putea fi adevărat, și anume că UE va decide cu privire la un salariu minim de 1,48 EUR: să fie oare adevărat? Sau să fie adevărat, oare, că UE va impune serviciul militar european obligatoriu și va trimite tinerii în Afganistan în cadrul unei armate europene: poate fi adevărat? Ce fel de declarații sunt acestea? Ar trebui să le credem? Prin urmare, au existat multe îngrijorări și probleme reale și, mai ales, așa spune eu, o lipsă de informare și necesitatea ca preocupările lor să fie luate în serios.

Iată ce s-a întâmplat. După cum cred că a explicat foarte bine dl Kelly, societatea civilă a fost angajată. Nu mi-e rușine de faptul că am făcut un rezumat al Tratatului de la Lisabona pentru cetățeni, care a fost publicat în ziarele centrale - fapt necontestat de nimeni, așa adăuga - astfel încât cetățenii să poată citi ei înșiși un rezumat al întregului tratat într-un limbaj inteligibil și să poată decide singuri ce conține acesta, ce era adevărat și ce nu.

Cred că garanțiile legale au ajutat, pentru că astfel s-a lămurit faptul că nu trebuiau să își facă griji cu privire la neutralitate sau avort sau orice altă problemă. Deci acest lucru a fost lămurit, au primit garanții legale și au un comisar - mulțumesc, Irlanda, pentru că acest lucru înseamnă că de acum înainte vom avea și un comisar suedez și unul german, unul din Grecia, etc., prin urmare cred că trebuie să le mulțumim și irlandezilor pentru că au stabilit acest lucru.

Desigur, nu dezbatem aceste lucruri într-un vid politic. Realitatea va influența și modul în care ne raportăm la aceste chestiuni, ceea ce nu este deloc greșit, dar cred că în analiza care urmează unui referendum ar trebui să fim întotdeauna foarte atenți la posibilități factori de frică care pot exista de ambele părți, pentru că frica este o emoție foarte puternică care poate fi exploatată incorect. Prin urmare, consider că dezbateră care va avea loc în Irlanda trebuie să abordeze și felul în care se poate evita utilizarea oricărui factor de frică. Dar realitatea a arătat că poporul irlandez consideră că are un loc în centrul Europei și că le va fi de folos apartenența deplină la Europa, nu punerea în discuție a acestui adevăr.

Sper, de asemenea, că, în continuare, Comisia își va asuma rolul de a furniza informații factice obiective, dar dezbateră va continua, deoarece, amintiți-vă, partea pozitivă a unui referendum este angajarea alături de cetățeni. Trebuie să furnizați informații, să faceți loc unei dezbateri și unei discuții. Partea negativă este că, în același timp, divizează populația. Sunteți obligați să spuneți un „da” sau un „nu” care poate rămâne mult timp în inima și mintea irlandezilor. Avem o datorie, o obligație democratică de a lua în serios și îngrijorările părții care spune „nu”, de a continua dezbateră și de a ne asigura că problemele UE sunt integrate în dezbateră politică normală, de acum înainte inclusiv de către societatea civilă din Irlanda și la fel în restul Europei. Parțial, acesta este motivul prezenței destul de slabe la vot: în statele membre, chestiunile europene nu fac parte din discuțiile cotidiene despre politică.

Este un lucru care trebuie făcut și sper că, de acum înainte, de preferință în cadrul noului Tratat de la Lisabona, vom avea un comisar responsabil atât de cetățenie, cât și de comunicare.

Președintele - Dnă comisar, vă mulțumesc și mulțumesc tuturor celor care au participat la această dezbateră foarte importantă privind rezultatul referendumului din Irlanda.

Dezbateră a fost închisă.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Elena Oana Antonescu (PPE), în scris. – Votul irlandez este un vot decisiv pentru Europa. Intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona va reprezenta depășirea unui impas în care Europa se regăsește de câțiva ani.

S-a vorbit mult despre deficitul de democrație de care suferă Europa, de distanța care există între Uniunea Europeană și cetățenii săi. Se vorbește despre incapacitatea instituțiilor europene de a mai face față realităților unei Europe formate din 27 de state membre, o Europa eterogenă, în care multe țări nou intrate au un nivel de dezvoltare și o tipologie economică diferită.

Insuficiența sistemului instituțional comunitar, necesitatea creșterii legitimității Uniunii față de cetățenii săi și nevoia de a avea instrumente specifice, care să-i permită Uniunii să-și asume responsabilități mondiale într-un context economic dificil, justifică determinarea statelor membre de a susține trecerea către o Europă mai democratică.

Intrarea în vigoare a Tratatului va deschide calea către reformarea blocului european, oferind capacitate instituțională de a acționa, însă abordarea acestor provocări ține de existența voinței politice. De aceea, un aspect esențial rămâne implementarea cu succes a Tratatului de la Lisabona. <BRK>

Sebastian Valentin Bodu (PPE), în scris. – Uniunea Europeană se îndreaptă cu pași rapizi spre momentul implementării celei mai importante reforme din istoria sa: intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona. Irlanda i-a spus „Da”, la 16 luni de la marele „Nu” care a îngrijorat în egală măsură toate cancelariile Europei.

Uniunea așteaptă acum ca președintele Poloniei să ratifice tratatul rapid, așa cum a promis, iar Curtea Constituțională a Cehiei să facă ceea ce președintele ceh refuză. Uniunea va deveni o instituție mai suplă și rapidă în reacție dar, în plus de asta, Tratatul oferă o gură de oxigen statelor care aspiră să devină membre ale blocului comunitar. Statele din Balcanii de vest au salutat energic ratificarea de către Irlanda a Tratatului.

Vocea Uniunii va deveni mai puternică pe plan internațional odată cu înființarea și reformarea instituțiilor sale. Uniunea nu o să mai fie numai o piață comună ci o putere în relațiile internaționale. Puterea este dată de cele 27 de state membre, care ar putea deveni mai multe în viitorul nu prea îndepărtat. Anul 2010, când sperăm că va intra în vigoare Tratatul, ar putea fi un an de renaștere pentru Uniune, care a știut, de-a lungul istoriei sale, să se reinventeze în permanență. <BRK>

Maria Da Graça Carvalho (PPE), în scris. – (PT) Rezultatul referendumului din Irlanda privind Tratatul de la Lisabona reprezintă un pas esențial în integrarea europeană și consolidarea rolului Europei. Tratatul de la Lisabona permite UE să intensifice rolul Europei în politicile privind energia, schimbările climatice, știința și cooperarea cu țările în curs de dezvoltare.

Prin Tratatul de la Lisabona, lupta împotriva schimbărilor climatice devine un obiectiv specific al politicii de mediu a UE, recunoscând rolul său de lider pe plan internațional în lupta împotriva schimbărilor climatice.

Pentru prima dată, va fi inclus un capitol dedicat energiei, obiectivele politicii UE fiind garantarea securității energetice, promovarea eficienței energetice și dezvoltarea surselor regenerabile de energie.

Tratatul de la Lisabona pune bazele creării Spațiului European de Cercetare, consolidând acțiunea europeană într-un domeniu esențial pentru creșterea economică și ocuparea forței de muncă.

Tratatul de la Lisabona introduce pentru prima dată un temei legal specific pentru ajutorul umanitar și afirmă că reducerea și eradicarea sărăciei în țările în curs de dezvoltare reprezintă prioritatea politicii de cooperare pentru dezvoltare a Uniunii.

João Ferreira (GUE/NGL), în scris. – (PT) Rezultatul celui de-al doilea referendum desfășurat în Irlanda privind Tratatul de la Lisabona nu modifică natura antidemocratică a procesului care a nesocotit de la bun început voința poporului. Nu vom permite nici ca votul negativ al francezilor și al olandezilor dat Tratatului constituțional să fie uitat, nici decepția pe care a constituit-o transformarea lui în Tratatul de la Lisabona.

Ignorarea votului negativ al poporului irlandez la primul referendum și șantajul și interferențele ulterioare inacceptabile care au culminat într-o campanie uriașă care a utilizat cu nerușinare resursele statului irlandez și ale Uniunii Europene vor intra, de asemenea, în istorie. Nici procesul de ratificare, nici conținutul acestui tratat nu legitimează continuarea unor politici care au generat grava criză economică și socială cu care ne confruntăm în UE și în special în Portugalia și care se va înrăutăți ca urmare a acestui tratat.

În ceea ce ne privește, vom continua să combatem neoliberalismul, federalismul și militarismul din Uniunea Europeană cu aceeași determinare de nezdruccinat. Vom continua, cu încredere deplină, să luptăm pentru

o altă Europă - o Europă a lucrătorilor și a oamenilor - și împotriva noilor amenințări cu care ne confruntăm acum la adresa drepturilor sociale și de muncă, a democrației, a suveranității, a păcii și cooperării.

Bruno Gollnisch (NI), *în scris*. – (FR) Dle președinte, doamnelor și domnilor, de cine râdem? Satisfacția mai curând disprețuitoare manifestată aici cu privire la „da”-ul smuls irlandezilor după luni de hărțuire, de campanii de învinovățire, de minciuni și jumătăți de adevăruri este o rușine pentru democrație și o insultă la adresa voinței poporului. Din punct de vedere juridic, mărturiile obținute prin constrângere nu au nicio valoare: același lucru ar trebui să fie valabil și în cazul acestor ratificări frauduloase unde nu poate exista decât un singur răspuns, pe care suntem gata să-l obținem obligând cetățenii să voteze iar și iar ad nauseam, atunci când nu trecem total peste voința lor luând calea parlamentară. Astăzi, Václav Klaus, președintele Republicii Cehe, este singura persoană care încearcă să reziste în fața Tratatului de la Lisabona, acest text liberticid. Acum, toți patrioții din Europa, toți cei care resping suprastatul european, toți cei care cred că oamenii au dreptul să își hotărască propriul viitor trebuie să își manifeste practic sprijinul pentru el și să îl ajute să reziste la presiunile la care este supus și va fi supus și mai mult în viitorul apropiat.

Livia Járóka (PPE), *în scris*. – (HU) Doresc să profit de această ocazie pentru a saluta rezultatul referendumului irlandez, care deschide drumul către intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, creând astfel o Uniune Europeană care promovează o mai mare democrație și solidaritate. Aș dori să subliniez că, pe de o parte, Tratatul oferă parlamentelor naționale o influență mai mare și, pe de altă parte, se întemeiază pe Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, menținând și consolidând astfel caracterul obligatoriu al acestui document care stabilește drepturile omului și ale minorităților. Acest lucru este deosebit de important în Ungaria, deoarece interdicția stipulată în Cartă în legătură cu discriminarea persoanelor care aparțin unei minorități naționale este un gest esențial atât din punctul de vedere al ungarilor care trăiesc în afara Ungariei, cât și al minorităților care trăiesc în Ungaria. În timpul acestei recesiuni economice globale, este important să recunoaștem faptul că o cooperare efectivă și eficientă poate ajuta o țară de dimensiune medie, ca Irlanda sau Ungaria, să găsească calea de a ieși din criză.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *în scris*. – Intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona va simplifica mult procedurile legislative, cele mai importante progrese în această privință fiind extinderea domeniilor în care deciziile sunt adoptate de Consiliul UE cu majoritate calificată (în loc de unanimitate) și extinderea domeniilor în care Parlamentul European deține rolul de co-legislator, alături de Consiliul UE. Aceste noutăți vor simplifica mult adoptarea deciziilor la nivel european, mai ales în domenii cum ar fi fondurile structurale și fondul de coeziune, foarte importante pentru România, care are nevoie de acești bani pentru a se dezvolta. În plus, fapt salutar, Parlamentul European va dobândi competențe mai mari, de exemplu în domeniul fondurilor pentru agricultură, un domeniu atât de puternic afectat de criza economică pe care o traversăm și, în același timp, un domeniu în care sunt necesare măsuri concrete și cu efecte rapide pentru îmbunătățirea vieții agricultorilor și pentru asigurarea securității alimentare a cetățenilor noștri. <BRK>

Joanna Senyszyn (S&D), *în scris*. – (PL) În ciuda unei promisiuni făcute public, președintele Lech Kaczyński nu a semnat încă Tratatul de la Lisabona. Amânarea s-a făcut timp de peste un an și jumătate. Ceea ce este nejustificat, condamnat și chiar ilegal.

La 1 aprilie 2008, președintele a fost înșelător de parlat pentru a ratifica Tratatul de la Lisabona. În conformitate cu constituția Republicii Polone, președintele este obligat să semneze. Nu este vorba de bunăvoință sau simpatia lui - este o obligație. Neîndeplinind această obligație, încalcă legea. Făcând ca semnarea Tratatului să depindă de decizia cetățenilor altei țări, președintele Kaczyński a plasat Polonia pe poziția unei țări incapabile să ia o decizie suverană și a jignit sentimentele patriotice ale polonezilor. În Irlanda, câștigătorii au fost susținătorii unei Uniuni Europene puternice și unite. În Polonia, președintele stă în calea victoriei, pierzând aproape în totalitate sprijinul societății.

Să fie oare posibil ca amânarea să fie determinată de motive personale, de teama de a pierde un electorat anti-UE inflexibil, inclusiv pe cel asociat cu postul de radio Maryja? Dacă aceasta este explicația, este timpul să înceapă procedura de punere sub acuzare. În conformitate cu constituția Republicii Polone, există două posibilități. Tribunalul de stat sau aplicarea articolului 131 alineatul (2) paragraful 4 din constituția Republicii Polone - „declararea de către Adunarea Națională a incapacității permanente a președintelui de a-și exercita obligațiile, ca urmare a stării de sănătate”. Poporul polonez nu dorește să împiedice dezvoltarea Uniunii Europene. Dimpotrivă, dorește inițierea schimbărilor benefice în Europa. Președintele Kaczyński nu are dreptul să se interpună.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *în scris*. – (PL) În ciuda faptului că Uniunea Europeană și instituțiile sale funcționează zilnic în mod eficient și fără Tratatul de la Lisabona, un eșec în adoptarea acestuia ar crea

imaginea unei Comunități incapabile de a adopta și de a lua decizii importante. Tratatul de la Lisabona introduce noi principii de votare, în temeiul cărora puterea votului unei țări depinde în mod clar de numărul cetățenilor ei. În comparație cu actualul sistem de vot instituit de Tratatul de la Nisa, țările mari, inclusiv Germania, sunt avantajate, în timp ce țările de dimensiune medie, inclusiv Polonia, sunt dezavantajate. Cota de voturi alocate Poloniei în cadrul Tratatului de la Nisa a fost foarte avantajoasă. Anumite temeri legate de divizarea competențelor au fost determinate de stabilirea unei noi instituții - președintele Consiliului european, cunoscut ca președinte al UE. Să ne amintim că avem deja un președinte al Comisiei Europene și un Președinte al Parlamentului, președintele țării care conduce UE și care deține președinția și, în plus, așteptăm numirea unui Înalt Reprezentant pentru afaceri externe și politica de securitate. Pe lângă introducerea funcției de Înalt Reprezentant, cunoscut și ca ministrul pentru afaceri externe al UE, Tratatul de la Lisabona consolidează politica externă a UE prin stabilirea unei diplomații comune. În plus, a fost stabilită posibilitatea de a ieși din UE, a fost creată Inițiativa cetățenilor europeni și Tratatul aduce în discuție necesitatea de a crea o politică energetică a UE, foarte importantă pentru viitorul Europei. Așteptăm cu speranță ratificarea Tratatului.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *în scris.* - (RO) Prin Tratatul de la Lisabona, parlamentele naționale introduc pe agenda dezbaterilor naționale subiectele europene. Practic, fiecare propunere legislativă a Comisiei Europene va fi analizată de parlamentele naționale pentru a se valida respectarea principiului subsidiarității. Dacă o treime din parlamentele naționale sesizează Comisia încălcarea acestui principiu, Comisia este obligată să își revizuiască propunerea. Dacă jumătate din parlamentele naționale consideră că le este încălcată subsidiaritatea, Parlamentul European și Consiliul sunt obligate să se pronunțe asupra respectării sau încălcării acestui principiu. După adoptarea unui act legislativ european, într-un interval de două luni de la publicare, parlamentele naționale pot solicita Curții Europene de Justiție anularea sa. Având în vedere durata procesului legislativ la nivel european, includerea subiectelor europene pe agenda dezbaterilor naționale permite statelor membre să primească la timp indicatorii și direcțiile de dezvoltare și să îi proiecteze pe ai lor în același timp cu UE. Tratatul de la Lisabona reafirmă că economia UE este o economie socială de piață și acordă noi competențe Uniunii în domenii precum schimbările climatice și politica energetică. Aceste competențe devin deosebit de importante mai ales pe fondul dependenței energetice a UE de țări terțe.

Rafał Kazimierz Trzaskowski (PPE), *în scris.* - Votul irlandez în favoarea Tratatului de la Lisabona este o veste bună pentru Europa. Tratatul va aduce, fără îndoială, numai beneficii Uniunii Europene prin simplificarea procesului de luare a deciziilor și crearea unui mediu mai bun pentru eficiența acestuia. Contrar afirmațiilor oponenților săi, Tratatul nu presupune nicio schimbare majoră. Cu toate acestea, niciodată nu au depins atât de multe lucruri de procesul de punere în aplicare a Tratatului. Dificultatea constă în detalii. Prin inovațiile pe care le aduce, Tratatul poate crește, de pildă, vizibilitatea UE pe scena internațională. Foarte multe depind, însă, de organizarea finală care va determina caracterul noilor instrumente, cum ar fi Serviciul european pentru acțiune externă. Prin urmare, este esențial ca Parlamentul European să își asume, ori de câte ori este posibil, rolul cuvenit în procesul de creare a unui nou mediu instituțional prin Tratatul de la Lisabona. Procesul va deveni astfel mai transparent, mai legitim și, în cele din urmă, cred că va conduce la un rezultat mai bun.

17. Situația în Guinea (dezbateri)

Președinte. - Următorul punct îl constituie declarația Consiliului privind situația din Guinea.

Cecilia Malmström, *președintă în exercițiu a Consiliului.* - Dle președinte, trecem de la un subiect la altul. Acesta este un subiect foarte grav și important pe care onorații deputați l-au luat în discuție și au ales să îl includă pe ordinea de zi.

Luni, 28 septembrie, peste 100 de oameni au fost omorâți în Conakry, Guinea, după ce forțele de securitate guineene au deschis focul asupra demonstranților. Cetățenii guineeni s-au adunat pe un stadion din capitală pentru a demonstra împotriva presupusei intenții de a candida la președinție a liderului militar interimar din Guinea, căpitanul Moussa Dadis Camara. Bilanțul final al victimelor este încă necunoscut, deoarece soldații au adunat și cadavrele, în loc să le trimită la morgile publice pentru a fi numărate. În acest moment, nu cunoaștem dimensiunea reală a acestor evenimente tragice. Numărul persoanelor rănite se ridică la cel puțin 1200 și martori oculari au raportat că soldații au violat femei pe străzile din Conakry.

În timpul represiei violente, diferiți lideri ai opoziției au fost răniți și arestați temporar. Și numărul protestatarilor aflați încă în detenție este necunoscut; casele liderilor opoziției au fost devastate și magazinele jefuite de oameni în uniformă. În ziua următoare, într-o declarație televizată, căpitanul Camara și-a exprimat condoleanțele pentru familiile celor uciși și a vizitat unii dintre răniți. A proclamat două zile de doliu național

și a promis investigarea violențelor. El a negat implicarea sa în aceste crime, spunând că nu controla militarii responsabili pentru atrocități.

Uniunea Europeană a condamnat imediat și cu fermitate aceste evenimente brutale și șocante. A doua zi, au fost făcute declarații din partea Înaltului Reprezentant Solana și a comisarului UE De Gucht. Trebuie să insistăm în vederea eliberării persoanelor arestate și anchetării serioase a evenimentelor.

Violențele din Guinea au fost condamnate în întreaga lume. Consiliul de securitate ONU a fost înștiințat miercură trecută în legătură cu situația din țară. Uniunea Africană a condamnat evenimentele și a decis elaborarea unui raport care să cuprindă măsurile care pot fi luate. Comunitatea Economică a Statelor Vest-Africane (ECOWAS) a solicitat o anchetă internațională completă în acest sens. După cum știți, Parlamentul a condamnat preluarea neconstituțională a puterii și, în rezoluția sa din 15 ianuarie 2009, a îndemnat la respectarea drepturilor omului și la o revenire rapidă la ordinea constituțională. UE a hotărât să deschidă consultările în conformitate cu articolul 96 din Acordul de la Cotonou și ajutorul UE pentru dezvoltare - cu excepția ajutorului umanitar și a sprijinului pentru tranziție democratică - a fost înghețat.

Nu am fost singurii. Partenerii noștri internaționali au acționat în aceeași direcție. Uniunea Africană și ECOWAS au hotărât suspendarea Guineei până la restabilirea unui parlament sau guvern ales în mod democratic. A fost alcătuit un grup internațional de contact pentru Guinea, coprezidat de Uniunea Africană și ECOWAS, cu participarea Uniunii Europene. În martie, junta militară a ajuns la un acord cu opoziția pentru organizarea de alegeri până la sfârșitul lui 2009, fapt care a îndreptățit speranțele într-o tranziție pașnică și democratică. Căpitanul Camara a oferit asigurări că niciunul dintre conducătorii loviturii de stat nu va candida pentru o funcție politică. Un consiliu național de tranziție trebuia să vegheze la procesul de tranziție și să pregătească modificările necesare ale constituției în vederea facilitării alegerilor.

Și atunci, ce putem face pentru a preveni violențele viitoare și cum îi putem ajuta pe oamenii din Guinea, care în mod legitim își doresc democrație, stat de drept, pace și dezvoltare? Există trei mari zone de acțiune. În primul rând, trebuie să menținem și să consolidăm presiunea politică asupra regimului din Conakry, mai ales în contextul grupului internațional. Decizia căpitanului Camara de a nu candida ar putea determina reinstalarea calmului. Numirea președintelui din Burkina Faso, dl Blaise Compaoré, ca mediator în numele ECOWAS și al Grupului internațional de contact este un semn pozitiv, salutat de Uniunea Europeană prin președinție. Sperăm ca această mediere să contribuie la găsirea unei soluții sigure, pașnice și de durată pentru rezolvarea situației din Guinea.

În al doilea rând, trebuie în continuare avută în vedere opțiunea de a sancționa individual persoanele responsabile pentru violență. Va trebui să ne coordonăm acțiunile cu Uniunea Africană și alți parteneri internaționali și bilaterali. Viitoarea troică ministerială UE - Africa din Addis Ababa și reuniunea privind Guinea de la 12 octombrie din Abuja vor fi foarte importante în acest sens.

În al treilea rând, trebuie să continuăm să acordăm ajutor umanitar populației civile și să sprijinim procesul de tranziție democratică. Acesta din urmă va depinde însă de sinceritatea voinței autorităților de tranziție din Guinea de a se angaja din nou într-un dialog pașnic și constructiv, prin asumarea angajamentului de a se opune violențelor și de a respecta drepturile omului și libertățile politice ale cetățenilor. Nu vom precupeți niciun efort pentru a ajuta oamenii din Guinea în acest moment critic și suntem hotărâți să sprijinim revenirea la un guvern civil, constituțional și democratic, instalat prin alegeri libere și transparente. Încurajăm toate părțile interesate din Guinea să nu recurgă la violență și să realizeze o tranziție pașnică și democratică.

Filip Kaczmarek, în numele Grupului PPE. – (PL) Dle președinte, dnă Malmström, după părerea mea, criza din Guinea este relevantă o problemă mai profundă care, din nefericire, se manifestă în multe țări africane. Problema este fragilitatea instituțiilor democratice și subdezvoltarea, și, uneori, chiar lipsa de mecanisme caracteristice societăților civile mature. Acest lucru este important pentru Europa nu doar pentru că noi suntem legați de valorile noastre - este important și din motive pur pragmatice.

Discutăm destul de des despre eficiența cooperării pentru dezvoltare. Nu este ceva neobișnuit, din moment ce contribuim cel mai mult la acest ajutor și e normal să fim interesați de utilitatea lui efectivă. Cu toate acestea, trebuie să acceptăm faptul că nu putem spori eficiența dacă țările care utilizează această cooperare pentru dezvoltare nu sunt în măsură de a oferi garanții minime privind buna utilizare a acestui ajutor. Cu toate acestea, adevărul este că e dificil să oferi garanții fără democrație și societate civilă.

Ieri, dl Camara a acuzat Franța că, prin ruperea relațiilor cu Guinea, umilește africanii. Nu este adevărat. Franța nu i-a umilit pe africani. Dl Camara însuși este cel care și-a umilit compatrioții și pe africani. I-a umilit

pentru că a permis crime, a permis violuri. Reacția Franței și a guvernului francez a fost justificată și adecvată și poziția noastră trebuie să fie la fel de fermă și severă.

Este un paradox, dar situația e destul de simplă. Nu putem să nu reacționăm la acțiunea brutală pe care am văzut-o în Guinea. Trebuie să solicităm stoparea recursului la violență. La fel ca dna Malmström, consider că misiunea președintelui din Burkina Faso este un lucru foarte bun și îi doresc succes. Să sperăm că va fi eficientă. De asemenea, trebuie să sprijinim Uniunea Africană, care a anunțat aplicarea de sancțiuni în cazul în care nu se restabilește regimul civil.

Cunoaștem angajamentul Suediei în procesul de construcție a democrației. Știm că este o prioritate a președinției în domeniul politicii de dezvoltare. De asemenea, știm că, în acest domeniu, guvernul suedez are și experiență și reușite. De aceea, vreau să cred și să sper că, într-un caz atât de dificil și extrem ca cel al Guineei, acest angajament va fi eficient și va avea rezultate bune.

Patrice Tirolien, în numele Grupului S&D. – (FR) Dle președinte, evoluțiile îngrijorătoare ale situației politice și ale securității în Guinea necesită un răspuns ferm din partea Uniunii Europene. După cum știți, la 28 septembrie 2009, trupele guvernului guineean au reprimat sângeros o demonstrație pașnică care reunea toate partidele de opoziție, provocând moartea a 157 de persoane și rănirea a peste o mie, o parte dintre aceștia fiind victime ale unor violuri și mutilări odioase. Republica Guinea este o țară care nu a cunoscut decât două regimuri dictatoriale de la proclamarea independenței din 1958. Este timpul ca această spirală infernală să se sfârșască.

Uniunea Europeană, statele membre și instituțiile sale condamnaseră deja *lovitura de stat* a lui Moussa Dadis Camara de la 28 decembrie 2008. După cum prevede procedura, Consiliul a aplicat atunci articolul 96 din Acordul de la Cotonou pentru a stabili o foaie de parcurs cu autoritățile din Guinea, care avea menirea de a constitui un cadru pentru o tranziție democratică. Această listă de măsuri prevedea, în particular, organizarea de alegeri libere și transparente în termen de un an și angajamentul ca membri CNDD și, în special, Moussa Dadis Camara să nu candideze la aceste alegeri.

Decizia căpitanului Camara de a amâna organizarea alegerilor până în primăvara lui 2010, precum și refuzul său de a tranșa problema candidaturii sale la prezidențiale au fost un semnal care anticipa aceste violențe. Astfel, manifestația reprimată sângeros la 28 septembrie avea ca scop tocmai solicitarea ca junta să-și respecte angajamentele. Reacția guvernului în exercițiu în Conakry dezvăluie clar adevăratele sale intenții: eliminarea oricărei forme de opoziție democratică în scopul de a rămâne la putere.

Ca răspuns, comunitatea internațională a condamnat unanim aceste acțiuni violente și regimul din Guinea. Scandalizată de aceste masacre, Comisia parlamentară pentru pescuit a refuzat, recent, și pe bună dreptate, să voteze în favoarea Acordului din domeniul pescuitului dintre Uniunea Europeană și Guinea.

Astăzi, în contextul ultimelor evenimente, Parlamentul European dorește să cunoască deciziile pe care Consiliul intenționează să le ia în această problemă. În primul rând, Consiliul intenționează să îndemne la crearea unei comisii internaționale de anchetă privind evenimentele de la 28 septembrie? Cum intenționează Consiliul să acționeze pentru a se asigura că CNDD își va respecta angajamentele, în special în ceea ce privește organizarea de alegeri libere și transparente cât mai repede posibil, fără participarea lui Moussa Dadis Camara sau a altor membri ai CNDD? În ceea ce privește articolul 96 din Acordul de la Cotonou, ce măsuri intenționează Consiliul să adopte împotriva juntei din Guinea? În cele din urmă, ce angajamente concrete și-a luat Consiliul pentru a sprijini diferitele inițiative ale ECOWAS, ale Uniunii Africane și ale Grupului internațional de contact privind Guinea?

Niccolò Rinaldi, în numele Grupului ALDE. – (IT) Dle președinte, dnă Malmström, doamnelor și domnilor, în primul rând, aș dori să exprim toată compasiunea pentru victimele din Conakry, atât în numele Grupului Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa, cât și al celor 30 de parlamentari africani din Rețeaua Liberal Democrată ACPEU cu care ne-am întâlnit săptămâna trecută pentru a discuta, printre altele, și despre situația din Guinea, împreună cu președintele partidului liberal din Guinea, un partid care, din nefericire, a fost direct afectat de violențe.

Cât despre ce trebuie făcut, în ceea ce privește domeniile deja menționate de președinția suedeză, avem următoarele solicitări: în primul rând, împreună cu partenerii noștri din Uniunea Africană, cerem eliberarea prizonierilor și a liderilor politici care se află încă în arest. În al doilea rând, trebuie să solicităm organizarea de alegeri libere și democratice, fără participarea membrilor Consiliului național pentru democrație și dezvoltare. În al treilea rând, solicit adoptarea fără menajamente de sancțiuni specifice, deoarece trebuie să transmitem neapărat un mesaj foarte clar, având în vedere atrocitățile care au fost comise. În al patrulea rând,

și noi dorim să ridicăm problema acordului din domeniul pescuitului: în Comisia pentru pescuit, Grupul ALDE a votat împotriva, contribuind astfel la alcătuirea majorității necesare pentru blocarea, în măsura posibilului, a acordului. Considerăm că aceasta este una dintre deciziile importante pe care trebuie să le ia Consiliul.

Al cincilea punct se referă la necesitatea de a stabili programe specifice de asistență pentru victime, în special pentru femeile care au fost violate și care, cu siguranță, au nevoie de ajutor special. În cele din urmă, este o chestiune de dreptate. Ni se pare esențial nu doar o comisie internațională de anchetă, ci și implicarea deplină a Tribunalului Penal Internațional. Dacă avem de învățat o lecție de la victimele din Conakry, credem că este aceea de a dovedi încă o dată că trebuie făcută dreptate și că oamenii care comit asemenea crime în Africa sau în altă parte nu pot scăpa nepedepsiți.-

Eva Joly, în numele Grupului Verts/ALE. – (FR) Dlor președinți, miniștri, doamnelor și domnilor, nu putem rămâne indiferenți în fața evenimentelor tragice petrecute săptămâna trecută în Guinea. Violența la care s-a recurs împotriva opozanților și în special a femeilor este extrem de revoltătoare și inacceptabilă.

Doresc să-mi exprim sprijinul pentru victime și pentru familiile lor, dintre care unele încă așteaptă rămășițele celor dragi, confiscate de junta în scopul de a șterge urmele unui adevărat masacru.

Pe lângă măsurile inițiate în prezent de către Consiliu și Comisie, situația parlamentară actuală ne permite să reacționăm la aceste acte violente și să transmitem un semnal puternic guvernului din Guinea prin respingerea raportului privind Acordul de parteneriat cu Guinea în domeniul pescuitului, pe care îl vom vota în cadrul următoarei sesiuni plenare.

Comisia pentru dezvoltare a respins, deja, în septembrie, în unanimitate, acordul din domeniul pescuitului dintre Uniunea Europeană și Guinea, exprimând îndoielele cu privire la utilizarea fondurilor alocate de către Uniunea Europeană. Pe lângă faptul că este inadecvat să se aloce fonduri în funcție de capturile de pește ale navelor europene fără a se ține cont nici de resursele halieutice, nici de efectele asupra populației locale, în lumina evenimentelor recente ne temem că aceste fonduri vor fi folosite în scopuri militare împotriva populației guineene.

Doamnelor și domnilor, Parlamentul European nu poate aproba acordurile din domeniul pescuitului cu Guinea atât timp cât rănilor victimelor sunt încă deschise. Am transmite un semnal greșit guvernului din Guinea dacă am aproba acordul. Ar fi un scandal la care nu aş putea fi părtaşă.

Marie-Christine Vergiat, în numele Grupului GUE/NGL. – (FR) Dle președinte, doamnelor și domnilor, asemenea multor alți deputați aflați la prima legislatură, am fost uimită de atenția acordată drepturilor omului în debaterile din această instituție și, în special, în discursurile Președintelui Buzek. Subscriu total pentru că, dacă mă aflu aici, dacă am fost cap de listă în timpul alegerilor pentru Parlamentul European din Franța, este mai ales pentru că sunt o militanță pentru asociații și, în special, o militanță pentru drepturile omului.

Astfel, nu pot fi indiferentă la evenimentele din Guinea, căci, la 28 septembrie, militanți ai drepturilor omului și, în general, reprezentanți ai societății civile au fost arestați, violați, în cazul femeilor, și masacrați: peste 150 de persoane au fost ucise și peste 1250 au fost rănite - după cum ați spus, dnă ministru - într-o singură zi. Represiunea a continuat în zilele următoare și încă mai continuă, în ciuda faptului că acești oameni - după cum s-a mai spus - îi aminteau în mod pașnic dlui Camara de propriile angajamente. În ciuda declarațiilor căpitanului, potrivit declarațiilor martorilor care continuă să ne parvină, nu există nicio îndoială că aceste acte violente au fost executate de forțe apropiate guvernului.

Situația de acolo este confuză, dar organizațiile societății civile, reunite în cadrul Consiliului național al organizațiilor civile din Guinea, solicită ajutorul comunității internaționale. În ultimele luni, acest Consiliu național a dat un exemplu în țările din Africa prin organizarea unui important proces pentru poporul guineean, sprijinindu-se pe angajamentele luate de dl Camara.

Informațiile care ne parvin din Guinea sunt alarmante. Parlamentul European nu se poate mulțumi doar cu discursuri. Această dezbatere are loc la cererea noastră, la cererea Grupului Stângii Unite Europene/Stânga Verde Nordică, dar trebuie să facem mai mult. Solicităm condamnarea explicită a represiunii manifestăției.

Ați vorbit despre sancțiuni specifice, dnă ministru. Ne puteți spune mai multe? În ceea ce privește încetarea imediată a persecuțiilor, eliberarea tuturor celor arestați și crearea unei comisii internaționale de anchetă a acestor evenimente, cred, dnă ministru, că suntem pe calea cea bună. Și totuși, ne puteți oferi mai multe informații?

Ne-ați spus, de asemenea, că au fost înghețate toate ajutoarele, cu excepția ajutorului umanitar și alimentar. Pentru noi sunt măsuri minime dar, în mod concret, cum putem sprijini tranziția către democrație?

Dle președinte, dorim votarea unei rezoluții în cadrul următoarei sesiuni de la Strasbourg, astfel încât Parlamentul European să nu se limiteze doar la discursuri, ci să acționeze prin luarea unei decizii, cum a făcut și în ianuarie. Repet: este o chestiune urgentă. Organizațiile de acolo ne avertizează că există riscul unui conflict etnic. Nu trebuie să așteptăm o nouă Rwanda pentru a reacționa; drepturile omului trebuie apărute în Africa ca în orice alt colț al lumii.

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, dna Malmström a descris perfect situația din Guinea. Pentru câteva săptămâni, Guinea a fost scena unor confruntări violente, în timpul cărora cetățeni liberi care manifestau pe străzi în numele convingerilor lor politice au fost supuși la violențe fără precedent. Guvernul din Guinea îi persecută și ucide pe toți care au convingeri politice diferite de cele ale liderilor lor, privând astfel poporul de orice fel de libertate care, după cum bine știm, este, evident, un drept inviolabil al oricărui om.

Este al nu știu câtelea masacru și riscă să se transforme în genocid dacă nu vom adopta urgent măsuri imediate și concrete. Săptămâna trecută, Adunarea Parlamentară Paritară ACP-EU, a cărei vicepreședintă sunt, a decis să adopte o rezoluție prin care se condamnă utilizarea forței de către autoritățile din Guinea și se solicită ca guvernul local să respecte imediat statul de drept și drepturile fundamentale.

Ca urmare a uciderei a 157 de persoane în ciocniri de stradă și a încercărilor lui Moussa Dadis Camara de a le acoperi, membri opoziției s-au adresat comunității internaționale, în speranța că vor obține ajutor și o protecție sporită. Cu toate acestea, la 5 octombrie, căpitanul Camara s-a opus prezenței forțelor de menținere a păcii străine, respingând orice amestec extern în afacerile interne.

Prin urmare, consider că pe lângă exprimarea condamnării acestor violențe, trebuie să reacționăm printr-o acțiune imediată și concretă, după cum a spus deja colegul meu, dl Rinaldi. În fața violării și a negării dreptului la viață - femeile și copiii plătind, iarăși - trebuie să acționăm și să cerem revenirea la statul de drept. Prin urmare, făcând apel la voi, colegi deputați, și la reprezentanții instituțiilor, sper că putem ajunge la un acord unanim - subliniez, unanim - pentru a adopta măsuri imediate care să le permită oamenilor din Guinea să restabilească în țara lor drepturile fundamentale și inalienabile, cum ar fi democrația și libertatea. Profit de această ocazie și pentru a-mi exprima sprijinul pentru toate familiile afectate de aceste evenimente tragice.

Isabella Lövin (Verts/ALE). – (SV) Dle președinte, dnă Malmström, doamnelor și domnilor, fac parte din Comisia pentru pescuit și am fost în Guinea anul trecut în decembrie, astfel că am urmărit situația îndeaproape.

În primul rând, mi se pare uluitor faptul că Uniunea Europeană menține acordul privind pescuitul cu Guinea, din moment ce acordul a fost încheiat cu regimul anterior, cu două săptămâni înainte de lovitura de stat. Am rămas, de fapt, blocați într-un acord pe care l-am încheiat cu un regim legitim, dar acum avem de-a face cu o dictatură. Am rămas blocați un an.

Ieri, Secretarul de stat american, Hillary Clinton, i-a cerut în mod deschis lui Moussa Dadis Camara și regimului său să demisioneze. Nu pot decât să aprob această solicitare minimă și doresc să precizez că ar fi o rușine pentru Parlamentul European dacă, în două săptămâni, am vota în favoarea acordului din domeniul pescuitului cu Guinea, care ar oferi acestui regim peste 1 milion de euro la sfârșitul lui noiembrie. Acordul din domeniul pescuitului se referă la pescuitul de ton pentru 25 de nave europene. Consider că, în mod evident, aceste nave vor trebui să caute alte ape în care să pescuiască, pentru că UE nu poate colabora cu dictatori care își măcelăresc proprii oameni în străzi.

Argumentul prezentat Comisiei pentru dezvoltare și Comisiei pentru pescuit de către Comisie, conform căruia banii care rezultă din acordul din domeniul pescuitului vor servi oamenilor, este total greșit. Reflectă evaluarea Comisiei a acordului anterior. Nu avem nicio idee unde vor merge banii din aceste acorduri din domeniul pescuitului. Erau legate de regimul anterior. Mi-e greu să cred că regimul prezent ar folosi banii mai bine.

De aceea, mă întreb ce intenționează Consiliul să facă în legătură cu acordurile din domeniul pescuitului. UE intenționează să se alăture solicitării SUA de a cere demisia regimului?

Cristian Dan Preda (PPE). - Aș vrea să spun și eu că consider violențele din Guinea absolut condamnable. Văd că acum două ore, ministrul de externe francez a declarat că Dadis Camara este bănuțat a fi participat la decizia masacrului, ceea ce este foarte grav.

Sigur că originea tensiunilor, dincolo de violențele care sunt condamnabile, originea tensiunilor se află în faptul că Dadis Camara vrea să se eternizeze la conducerea Guineei și nu vrea să-și țină promisiunea de a nu participa în niciun fel la viața politică și cred că presiunea internațională în această privință trebuie să fie foarte clară. De altfel, eu salut faptul că președintele din Burkina Faso, Blaise Compaoré, care are o mare experiență în negocierea, în medierea conflictelor africane, a fost mandatat să intervină în acest caz și cred că trebuie susținut de diplomațiile noastre. <BRK>

Chris Davies (ALDE). - Dle președinte, trebuie să o corectez pe dna Joly care a spus că acordul de parteneriat cu Guinea a fost respins în unanimitate în cadrul Comisiei pentru pescuit. De fapt, respingerea a fost votată cu doar un vot diferență. Uimitor, Grupul PPE a votat masiv pentru menținerea acordului. Este un acord care pune câteva sute de mii de euro în mâinile acestui regim pentru ca noi să putem pescui ton de pe coastă. Ca multe dintre aceste acorduri, este o afacere proastă, în cele mai multe cazuri, iar în circumstanțele actuale este inacceptabilă.

Dna ministru a menționat posibile sancțiuni împotriva Guineei. Va adăuga acum și acest lucru pe lista domniei sale și ne va asigura că va încerca să lupte pentru ca acest acord de parteneriat să fie suspendat?

Krisztina Morvai (NI). - Dle președinte, ca avocat specializat în drepturile omului cu o experiență internațională și acasă, în Ungaria, de aproape un sfert de secol, profit de orice ocazie pentru a sublinia necesitatea ca Uniunea Europeană să apere drepturile omului, preferabil peste tot în lume. Dar este foarte important ca acest lucru să se facă într-un mod credibil și, pentru aceasta, trebuie să apărăm drepturile omului și în interiorul frontierelor noastre, în cadrul sistemului Uniunii Europene.

După cum am menționat de mai multe ori în decursul ultimelor trei luni, dna Kinga Göncz, membră a Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne a acestui Parlament, a fost o membră a guvernului pe care noi în Ungaria îl numeam guvernul „lacrimogen”, care folosea gaze lacrimogene împotriva oamenilor de pe străzile din Budapesta la 23 octombrie 2006. De atunci, în Ungaria avem de-a face cu o criză a drepturilor omului și Uniunea Europeană nu face absolut nimic. Avem o vicepreședintă a Comisiei pentru libertăți civile care a fost membră a guvernului în acea perioadă. Până nu vom analiza cu seriozitatea această problemă, nimeni nu va putea considera că ceea ce întreprindem noi în materie de drepturile omului este credibil.-

Cecilia Malmström, președinta în exercițiu a Consiliului. - Dle președinte, îi mulțumesc încă o dată Parlamentului European pentru faptul că a introdus această problema pe ordinea de zi. Este un subiect foarte grav și, după cum sper că ați înțeles din introducerea mea, vă împărtășim îngrijorările cu privire la teribila încălcare a drepturilor omului din Conakry. Există preocupări și îngrijorări cu privire la persoanele aflate încă în detenție și am cerut o anchetă completă a ceea ce s-a întâmplat, precum și eliberarea prizonierilor.

Cred că putem spune că Uniunea Europeană a fost cât se poate de clară. Evenimentele au fost condamnate de dl Solana, dl De Gucht, președinție și, acum, din câte știu, și printr-o declarație a Grupului ACP din Parlamentul European. Este foarte bine că Uniunea Europeană adoptă o poziție unanimă, concretă și concisă în ceea ce privește condamnarea acestor evenimente îngrozitoare. Avem, de asemenea, o cooperare strânsă cu alți actori implicați, astfel încât comunitatea internațională să poată condamna și acționa într-un mod foarte coerent. Este singura modalitate de a face într-adevăr presiuni.

Avem grupul internațional de contact. A fost numit un mediator, președintele din Burkina Faso, fapt salutar, acesta fiind și membru al grupului de contact. Împreună cu grupul de contact, din care fac parte și UE și SUA, am cerut demisia căpitanului Camara - ca răspuns la întrebarea dumneavoastră, dnă Lövin. Întreaga comunitate internațională a cerut acest lucru.

De asemenea, suntem deschiși la alte întrebări și să discutăm posibilele sancțiuni. Credem că efectul va fi mai mare dacă acționăm împreună cu comunitatea internațională. Există diferite opțiuni privind sancțiunile individuale specifice, etc. în această problemă și, în zilele următoare trebuie să continuăm discuțiile cu actorii internaționali pentru a ne coordona sancțiunile astfel încât să putem obține efectul maxim: cu Uniunea Africană, cu grupul de contact, cu SUA, etc.

După cum am spus deja, am deschis consultările în conformitate cu articolul 96 din Acordul de la Cotonou și am înghețat toate fondurile UE pentru dezvoltare, cu excepția ajutorului umanitar și asistența pentru o tranziție democratică.

Am înțeles ce ați hotărât cu privire la pescuit, fie că poate fi inclus sau nu. Nu pot decât să vă încurajez să continuați discuțiile cu Comisia. Politica de pescuit a UE intră în competența Comisiei. Și noi discutăm această chestiune cu Comisia și îmi pare rău că nu sunt și ei prezenți aici. Dar vă asigur că vom continua colaborarea

cu comunitatea internațională pentru a pune presiune și a determina o anchetă completă și sperăm că într-o bună zi vom obține organizarea unor alegeri libere și corecte în Guinea. Vă mulțumesc pentru această dezbatere dumneavoastră și deputaților.

Președintele. – Vă mulțumesc foarte mult, dnă Malmström. Ați avut atâta răbdare să vă petreceți toată după-amiază și o parte din seară aici. Se vede că, până nu demult, ați fost deputată în această instituție și vă place foarte mult atmosfera de aici!

Dezbateră a fost închisă.

18. Intervenții de un minut privind chestiuni politice importante

Președintele. – Următorul punct este discursul de un minut privind probleme de importanță politică.

Elena Băsescu (PPE). - Salutăm semnarea acordului privitor la proiectul Nabucco la data de 13 iulie la Ankara. Gazul nu reprezintă însă singura resursă energetică pentru statele europene. Trebuie să avem aceeași abordare în ceea ce privește alimentarea cu țiței a Europei, prin promovarea unui coridor sudic.

Avem pe masă un proiect care poate căpăta aceeași importanță strategică ca și Nabucco. Este vorba despre conducta petrolieră paneuropeană Constanța - Trieste. Această conductă va lega resursele de țiței din Marea Caspică, prin terminalul georgian de la Supsa și apoi mai departe, prin portul Constanța, pe conductă, până la Trieste.

Asigurarea securității energetice a statelor și a cetățenilor noștri se poate realiza numai prin diversificare surselor și a căilor de aprovizionare cu hidrocarburi. Din acest punct de vedere, România și-a asumat dezvoltarea unui terminal portuar la Constanța, capabil să preia gaz natural lichefiat, pe care să-l distribuie apoi altor consumatori europeni. <BRK>

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Dle președinte, voi folosi minutul alocat discursului pentru a atrage atenția asupra consecințelor pozitive - după cum știm cu toții - ale votului irlandezilor în favoarea Tratatului constituțional. Acest vot va însemna că, în special într-o comisie cum e cea pentru agricultură, precum și în acest Parlament, în plen, vom avea codecizia. Prin urmare, Parlamentul se va afla pe picior de egalitate cu Consiliul, ceea ce, din punct de vedere democratic, reprezintă în mod evident un progres enorm.

Doresc să profit de această ocazie pentru a remarca faptul că, din moment ce prietenii noștri irlandezi au spus azi „da” Tratatului constituțional cu o majoritate covârșitoare și președintele polonez - având în vedere ceea ce tocmai a spus Președintele Parlamentului nostru - urmează să semneze, la rândul său, Tratatul, nu mai avem nevoie decât de un „da” de la președintele Cehiei. Prin urmare, doresc ca, în cadrul competențelor noastre respective, toți colegii noștri din diferite grupuri politice să transmită omologilor lor cehi mesajul că acest tratat trebuie neapărat semnat, cu atât mai mult cu cât parlamentul ceh și-a exprimat deja acordul. Președintele nu mai trebuie decât să semneze acest pergament și să deschidă astfel drumul democrației în țara sa, pentru a permite democrației să evolueze și în Europa.

Luigi de Magistris (ALDE). – (IT) Dle președinte, doresc să vorbesc despre tragedia din Messina - pe care Președintele Parlamentului European a amintit-o azi - și despre zecile de victime pe care le-a provocat. O altă tragedie raportată în Italia: premierul italian a afirmat chiar că a fost o tragedie care putea fi prevăzută. Se poate să fi fost prevăzută, dar nu s-a întreprins nimic pentru a o împiedica să se producă. Nu s-a întreprins nimic pentru că zona este controlată de mafia betoanelor, de mafia forestieră, cu incendiile lor din păduri.

Însă Parlamentul European ar trebui să se concentreze mai ales asupra modului în care banii publici, precum și ajutorul acordat de Uniunea Europeană pot fi investiți într-o formă diferită de dezvoltare regională, pentru a se garanta astfel că lucrările de construcții sunt efectuate corespunzător și că daunele grave aduse mediului pot fi remediate. Cel mai adesea, aceste fonduri publice sfârșesc în buzunarele societăților cu activități criminale, ale politicianilor corupți și ale mafiei.

Prin urmare, această legislatură trebuie să se concentreze pe ceea ce se întâmplă cu fondurile publice, care ar trebui într-adevăr folosite pentru a reface natura, pentru a proteja resursele naturale, pentru a stimula o dezvoltare economică ecologică și pentru a crea locuri de muncă. Tragedii cumplite ca cea din Messina nu trebuie să se mai întâmple.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Dle președinte, doresc să vorbesc în apărarea minorității poloneze din Lituania, care a fost supusă discriminării recent. Avem de-a face cu un paradox dureros, în sensul că polonezii

din Lituania, care în anumite regiuni constituie majoritatea cetățenilor, aveau o situație mai bună înainte de aderarea Lituaniei la Uniunea Europeană decât acum, când Lituania este membră a UE.

Administrația locală din regiunea Salcininkai are termen până la 14 octombrie pentru a înlătura inscripțiile în poloneză ale numelor de străzi, ceea ce contravine standardelor europene și Cartei europene a autonomiei locale. În martie 2008, a fost restricționată activitatea sistemului școlar polonez, în virtutea legislației lituaniene. În decursul unui an și jumătate, au fost închise patru școli cu un total de 45 de clase și alte 107 clase sunt amenințate cu închiderea. Se impun modificări ale numelor de familie poloneze astfel încât să semene cu cele lituaniene. În cele din urmă, multor polonezi nu li s-a returnat încă proprietatea confiscată de comuniști, de Uniunea Sovietică, după 1939 sau 1944.

Fac apel la Parlamentul European să apere polonezii din Lituania, în conformitate cu standardele europene în materie de drepturi ale omului și drepturile minorităților.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Dle președinte, se fac declarații optimiste în legătură cu anunțarea începutului sfârșitului crizei. Din nefericire, aceste declarații sunt contrazise de realitatea cotidiană. Situația din nordul Portugaliei ilustrează acest fapt. Numai în districtul Braga au fost închise cel puțin 10 companii în ultimele săptămâni, peste 300 de lucrători confruntându-se acum cu șomajul. Multe altele riscă să se închidă.

Situația este deosebit de gravă în sectorul textilelor și al confecțiilor: unul dintre sectoarele Uniunii Europene care vor fi cel mai grav afectate de liberalizarea tot mai profundă a comerțului mondial. În această situație tragică, avem nevoie urgentă de soluții diferite de orientările politice care au determinat-o.

Este esențial să fie implementate măsuri de siguranță, în special în sectoarele indicate de statele membre, în scopul de a susține și promova locuri de muncă și funcționarea acestor companii, precum și de a face progrese în ceea ce privește crearea - o chestiune care a făcut deja obiectul unei rezoluții a Parlamentului - unui program comunitar pentru a sprijini sectorul textilelor, dotat cu resurse adecvate direcționate în special către regiunile cele mai defavorizate care depind de acest sector.

Paul Nuttall (EFD). - Dle președinte, doresc să vă atrag atenția asupra modului netransparent și nedemocratic în care a fost interzis becul incandescent în Uniunea Europeană. Directiva inițială a dispus ca măsurile de implementare să îi revină Comisiei Europene ceea ce, de fapt, a însemnat că regulamentul a putut trece fără consimțământul acestei farse de Adunare sau a parlamentului meu real din Westminster. Interdicția a reprezentat un aranjament al elitei politice, pus la punct printr-un gest tacit.

S-a trecut peste voința oamenilor, dar, pe de altă parte, Uniunea Europeană se pricepe foarte bine să treacă peste oameni. Priviți numai la ce s-a întâmplat cu Tratatul de la Lisabona. Din păcate, acest lucru s-a întâmplat și cu complicitatea Partidului Conservator britanic, acești Jekyll și Hyde ai politicii britanice în materie de chestiuni europene. Spun ceva în Anglia și când vin aici în comisii fac exact invers.

Pentru a încheia, amintesc doar că înainte de Primul Război Mondial, ministrul afacerilor externe, Sir Edward Grey, se temea că luminile se vor stinge în Europa. Nu pot decât să felicit Uniunea Europeană pentru că, prin obsesia schimbărilor climatice provocate de om care nu se bazează pe dovezi științifice, nu face decât să adeverească nefericita profeție a lui Sir Edward.

Krisztina Morvai (NI). – Dle președinte, azi s-a vorbit foarte mult despre Tratatul de la Lisabona și despre cum consolidează acesta solidaritatea în rândul europenilor. În numele poporului ungar, doresc să fac apel la solidaritate pentru că, potrivit informațiilor de încredere de la membri cu înalte funcții și sensibili la drepturile omului din poliția maghiară, cu ocazia celei de-a treia aniversări a așa numitei Luni Sângeroase din 2006 (23 octombrie), poliția maghiară va recurge iar la violențe masive împotriva oamenilor în timpul demonstrațiilor și comemorărilor noastre.

Doresc să solicit ajutorul deputaților europeni pe care îi rog să vină la Budapesta în acea zi în calitate de observatori ai drepturilor omului. Aș dori ca alegătorii dumneavoastră să vă roage să faceți acest lucru. Vă rog informați-vă pe internet cu privire la abuzurile la drepturile omului și brutalitățile poliției din Ungaria și asigurați-vă că astfel de lucruri nu se vor mai întâmpla. Vă rog să veniți și să manifestați solidaritatea atât de des menționată azi.

György Schöpflin (PPE). – (HU) Doresc să vorbesc despre politica lingvistică din Slovacia, care a ridicat îngrijorări grave încă de la aprobarea ei. Ultimele săptămâni ne-au arătat că aceste îngrijorări au fost justificate pentru că, deși sancțiunile prevăzute de prezenta lege nu au fost încă aplicate, bugetarilor li s-a ordonat să

vorbească numai slovacă. Ceea ce înseamnă că, în timpul orelor de lucru, angajații poștei, pompierii și ofițerii de poliție a căror limbă maternă este maghiara nu au voie să-și folosească propria limbă.

Prin urmare, dacă mă adresez unui polițist din Slovacia în maghiară, el este obligat să îmi răspundă în slovacă, chiar dacă maghiara este limba lui maternă și chiar dacă eu nu îi pot înțelege răspunsul. De altfel, situația e identică dacă încerc să mă adresez în engleză. Aș dori să sugerez un nou mesaj publicitar în ceea ce privește ospitalitatea slovacă: ne place să avem turiști străini în țara noastră, cu condiția să învețe slovacă înainte de a pune piciorul în țara noastră. Bun venit în Absurdistan!

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Am anticipat sau m-am așteptat la mai multe atacuri asupra Republicii Slovacia, deoarece obiceiul discursurilor de un minut le oferă ocazia ideală colegilor mei din Ungaria sau de naționalitate maghiară să atace Republica Slovacia.

Trebuie să spun că acest lucru mă îngrijorează foarte tare, pentru că mă aștept ca Parlamentul European să rezolve problemele cu care se confruntă Uniunea Europeană. De nenumărate ori am întins o mână prietenoasă colegilor noștri deputați din Fidesz și altor partide în sesiunile plenare de aici, din Parlamentul European, din dorința de a discuta cu ei probleme sau chestiuni nerezolvate. Este ceea ce am făcut în cazul legislației lingvistice și trebuie să spun că sunt foarte dezamăgită, dle președinte, că niciunul dintre colegii deputați din Ungaria sau de naționalitate maghiară nu a răspuns propunerii și colegii mei din SMK (un partid din Republica Slovacă) au preferat chiar să părăsească ședința atunci când noi am ridicat problema.

Am accesat și site-ul parlamentului Republicii Slovacă, unde legea poate fi citită integral și această lege nu amenință în niciun fel dreptul minorităților etnice de a folosi propriile limbi.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – Dle președinte, guvernul spaniol a hotărât ca linia feroviară de mare viteză care leagă Barcelona de Perpignan să treacă chiar pe sub catedrala Sagrada Família, punând în pericol un monument desemnat ca patrimoniu mondial de UNESCO în 1984 și care, anul trecut, a fost vizitat de trei milioane de turiști. Construirea unui nou tunel foarte aproape de fundația catedralei Sagrada Família ar putea produce daune iremediabile clădirii.

Guvernul spaniol spune că nu este nicio problemă, dar în acest an mașinile care lucrau la construcția unui tunel pentru o nouă linie de metrou în Barcelona au fost implicate în mai multe incidente în condiții similare de teren. Una dintre mașini a fost blocată lângă râul Llobregat timp de câteva luni fără ca cineva să știe cum să rezolve situația. Doresc să prezint instituțiilor europene riscul de prăbușire al catedralei Sagrada Família. Pentru a conserva această capodoperă europeană de interes general, vă rog să analizați chestiunea, să opriți lucrările pe care le desfășoară guvernul spaniol și să schimbați ruta tunelului.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Dle președinte, doamnelor și domnilor, doresc să vă atrag atenția asupra amănărilor în ceea ce privește invitația Sindicatelor autonome ale mecanicilor de tren din Europa (ALE) de a se alătura secțiunii căilor ferate din Comisia pentru dialog social. Din 2005, acest organism a reunit peste 100 000 de membri din 16 organizații europene ale mecanicilor de locomotivă și a dorit să fie recunoscut ca partener social cu drepturi depline în secțiunea din dialogul social destinată căilor ferate. În ciuda îndelungatelor negocieri cu Federația europeană a lucrătorilor din transporturi, care la ora actuală este singurul reprezentant al intereselor angajaților în această comisie, nu s-a putut ajunge la un compromis care să permită ALE să aprobe în mod direct interesele membrilor săi. Cred că este o situație nefericită. Astfel cum a fost aprobat de Parlamentul European, dialogul social trebuie, după părerea mea, să permită pluralismul. Am convingerea că nicio organizație, nici măcar una care reprezintă 80% din angajații din sectorul european al căilor ferate, nu are dreptul de monopol, motiv pentru care fac apel la toate părțile implicate, inclusiv la Comisia Europeană, să creeze condițiile pentru continuarea negocierilor.

Georgios Toussas (GUE/NGL), în scris. – (EL) Dle președinte, directivele Uniunii Europene și legislațiile statelor membre privind ziua de muncă de opt ore și restructurările reacționare, în general, creează condiții medievale de muncă, care provoacă furia și demonstrații ale lucrătorilor. Comisia Europeană este zilnic asaltată de protestele fermierilor și ale lucrătorilor indignați și furioși.

De pildă, orele de lucru pentru echipajele avioanelor și pentru piloți, astfel cum este prevăzut de Regulamentul (CE) nr. 1899/2006, depășesc 14 ore de muncă pe zi, punând astfel în pericol viețile lucrătorilor și ale pasagerilor, după cum au demonstrat numeroase studii științifice.

Uniunea Europeană refuză să țină cont de studiile științifice, deoarece se supune ordinelor grupurilor de afaceri care dețin monopolul și care nu vor să sacrifice nici măcar un euro din profiturile lor pentru sănătatea lucrătorilor și siguranța zborurilor.

Solicităm reducerea orelor de muncă pentru piloții și echipajele de avion și satisfacerea cerințelor lucrătorilor. În plus, Comisia Europeană are un angajament atât față de Parlamentul European, cât și față de lucrători.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Dle președinte, întregul proces de ratificare al Tratatului de reformă constituțională de la Lisabona a reprezentat o tragedie pentru democrație și pentru Uniunea Europeană. Ca tânăr deputat, aflat la prima legislatură, poate îmi veți permite să spun că prin referendumuri pentru toți cetățenii Uniunii Europene am fi avut ocazia istorică să unim oamenii cu un proiect administrativ foarte elitist. Ați avut ocazia să folosiți referendumul pentru a insufla viață și spirit ruinei emoționale în care se află Uniunea Europeană. Totuși, nu ați profitat de ea. Dimpotrivă, ați spus pur și simplu „nu” unei democrații mai directe și „nu” participării cetățenilor.

Tot ce pot spune este că asta nu e viziunea mea asupra democrației. Democrația presupune separarea puterilor și o linie de demarcație clară între opoziție și guvern. Asta reprezentăm și pentru asta ne luptăm.

László Tőkés (PPE). – (HU) Dle președinte, permiteți-mi să încep prin a spune că ceea ce a spus dna Beňová nu este adevărat. Cinci tineri maghiari au petrecut deja cinci ani de închisoare în Serbia după ce, beți fiind, au fost implicați într-o încăierare în orașul Temerin, din sud. Au fost pronunțate sentințe cuprinse între 10 și 15 ani. Au fost condamnați la un total de 61 de ani și cazul lor a fost folosit de naționaliști ca propagandă electorală. Nici chiar cei care au comis crime în timpul războiului din Balcani nu au primit pedepse atât de dure. În aceeași perioadă, în jur de 300 de maghiari au fost bătuți în Serbia fără să se ia nicio măsură legală. De aici rezultă un raport de 300 la 1.

În ianuarie 2005, Parlamentul European a trimis în Serbia o delegație pentru a constata faptele. Cu toate acestea, încă așteptăm ca Subcomisia pentru drepturile omului să analizeze raportul privind ancheta referitoare la bătăile brutale la care au fost supuși maghiarii. Solicit Parlamentului și Președintelui Jerzy Buzek să elibereze din închisoare tinerii din Temerin. UE trebuie să stipuleze ca o condiție prealabilă pentru aderarea Serbiei funcționarea sistemului juridic fără discriminări, precum și prinderea adevăraților răufăcători, adică a criminalilor de război sârbi, în loc de a da verdicte intimidante și dăunătoare.

Zigmantas Balčytis (S&D). – Dle președinte, țara mea, Lituania, se aseamănă din multe puncte de vedere cu Irlanda și faptul că cetățenii ei au votat în favoarea Tratatului de la Lisabona a demonstrat în mod clar dorința acestora de a avea o Europă mai puternică și mai eficientă. A demonstrat clar că, în timpuri de criză, nu putem acționa singuri pentru a asigura prosperitatea popoarelor noastre.

Mai mult ca niciodată, Comunitatea trebuie să acționeze la unison, baza fiind solidaritatea dintre statele membre. Europa trece printr-o perioadă grea și reformele propuse de Tratatul de la Lisabona ne vor da un impuls pentru stabilirea unei structuri instituționale mai eficiente care, cu siguranță, va conduce la politici mai coerente în multe domenii. Este, într-adevăr, o mare realizare, atât pentru Europa, cât și pentru fiecare dintre noi.

Felicit încă o dată poporul irlandez pentru decizia lui de a avea o Uniune mai bună și mai prosperă.

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Dle președinte, luni - fapt care nu a fost trecut cu vederea de nimeni - producătorii de lapte din patru colțuri ale Europei au demonstrat din nou la Bruxelles pentru a afirma, pentru a proclama disperarea și dezastrul cu care se confruntă din cauza prăbușirii prețurilor laptelui, fapt ce îi împiedică să-și continue activitatea. Mai mult decât atât, în joc este chiar viitorul lor.

Apelul la o nouă formă de reglementare este susținut astăzi de o largă majoritate a statelor membre sau, după cum o vom numi de acum, de G20 al produselor lactate. Cred că acum, mai mult ca niciodată, a sosit timpul să luăm decizii, ceea ce cu siguranță se va întâmpla la următorul Consiliu - formal, de data aceasta - al miniștrilor agriculturii, care va avea loc la Luxemburg, la 19 octombrie. Este extrem de urgent. O criză de o asemenea amploare nu poate deveni obiectul unui studiu al unei comisii, așa cum s-a întâmplat în urmă cu două zile.

Pe scurt, am două întrebări pentru Președintele Buzek, pe care sper că i le veți transmite. Am aflat că azi dimineață s-a întâlnit cu Cecilia Malmström, ministrul suedez al afacerilor europene, și aș dori să știu dacă aceasta i-a putut confirma angajamentul președinției de a găsi o soluție urgentă la această criză, în conformitate cu rezoluția pe care am votat-o la ultima sesiune de la Strasbourg.

În cele din urmă, referitor la acest grup la nivel înalt, acest grup de reflecție lansat acum două zile. Înainte și începând cu viitoarea intrare în vigoare a Tratatului de la Lisabona, știm că Parlamentul nostru va deveni factor de decizie pe picior de egalitate, colegiator. Cred că ar fi logic să fim incluși în lucrările acestui grup la nivel înalt.

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – (LT) În august, Maijus Ivanilovas, cetățean lituanian în vârstă de 35 de ani și director al editurii care tipărește cotidianul „Respublika”, deci o persoană cu un loc de muncă și un venit stabile, a fost închis în Belarus, nu departe de Minsk, și a petrecut deja două luni într-o închisoare din orașul belarus Zhodin, fără proces și fără vreo dovadă a vinovăției sale. Cu câteva zile în urmă, a fost prelungită perioada de detenție a dlui Ivanilovas pentru că timp de două luni, autoritățile nu au putut găsi nicio dovadă a vinovăției sale. Este important să precizăm că, încă din copilărie, dl Ivanilovas suferă de astm bronșic. Din informațiile pe care le au părinții lui, este închis într-o celulă cu alți 26 de prizonieri, care însă nu are decât 6 paturi și în care se fumează în permanență. Marijus are atacuri de astm dar nu i se permite să primească tratament și nici să primească vizitele celor dragi și nici măcar vizita consulului lituanian. Dle președinte, acest lucru se întâmplă într-o țară vecină. Așa este tratat cetățeanul unui stat membru al UE - Lituania! Fac apel la dumneavoastră să luați toate măsurile care vă stau în putere pentru a obține eliberarea imediată a lui Marijus Ivanilovas, deoarece nu există nicio dovadă a vinovăției lui și acuzațiile sunt nefondate. Dlui Ivanilovas trebuie să i se permită să se întoarcă în Lituania. Are nevoie urgentă de îngrijiri medicale.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). - Anul trecut, în decembrie, Uniunea Europeană și-a luat un angajament istoric pentru reducerea emisiilor de carbon, confirmându-și astfel statutul de lider în eforturile de combatere a schimbărilor climatice.

Putem fi mândri de rolul jucat de Parlamentul European prin adoptarea unei legislații care conține nu numai reducerea nivelului de poluare, ci și măsuri concrete prin care pot fi atinse aceste angajamente, având drept rezultat stabilirea creșterii temperaturii globale.

În cazul negocierilor de la Copenhaga, din luna decembrie, trebuie să obținem angajamente ferme în vederea reducerii emisiilor și a suportului financiar acordat țărilor din lumea a treia pentru atenuarea și adaptarea la schimbările climatice. Dar o legislație referitoare la schimbările climatice nu poate fi adoptată în Statele Unite înaintea Conferinței de la Copenhaga, deci administrația Obama va lupta pentru a conduce negocierile, însă fără un mandat clar.

Poziția comună a Uniunii Europene nu trebuie irosită. Este crucial pentru noi să acționăm printr-o singură voce și să-i încurajăm pe ceilalți să ne urmeze în procesul de reducere a emisiilor. <BRK>

Sergej Kozlík (ALDE). – (SK) Reprezentanții Ungariei induc în eroare opinia publică europeană, afirmând multe neadevăruri. Susțin, de pildă, că cetățenii pot fi amendați dacă folosesc o limbă minoritară, că doctorii de naționalitate maghiară vor putea lucra doar în slovacă, limba oficială, sau că slujbele religioase pot fi ținute doar în limba oficială.

Tocmai am auzit un deputat maghiar susținând fals că poliștii nu le pot răspunde turiștilor în maghiară sau engleză. Nimic nu este adevărat. Dimpotrivă, legislația modificată sporește posibilitățile de utilizare a limbilor minorităților etnice în raport cu situația anterioară. Modificarea nu aduce atingere comunicării private dintre cetățeni și nu impune amenzi pentru indivizi. Conformitatea legislației modificate cu standardele internaționale a fost confirmată de autoritățile europene din domeniul minorităților - Înaltul Comisar al OSCE, Knut Vollebæk, și comisarul UE Leonard Orban. După părerea mea, comunitatea maghiară exploatează acest caz în încercarea de a ascunde extremismul care ia amploare și uciderea romilor în Ungaria.

Joanna Senyszyn (S&D). – (PL) Dle președinte, regret că trebuie să vă informez că drepturile celor care părăsesc biserica catolică în Polonia sunt încălcate. Împotriva voinței apostatilor, datele lor personale nu sunt șterse din arhivele parohiilor. Dimpotrivă, continuă să fie folosite. Acestea sunt instrucțiunile privind protecția datelor cu caracter personal în activitatea bisericii catolice din Polonia. Faptele la care ne referim nu se bazează pe Actul privind protecția datelor cu caracter personal, ci - ascultați cu atenție - pe dispozițiile legii canonice.

Cum se face că în Polonia, care susține că este un stat de drept, legislația canonică prevalează asupra legislației elaborate de Parlament? De ce legislația canonică guvernează drepturile cetățenilor care nu sunt catolici? Cum este posibil ca inspectorul general pentru protecția datelor cu caracter personal să nu aibă nicio autoritate de a controla arhivele bisericii? Există doar o explicație: Polonia este un stat bisericesc. Parlamentul European trebuie să reacționeze.

Cristian Silviu Bușoi (ALDE). - Subiectul intervenției mele de astăzi se leagă de cel mai important eveniment care a avut loc în ultima perioadă în Uniunea Europeană, și anume rezultatul pozitiv al referendumului organizat de Irlanda în vederea ratificării Tratatului de la Lisabona.

Doresc să mă alătur și eu colegilor mei care au avut șansa astăzi să felicite poporul irlandez pentru acest semnal foarte clar pentru a-și decide opțiunea de a continua integrarea europeană pe plan politic. Nu a căzut pradă discursurilor populiste care atrăgeau atenția asupra unor consecințe negative pentru că, e foarte clar, acest tratat va aduce un plus de eficiență și democrație în funcționarea instituțiilor europene.

Cred, de asemenea, că președintele Cehiei are obligația de a respecta angajamentele luate atunci când s-a negociat acest tratat și să nu obstrucționeze în mod nejustificat punerea lui în aplicare. Avem nevoie de acest tratat pentru a încheia capitolul instituțional, cel puțin pentru o perioadă, și pentru a ne ocupa mai mult de politicile Uniunii. E nevoie de ratificarea cât mai rapidă de către cele două state, Polonia și Cehia, pentru a putea face numirile în noile funcții prevăzute de tratat, atât în ceea ce privește Comisia cât și la nivelul Consiliului. <BRK>

Edít Bauer (PPE). – (HU) Și la ultima sesiune parlamentară, ca și acum, s-a vorbit mult despre legislația slovacă privind politica lingvistică. Nu e o coincidență. Contrar declarațiilor făcute, această lege limitează posibilitățile minorităților de a-și folosi propria limbă, deși e adevărat că limbile minorităților pot fi folosite într-o arie foarte restrânsă a vieții publice. Nu este însă adevărat că evităm o dezbatere pe această temă deoarece, dacă cineva încearcă să ajungă la un acord în această privință în cinci minute în fața a 10 ziariști, probabil va da greș. Doresc să atrag atenția asupra faptului că, din moment ce această lege a fost redactată prost și cu rea-credință, creează nesiguranță juridică căci, în două zile, ministerul slovac culturii a dat trei explicații diferite pentru câteva articole din lege.

A provocat frica în rândul oamenilor. Cunoaștem deja câteva situații în care angajatorii le-au cerut angajaților să vorbească slovacă. Regret profund faptul că trebuie să ridicăm aici această problemă. Sper că Tratatul de la Lisabona ne va da posibilitatea să tratăm adecvat chestiunea drepturilor omului și a drepturilor minorităților.

Josefa Andrés Barea (S&D). – (ES) Dle președinte, pirateria este o problemă de interes pentru acest Parlament, pentru statele membre și, bineînțeles, pentru Spania, deoarece o navă de pescuit spaniolă cu 36 de oameni la bord a fost capturată în apele Oceanului Indian.

În primul rând, doresc să îmi exprim solidaritatea cu membri echipajului și familiile acestora și, bineînțeles, sprijinul pentru guvernul spaniol pentru a asigura eliberarea lor rapidă.

Cu toate acestea, nu vorbim de o problemă specifică a flotei spaniole de pescuit de ton, ci de o problemă care afectează trei țări - Franța, Italia și Spania - care pescuiesc în apele internaționale, în afara zonei exclusive a Somaliei. În acest context, este necesar un răspuns internațional și măsuri europene comune de prevenire și reacție. Ceea ce înseamnă mai multe resurse alocate îmbunătățirii operațiunii Atlanta, care există deja și a avut succes în ceea ce privește reducerea numărului de vase capturate în 2009, comparativ cu 2008.

În cele din urmă, doresc să menționez sprijinul pe care ar trebui să îl oferim pentru organizarea unei reuniuni internaționale la nivel înalt privind pirateria din Somalia, pentru că trebuie să ameliorăm relațiile internaționale, în scopul de a elimina aceste probleme de la rădăcină și pentru că trebuie să îmbunătățim dialogul internațional.

Chris Davies (ALDE). – Dle președinte, mulți membri ai acestei instituții au felicitat azi poporul irlandez pentru decizia acestuia de a respinge apelurile lui Nigel Farage și ale Partidului pentru Independența Regatului Unit și de a vota cu o majoritate copleșitoare în favoarea Tratatului de la Lisabona.

Poate că deputații ar trebui să compătimească, de asemenea, poporul britanic, pentru că noi trebuie să îl suportăm zilnic pe dl Farage. Majoritatea zdrobitoare din Irlanda nu e, după părerea lui, decât o „victorie pentru băieții bătauși”. Mă tem că cuvintele sale sunt tipice pentru cineva care recurge la denaturări și înșelăciuni și uneori chiar la minciuni în ceea ce privește Uniunea Europeană. Mult prea adesea, aceste cuvinte nu sunt contestate de către jurnaliști.

Însă hiperbola se poate transforma în nebunie. Acum compară campania din Irlanda cu brutalitățile care au avut loc la ultimele alegeri din Zimbabwe. Descrie tratatul care dă dreptul fiecărui stat membru de a se retrage din Uniune ca sfârșitul independenței. Dar trebuie să manifestăm compasiune. Parlamentul dispune de un serviciu medical. Dle președinte, vă rog să invitați bărbații în halate albe să-și ofere serviciile colegului nostru. Poate vărsa oricâte ineptii despre Europa, dar îl pot ajuta să nu se înece cu ele.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Aș dori să vorbesc aici, în Parlamentul European, de declarația episcopilor polonezi și germani cu ocazia celei de-a 70-a aniversări de la izbucnirea celui de-al doilea război mondial. În acest moment deosebit, când gândurile multor oameni se întorc către acele evenimente traumatice, ni s-a atras atenția că trebuie să avem o grijă deosebită de generația tânără, pentru ca aceasta să poată afla în mod corespunzător și pe deplin adevărul istoric și să poată construi un viitor comun pe baza acestui adevăr.

Este imposibil să nu reamintim aici prima scrisoare a episcopilor polonezi către episcopii germani din 1965, care încuraja reconcilierea și stabilirea de relații de parteneriat între țările noastre.

Azi, ca și atunci, dorim să construim relații de prietenie și încredere între națiunile noastre. Însă, cu toate că ne aflăm pe același drum al reconcilierii, astăzi ne aflăm într-un loc diferit. Haideți să creăm împreună o Europă, o Europă a cooperării și prieteniei, o Europă a valorilor întemeiate pe fundamente creștine și care au constituit bazele pentru crearea Europei de către părinții fondatori ai Comunității Europene. Prin urmare, în interesul viitorului nostru comun, ar trebuie să tratăm corespunzător avertismentele și recomandările din declarația comună a episcopilor polonezi și germani.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Doamnelor și domnilor, s-au spus deja multe despre chestiunea minorităților. Aș dori să vă dau un exemplu pozitiv în acest domeniu. Serbia a adoptat o lege privind autonomia culturală care este unică în întreaga Europă și pozitivă nu doar pentru Uniunea Europeană, ci și pentru Europa.

Potrivit acestei legi, 13 minorități, printre care slovaci, români, maghiari, etc., își pot alege direct consiliile naționale. Aceste consilii naționale sunt finanțate de la buget și, în conformitate cu această autonomie culturală, pot conduce și controla instituțiile relevante. O altă lecție care merită a fi reținută este că minoritățile au fost implicate în redactarea acestei legi. Prin urmare, Serbia poate da un exemplu multor țări din UE, cum ar fi Franța, Slovacia și altele, în ceea ce privește modul de a garanta juridic drepturile minorităților. Acest lucru reprezintă, de asemenea, un pas major al Serbiei către integrarea europeană.

Iuliu Winkler (PPE). – Dle președinte, ca deputat maghiar din România, nu voi vorbi azi despre limba slovacă, deși mă tem că aș avea un motiv întemeiat să o fac. Doresc, în schimb, să vorbesc despre decizia noastră de astăzi de a înființa o comisie specială pentru criza economică.

Această decizie dovedește responsabilitatea Parlamentului nostru în cea mai mare provocare cu care se confruntă Europa în acest moment. Comisia specială va reafirma poziția Uniunii Europene în ceea ce privește noua guvernare financiară mondială, dar va interacționa și cu statele membre, în scopul de a aplica cât mai bine măsurile Comunității destinate stimulării creșterii economice durabile.

Este esențial ca noile state membre din centrul și estul Europei să primească sprijinul necesar pentru relansarea economică. Coordonarea eforturilor de relansare trebuie să fie mai eficientă, coordonarea consolidată nefiind doar responsabilitatea guvernelor, ci și a Bruxelles-ului.

Ne confruntăm cu o perspectivă economică complicată însoțită de iminența unor mișcări sociale grave. De aceea, Uniunea Europeană trebuie să fie capabilă să reacționeze în cel mai eficient mod posibil la înrăutățirea situației din regiune, iar Parlamentul trebuie să adopte poziția de lider în această privință.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Dle președinte, cu câteva zile în urmă, 36 de persoane au fost răpite în timp ce pescuiau în apele Oceanului Indian sub egida unui acord aprobat de Comisia Europeană.

La 15 septembrie, am condamnat situația periculoasă în care se află acești lucrători lipsiți de apărare. Am înaintat câteva măsuri concrete, dar nu s-a întreprins nimic.

Din nefericire, acum am ajuns în situația de a vorbi despre cei care au fost răpiți și sunt ținuti ostateci de către pirați.

Prin urmare, solicit Comisiei Europene să fie fermă și să recomande statelor membre să plaseze soldați pe navele de pescuit și cer ca această recomandare să fie adresată guvernului spaniol, pentru că a fost o măsură eficientă. Franța a adoptat această măsură și putem vedea rezultatele.

Acest Parlament a recunoscut, într-o rezoluție, că sectorul pescuitului este lipsit de apărare deoarece s-a acordat prioritate navelor comerciale. Este un fapt recunoscut și de Comisia Europeană înainte de captură și, de aceea, solicităm ca această protecție să fie extinsă și asupra navelor de pescuit.

De asemenea, îl rog pe Președinte să exprime și să transmită solidaritatea și sprijinul nostru pentru cei care au fost răpiți și familiile lor și să-l invite pe comandantul navei, după eliberare, la Parlament.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) S-a vorbit mult mai devreme despre minorități. Eu aș dori să atrag atenția și asupra celor 50 de milioane de persoane cu handicap care trăiesc în Uniunea Europeană. Le consider ca fiind minoritatea cea mai numeroasă. Criza financiară îi afectează cel mai puternic. Doresc să subliniez faptul că acești oameni sunt primii care își pierd locurile de muncă, cărora le scad veniturile, care au puține oportunități

de a-și găsi un mijloc de trai și trec printr-o scădere a nivelului de trai, fără a mai vorbi sprijinul tot mai scăzut acordat organizațiilor sociale care îi reprezintă.

Cea mai importantă lecție pe care trebuie să o învățăm din actuala criză este că merită să investim în oameni, inclusiv în mod individual, chiar mai mult decât alte tipuri de investiții. Factorii de decizie politici și economici au responsabilitatea de a ține seama de persoanele cu handicap. Prin urmare, solicit să faceți tot ce se poate pentru ei, astfel încât aceștia să aibă parte de un tratament mai echitabil. Subliniez acest lucru pentru că 50 de milioane de persoane pot avea un cuvânt greu de spus în Uniunea Europeană și este în interesul nostru să asigurăm șanse egale în societate.

Nessa Childers (S&D). – Dle președinte, sunt, desigur, încântată că Tratatul de la Lisabona a fost ratificat în țara mea. Cu toate acestea, s-a văzut în această după-amiază că dezbaterile privind Tratatul de reformă a oscilat între realitate și distracție și nu trebuie să rămânem încremeniți. Realitatea este că lumea s-a schimbat fundamental în ultimele decenii, o mult mai mare parte din ea concurând acum cu noi pe o piață globală.

Europa trebuie pur și simplu să dea dovadă de un comportament mai coerent dacă vrea să prospere. Tratatul obligă acum instituțiile europene să fie mai democratice și mai receptive la fiecare cetățean european în parte. Carta drepturilor fundamentale insistă asupra acestui lucru. Nu ne permitem luxul de a acționa doar în interesul propriilor națiuni; trebuie să consolidăm Uniunea pe care o reprezintă fiecare dintre noi. Așa cum am făcut prin referendumul nostru, trebuie să continuăm să spunem cine și ce suntem.

Iosif Matula (PPE). - Fondurile europene constituie, în contextul crizei economice actuale, elemente esențiale în vederea atingerii obiectivelor de convergență pentru regiunile mai puțin dezvoltate din statele membre.

De la acest enunț până la absorbția efectivă a fondurilor de către beneficiari există o cale lungă și nu tocmai simplă, fiind îngreunată de o serie de norme birocratice europene. Într-o perioadă în care noi, parlamentarii europeni, semnalăm efectele crizei economice și luăm măsuri de urgentare și simplificare a normelor de accesare a fondurilor, statele membre nu beneficiază rapid și pe deplin de aceste măsuri.

Doresc să aduc în acest sens un semnal concret din România. Proiecte finanțate prin Fondul social european, privind ameliorarea condițiilor de muncă ale lucrătorilor, precum și creșterea numărului de angajați în cadrul unor companii, încă se derulează cu dificultate.

Vreau să solicit urgentarea punerii în aplicare a măsurilor de simplificare a procedurilor de accesare a fondurilor care facilitează crearea locurilor de muncă în regiunile Europei. <BRK>

Alan Kelly (S&D). – Dle președinte, solicit cu insistență Parlamentului să se asigure că cele 14,8 milioane EUR promise lucrătorilor din vestul Irlandei în zone ca Limerick, Kerry și Tipperary și care au lucrat pentru compania Dell Computers și furnizorii acesteia să fie alocate cât mai repede posibil. Acești bani au fost promiși de președintele Comisiei în cadrul Fondului de ajustare la globalizare, cu ocazia unei vizite recente la Limerick. Nu există cale de întoarcere și, oricare ar fi problemele legate de protocol și de felul în care este administrat acest fond, acestea trebuie depășite imediat. Parlamentul nu trebuie să întârzie alocarea acestor bani, care ar da regiunii un stimul economic atât de necesar. S-a estimat că unul din cinci oameni din regiunea de centru-vest a Irlandei lucrează pentru Dell și furnizorii acesteia, prin urmare această zonă a fost grav afectată.

De aceea, solicit Comisiei să revizuiască normele privind ajutorul de stat. Acestea au fost elaborate în 2006, înainte de imensul șoc produs de închiderea Dell și a altor industrii. Solicit Comisiei să includă regiunea de centru-vest a Irlandei ca zonă cu o rată foarte ridicată a șomajului în cadrul revizuirii normelor privind ajutorul de stat de anul viitor, astfel încât să poată beneficia de atât de necesara finanțare din partea UE.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Dle președinte, rolul Parlamentului European - și îl citez pe președintele acestuia - este de a media între partide și, dacă este necesar, între țări aflate în conflict. Parlamentul nu trebuie să se implice doar în stingerea focului, ci ar trebuie să contribuie și la prevenirea lui.

De pildă, Parlamentul ar trebui să adopte o lege-cadru privind minoritățile, care să garanteze drepturile minorităților. Minoritățile au dreptul să se simtă în siguranță. O astfel de lege-cadru va asigura faptul că minoritățile nu sunt la mila guvernelor, a organizațiilor extremiste și a unor acțiuni ca legea slovacă privind politica lingvistică care pedepsește minoritățile pentru că își folosesc limba maternă. Este inacceptabil că în interiorul Uniunii Europene organizațiile minorităților sunt interzise, plăcuțele cu inscripții bilingve ale numelor locurilor sunt vopsite și organizațiile extremiste organizează demonstrații împotriva minorităților.

O parte din rolul Parlamentului European este de a pune în aplicare legislația care protejează drepturile omului, previne discriminarea și garantează că minoritățile sunt tratate ca ființe umane cu drepturi depline în țara în care s-au născut.

Ricardo Cortés Lastra (S&D). – (ES) Dle președinte, ca urmare a capturării navei de pescuit spaniolă *Alakrana* de către pirați în Oceanul Indian, doresc să menționez decizia fermă a guvernului spaniol, cu sprijinul Uniunii Europene, de a elibera cei 36 de membri ai echipajului - 16 dintre ei sunt spanioli - de a-i aduce acasă în siguranță și de a aduce pirații în fața justiției.

Datorită Atlantei, operațiunea europeană care a început în decembrie 2008, la inițiativa Franței și Spaniei, la care s-au alăturat și alte țări ale Uniunii Europene, dispunem acum de o desfășurare de forțe importante în zonă. Însă zona de protecție nu se întinde până în locul în care pescuiesc pescarii, motiv pentru care facem apel la operatorii de nave să nu iasă din zona de siguranță și solicităm Uniunii Europene și statelor membre extinderea către sud a zonei de acoperire a Atlantei și alocarea de resurse suplimentare pentru a garanta libera circulație a 20 000 de nave pe un ocean a cărui suprafață este de trei ori mai mare decât a Mediteranei.

Deși desfășurarea de forțe a garantat accesul navelor comerciale care au transportat în Somalia 227 000 de tone pentru Programul alimentar al Națiunilor Unite, acum trebuie să facem un efort pentru a asigura munca zecilor de nave de pescuit europene care pescuiesc în acea zonă.

În cele din urmă, îndemnăm statele membre să își mobilizeze serviciile de informații și de securitate pentru a găsi și aresta intermediarii care furnizează indicii piraților și sunt plătiți pentru răscumpărări și care acționează de pe teritoriul european.

Seán Kelly (PPE). – Dle președinte, s-a vorbit mult în ultimele două ore, iar în Irlanda în ultimele săptămâni, despre lipsa de comunicare și necesitatea de a aduce Europa mai aproape de cetățeni.

Am o sugestie: cred că în viitor ar trebui să dezbatem această problemă în Parlament, în special pentru a afla părerile deputaților europeni referitor la cum pot fi ei înșiși și Comisia implicați în acest domeniu, deoarece, în trecut, guvernele naționale s-au dovedit reticente în a recunoaște meritele Uniunii Europene și, ca urmare, cetățenii nu sunt informați.

Acum, având în vedere că avem competențe și oportunități sporite, ar trebui să profităm de ocazie pentru a discuta problema în Parlament și să venim cu idei și propuneri despre cum putem reduce efectiv acest deficit pentru a apropia Europa de cetățeni. Ar fi un exercițiu care merită făcut.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). - Consiliul European din iunie 2009 a solicitat Comisiei Europene să elaboreze și să prezinte o strategie pentru regiunea Dunării până la sfârșitul anului 2010.

Comisia Europeană și statele membre ar trebui să adopte o strategie europeană comună, care să unifice inițiativele existente privind Dunărea și să mărească importanța acestui fluviu în cadrul politicilor Uniunii Europene. Strategia pentru regiunea Dunării ar trebui să se concentreze pe obiective și proiecte comune în domeniul transportului, energiei, mediului și al cooperării culturale.

Anul trecut, Comisia de transport și turism a Parlamentului European a organizat o delegație în regiunea Dunării, pentru a cunoaște și promova potențialul acestui fluviu în cadrul politicilor europene. Una dintre principalele concluzii ale acestei delegații a fost aceea de a crea în Parlamentul European un inter-grup pentru promovarea Dunării. Prin crearea acestui inter-grup, Parlamentul European își reafirmă angajamentul de a participa și sprijini, în mod activ, atât elaborarea strategiei pentru regiunea Dunării, cât și implementarea acesteia. <BRK>

Teresa Riera Madurell (S&D). – (ES) Dle președinte, doresc să atrag atenția acestei instituții asupra faptului că la 27 septembrie a fost a 30-a aniversare a Zilei mondiale a turismului, desfășurată sub sloganul „Turism - celebrarea diversității”, într-o perioadă în care așteptăm cu toții intrarea rapidă în vigoare a Tratatului de la Lisabona, care include turismul ca nouă sferă de acțiune pentru Uniunea Europeană.

Una dintre provocările sectorului este ameliorarea ofertei de experiențe turistice pentru toată lumea, fără discriminări.

Astfel cum s-a subliniat în Declarația de la Montreal, accesul la agrementul turistic pentru toată lumea înseamnă și implicare în lupta împotriva inegalităților și a excluderii celui diferit din punct de vedere cultural, a celor cu posibilități sau abilități reduse sau a celor care trăiesc în țări în curs de dezvoltare.

Parlamentul a transpus această ambiție într-un proiect-pilot privind turismul social, care va fi dezvoltat de Comisia anul acesta. Acest proiect este motivat și de faptul că turismul social contribuie la ocuparea forței de muncă prin combaterea dependenței de sezon - una dintre problemele majore ale sectorului - și creează o egalitate mai palpabilă, mai multe locuri de muncă și locuri de muncă care durează mai mult.

Doamnelor și domnilor, acesta este obiectivul nostru.

María Paloma Muñiz De Urquiza (S&D). – (ES) Dle președinte, în urmă cu doar câteva ore, Cristo Ancor Cabello a fost ucis la Herat, în Afganistan. A fost un soldat spaniol din Forțele internaționale de asistență pentru securitate, forțe care acționează în cadrul unui mandat de la Națiunile Unite, în care soldați de foarte multe naționalități diferite efectuează misiuni foarte dificile pentru a ameliora condițiile de viață și securitatea populației civile afgane și merită recunoștința noastră.

Dle președinte, vă rog să transmiteți familiei lui condoleanțe din partea Parlamentului European, precum și sprijinul și solidaritatea noastră către colegii lui soldați, printre care se numără cinci răniți.

Dle președinte, doresc să adaug și faptul că guvernul spaniol își menține angajamentul ferm de a asigura securitatea tuturor trupelor aflate în misiune de pace nu doar în Afganistan, ci peste tot în lume.

Vasilia Viorica Dăncilă (S&D). - Ultimele două valuri de extindere a Uniunii Europene au adus numeroase beneficii, atât vechilor cât și noilor state membre, dar a ridicat, în același timp, o serie de provocări.

La doi ani de la aderarea la Uniunea Europeană, România este printre țările cu cele mai reduse rate de succes în accesarea fondurilor europene. Procedura de accesare a banilor europeni este destul de stufoasă și complicată. Fondurile structurale și de coeziune sunt pârgii financiare, care pot duce la relansarea economiei, mai ales în condițiile actualei crize.

În acest context, consider că avem nevoie de reguli simple de accesare a fondurilor structurale, pentru ca banii europeni să ajungă cât mai rapid la beneficiari. O atenție deosebită trebuie acordată eliminării tuturor acestor dificultăți, care blochează accesul la banii comunitari și descurajează oamenii în scopul obținerii de sprijin financiar european.

Este necesar de a încuraja eforturile la nivel european, în vederea simplificării procedurilor de accesare a fondurilor destinate României, pentru a accelera punerea în aplicare și absorbția rapidă a acestora. <BRK>

Președintele. – Acest punct a fost închis.

(Ședința a fost suspendată la ora 20.40 și reluată la ora 21.00)

PREZIDEAZĂ: DNA KOCH-MEHRIN

Vicepreședintă

19. Componenta Parlamentului: consultați procesul-verbal

20. Numiri în Comisia specială privind criza financiară, economică și socială (Termen de depunere): consultați procesul-verbal

21. Prevenirea și soluționarea conflictelor de competențe în cadrul procedurilor penale (dezbateri)

Președintele. – Următorul punct pe ordinea de zi este raportul (A7-0011/2009) întocmit de Renate Weber, în numele Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, referitor la inițiativa Republicii Cehe, a Republicii Polone, a Republicii Slovenia, a Republicii Slovace și a Regatului Suediei în vederea adoptării Deciziei-cadru 2009/.../JAI a Consiliului privind prevenirea și soluționarea conflictelor referitoare la exercitarea competențelor în cadrul procedurilor penale [08535/2009 - C7 -0205/2009 - 2009/0802(CNS)].

Antonio Tajani, vicepreședinte al Comisiei. – (FR) Dnă președintă, deoarece iau cuvântul pentru prima dată în cadrul acestui Parlament nou, aș dori să vă felicit pentru că ați fost aleasă ca vicepreședintă.

În ceea ce privește raportul Weber, iau cuvântul în numele vicepreședintelui Barrot și aș dori, în primul rând, să-i adresez mulțumiri raportoarei și membrilor Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne

pentru calitatea excepțională a activității domniilor lor. Comisia salută raportul și sprijină o parte din modificările propuse. În linii mari, Comisia este în favoarea propunerii prezentate de cele cinci state membre, deși textul nu este atât de ambițios pe cât s-ar fi dorit. Mai precis, Comisia își exprimă regretul cu privire la faptul că sfera de aplicare a deciziei-cadru a fost limitată la cazurile în care aceeași persoană face obiectul procedurilor penale paralele pentru aceeași infracțiune. De asemenea, Comisia regretă faptul că, din partea operativă a textului, s-a limitat obligația de a ne referi la cazurile Eurojust în cadrul cărora există un conflict referitor la exercitarea competențelor și că s-a eliminat lista de criterii care trebuie luate în considerare pentru a determina competența cea mai adecvată. Aceste modificări au slăbit textul propunerii, înlăturând aproape toată valoarea sa adăugată.

Din punctul de vedere al Comisiei, propunerea ar trebui considerată doar un prim pas în direcția prevenirii și soluționării conflictelor de exercitare a competențelor în cadrul procedurilor penale și, în consecință, ar trebui înlocuită cu o propunere mai cuprinzătoare. De asemenea, Comisia va lua acest lucru în considerare având în vedere modificările efectuate în acest domeniu de Tratatul de la Lisabona, care sper că va intra în vigoare cât mai curând posibil.

Renate Weber, raportoare. – Dnă președintă, rezultatul pozitiv al referendumului irlandez privind Tratatul de la Lisabona ne aduce cu un pas mai aproape de acel moment în care Parlamentul European nu numai că va fi consultat de Consiliu, dar va avea competențe de codecizie privind chestiuni care în prezent aparțin celui de-al treilea pilon.

Întrebarea este următoarea: de ce este Consiliul atât de nerăbdător să adopte legislația cu câteva luni înainte de dată când, în plus, acea legislație nu reprezintă un pas înainte în vederea stabilirii unei veridice zone europene de libertate, securitate și justiție? Adevărul este că această propunere nu ajută la prevenirea niciunui conflict de exercitare a competențelor și nu asigură nicio soluționare în momentul apariției unor situații de acest gen. Acest lucru poate fi realizat, de exemplu, prin reducerea competențelor multiple și prin alocarea de competențe statelor membre, după cum se proceda prin intermediul diverselor regulamente privind dreptul civil, cu obligația recunoașterii reciproce a deciziilor rezultate în urma acelei alocări de competențe. În schimb, această decizie-cadru se limitează la o simplă îndatorire a statelor membre de a se informa reciproc și de a intra în consultări directe pentru a ajunge la „un consens cu privire la orice soluție eficientă menită să evite consecințele negative care ar putea decurge din procedurile paralele”.

De aceea nu am fost surprinsă atunci când, în cursul schimbului de opinii din cadrul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne de acum câteva săptămâni, Comisia – deși susținea propunerea actuală – a menționat faptul că va veni cu o nouă propunere într-o etapă ulterioară. Tot din acest motiv nu sunt surprinsă de afirmațiile comisarului din această seară. Adresez mulțumiri Comisiei pentru onestitatea vizavi de propunere, dar trebuie să spun că eu consider această propunere și întreaga procedură pentru adoptarea acesteia ca fiind un bun exemplu privind modul în care nu ar trebui să legiferăm în cadrul Uniunii Europene. Cred cu certitudine că este cu adevărat important să protejăm drepturile cetățenilor noștri și nu doar să bifăm căsuțe. Printre altele, Consiliul nu este prezent astăzi, deși președinția a fost unul dintre inițiatorii propunerii. Trebuie să subliniez faptul că în cadrul Parlamentului European, ne-am luat munca în serios. Am muncit cu bună credință pe parcursul ultimului mandat și al acestuia și sperăm să trimitem un mesaj privind opiniile noastre legate de deținerea unei legislații mai eficiente.

Referitor la această propunere, salut faptul că textul actual se referă în mod explicit la principiul *ne bis in idem*. Acest lucru se datorează schimbului de opinii pe care l-am avut cu Consiliul și Comisia, deoarece textul original propus nu îl menționa deloc. Raportul pe care l-am întocmit acordă o atenție deosebită a trei aspecte.

În primul rând, cred că protejarea persoanelor puse în mod oficial sub acuzare trebuie să primească cea mai mare atenție și trebuie să se asigure garanții coerente de drept procesual. Acestea ar trebui să includă dreptul persoanelor puse în mod oficial sub acuzație de a primi informații suficiente astfel încât aceasta să aibă o bază în temeiul căreia să conteste orice soluție care nu pare să fie rezonabilă. În al doilea rând, în ceea ce privește detaliile care vizează persoana pusă sub acuzație în mod oficial, pe care autoritățile naționale le comunică prin intermediul notificărilor, susțin ideea că este important să asigurăm un nivel corespunzător de protecție a datelor și că această decizie-cadru ar trebui să specifice tipul de date cu caracter personal comunicate.

Și nu în ultimul rând, cred cu certitudine că implicarea Eurojust în decizia privind alegerea competenței este de maximă importanță. Din punctul meu de vedere, Eurojust ar trebui implicat dintr-un stadiu incipient având în vedere rolul său de coordonator și sarcinile sale din ce în ce mai relevante. Mă număr printre cei care cred că am creat această agenție nu doar pentru a demonstra că ne preocupă combaterea infracțiunilor transfrontaliere, dar și datorită faptului că avem nevoie de instrumente puternice. Eurojust a dovedit deja în

perioada ulterioară înființării sale că merită încrederea noastră. De aceea sunt surprinsă de reticența afișată de Consiliu și de către o parte dintre colegii din Parlamentul European. Acestea fiind spuse, aş dori să solicit Comisiei Europene să prezinte cât mai devreme posibil o propunere care să completeze această decizie-cadru privind conflictele de exercitare a competențelor. Voi încheia prin a mulțumi raportorilor alternativi pentru modul în care au lucrat la acest raport.

Monica Luisa Macovei, în numele Grupului PPE. – Dnă președintă, aş dori și eu să încep prin a-i mulțumi raportoarei pentru cooperarea extrem de bună pe care am avut-o în această chestiune. În calitate de raportor alternativ pentru Grupul PPE, aş dori să prezint poziția PPE privind decizia-cadru ca atare și, bineînțeles, privind modificările.

Poziția PPE diferă de cea a raportoarei în două aspecte. Primul aspect este cel al gradului de implicare a Eurojust în comunicarea directă dintre autoritățile naționale. În timp ce raportoare solicită implicarea obligatorie a Eurojust în fiecare caz încă din faza inițială a comunicării, noi credem că trimiterea la Eurojust ar trebui să se efectueze doar atunci când autoritățile naționale nu reușesc să ajungă la un consens deoarece, până la urmă, în starea actuală, această inițiativă presupune comunicarea directă.

Și noi am dori să consolidăm Eurojust și rolul său în cooperarea judiciară. Poziția noastră în această privință încearcă doar să prevină birocratia. Dacă există o posibilitate ca cele două părți să ajungă la un consens, de ce să introducem un alt organism și altă procedură? Credem și suntem de acord că Eurojust trebuie să joace un rol atunci când părțile nu reușesc să ajungă la consens, dar acolo unde nu există nicio problemă, le acordăm autorităților naționale flexibilitatea de a avea contacte bilaterale, care intensifică, de asemenea, încrederea opiniei publice.

Cel de-al doilea aspect se referă la o altă modificare propusă care extinde competența Eurojust dincolo de cea furnizată de articolul 4 din decizia Eurojust. Credem că acest aspect, dacă se va discuta, ar trebui abordat în legătură cu decizia Eurojust pe ușa din față. De aceea, vom vota împotriva acestor modificări.

Cu toate acestea, nu există elemente esențiale, deci vom vota în favoarea raportului deoarece dorim să încurajăm schimbul de informații între autoritățile naționale. De asemenea, susținem amendamentul oral depus astăzi.

În final, aş dori să accentuez faptul că PPE dorește să vadă cooperarea judiciară îmbunătățită și susține o politică europeană care ar trebui să ajute cetățenii să aibă aceleași garanții și proceduri în toate statele membre.

Monika Flašíková Beňová, în numele Grupului S&D. – (SK) Una dintre prioritățile Comunității Europene este o politică legislativă penală care să asigure drepturile fundamentale ale persoanelor implicate în proceduri penale.

Proiectul de decizie-cadru a apărut dintr-o inițiativă a președinției cehe și furnizează un cadru legal pentru protejarea persoanelor implicate în proceduri penale și, în special, pentru consolidarea aderenței la principiul *ne bis in idem*. Din punctul meu de vedere, adoptarea propunerii legislative este, prin urmare, esențială, nu doar pentru a proteja persoanele implicate în proceduri penale, dar și pentru a spori certitudinea juridică pentru cetățenii statelor membre ale UE.

Mecanismul de soluționare a conflictelor de exercitare a competențelor ar trebui să ofere o modalitate de eliminare a situațiilor în care o serie de state membre organizează urmărirea penală împotriva uneia și aceleiași persoane, pentru una și aceeași infracțiune. De asemenea, acesta ar trebui să excludă posibilitatea emiterii de decizii multiple în cadrul unuia și aceluiași caz.

Decizia-cadru impune statelor membre o obligație de a se informa reciproc cu privire la existența procedurilor penale paralele, dar nu stabilește un mecanism juridic cuprinzător de soluționare a acestora. În principal, observ deficiențe în caracterul vag al textului juridic, care, în majoritatea cazurilor, nu specifică niciun termen pentru îndeplinirea obligațiilor menționate. În același timp, rolul Eurojust este neclar și există și nu se reușește să se exploateze potențialul acestei instituții pentru soluționarea conflictelor de exercitare a competențelor.

Este esențial să accentuăm, în special, menținerea drepturilor fundamentale ale omului pentru persoanele implicate, cu alte cuvinte pentru suspecti și acuzați, în toate etapele procedurii penale și, în același timp, să asigurăm un nivel corespunzător de protecție a datelor cu caracter personal. În consecință, trebuie să ne îndreptăm atenția spre inițiativa Comisiei intitulată „Transfer de proceduri în materie penală”, care se pare că va rezolva această problemă într-un mod mult mai cuprinzător. Este esențial să susținem acest proiect, cu toate că există probleme de ordin practic în soluționarea conflictelor de exercitare a competențelor în cadrul procedurilor penale. Prin urmare, Alianța Progresivă a Socialiștilor și Democraților susține proiectul,

deși insistăm cu privire la asigurarea protecției suficiente pentru persoanele implicate în proceduri penale și, în același timp, un rol mai important al Eurojust și o mai mare eficiență pentru mecanism ca întreg.

Louis Bontes (NI). – (NL) Dnă președintă, Partidul pentru Libertate din Țările de Jos (PVV) nu vede partea bună a acestei propuneri. Țările de Jos, și doar Țările de Jos, ar trebui să ia decizii privind exercitarea competențelor. Se pare că se fac din ce în ce mai multe propuneri care, în ultimă instanță, se reduc la armonizarea dreptului penal în statele membre. Exemplele sunt acreditarea laboratoarelor criminalistice, armonizarea politicii privind interpretii și transferul de caziere. PVV se întreabă unde duc toate acestea. Nu putem susține un cod penal european sau un cod european pentru procedura penală. Aceasta pare a fi o tactică a salamului, în care mâncăm forțat felii mici, până când ajungem să mâncăm tot salamul.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Dnă președintă, aș dori să încep prin a-i mulțumi și a-mi felicita prietena, dna Weber, cu privire la munca deosebită pe care a făcut-o prin realizarea acestui raport.

Doamnelor și domnilor, după cum știți, cooperarea judiciară urmează să devină o parte a domeniilor juridice de responsabilitate ale Parlamentului European chiar în viitorul apropiat.

În prezent, cetățenii irlandezi și-au exprimat părerea prin intermediul unui referendum și, din punctul meu de vedere, deciziilor lor au fost pozitive și corecte.

Cetățenii europeni speră că domeniul libertății, securității și justiției va deveni o realitate în care drepturile lor procedurale sunt respectate și garantate în mod egal, indiferent de teritoriul comunitar în care se află.

Îndatorirea noastră este să ne asigurăm că aceste garanții procedurale sunt respectate în toate statele membre.

Atunci când există un conflict „pozitiv” de exercitare a competențelor între diferite state membre, acesta trebuie soluționat cât mai repede posibil, pentru a proteja cetățenii și a evita orice risc de încălcare a principiului juridic *ne bis in idem*.

Pentru a realiza acest lucru, este crucial ca organismele judiciare implicate în conflictul de exercitare a competențelor să coopereze și să comunice.

Totodată, raportul conține o dezbatere privind rolul deținut de Eurojust și ce rol ar trebui să dețină atunci când apar astfel de conflicte de exercitare a competențelor.

Raportarea susține că Eurojust ar trebui informat referitor la orice conflict care apare, chiar și acolo unde acest conflict s-a rezolvat bilateral între organismele judiciare implicate.

În contrast, raportorul alternativ din grupul meu, dna Macovei, crede că, în interesul reducerii birocrăției, Eurojust ar trebui informat doar în acele cazuri în care convenirea unui acord între curțile implicate nu a fost posibilă.

Cred că dna Macovei are dreptate.

Trecând la alte aspecte, dna Weber îndeamnă, de asemenea, Comisia să prezinte cât mai curând posibil o propunere suplimentară, care să completeze decizia-cadru, în vederea stabilirii regulilor pentru soluționarea conflictelor „negative” de exercitare a competențelor.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – În primul rând, aș dori să o felicit pe colega raportor pentru munca depusă și să subliniez faptul că, la nivel european, acțiunile comune pentru consolidarea libertății, securității și justiției sunt esențiale. Salut prezenta inițiativă, menită a soluționa conflictele de competență, pentru că statele membre sunt confruntate adesea cu probleme în ceea ce privește recunoașterea reciprocă a hotărârilor judecătorești în materie penală.

Nu trebuie să existe diferențe între țările membre, referitoare la protecția persoanelor inculpate, iar noi ar trebui, în demersurile noastre, să ne asigurăm că oriunde în Europa, orice acuzat poate beneficia de garanții procedurale solide. În schimburile de informații dintre țări, trebuie luată în considerare necesitatea protecției datelor cu caracter personal și a stabilirii în mod clar a naturii datelor care pot fi transmise.

Subliniez importanța consultărilor directe dintre autoritățile din țările Uniunii Europene, pentru a elimina procedurile paralele și pentru a evita situații în care instituțiile competente dintr-un anumit stat să fie subiective în elaborarea de sentințe cu privire la acuzațiile aduse unui cetățean, de cele mai multe ori din lipsă de informații. De asemenea, ar trebui să propunem în viitor o întărire a rolului jucat de Eurojust în soluționarea

eventualelor conflicte și să punem în aplicare o cooperare mai strânsă între statele membre și benefică pentru cetățeni. <BRK>

Cristian Dan Preda (PPE). - Aș vrea să încep prin a felicita raportoarea și co-raportoarele pentru munca pe care au făcut-o și, în intervenția mea, aș vrea să subliniez două din chestiunile pe care shadow-raportorul din grupului meu politic, doamna Macovei, le-a menționat.

În primul rând, chestiunea încrederii publice în justiție, care mi se pare foarte importantă, în condițiile în care democrațiile noastre, democrațiile statelor membre, nu pot fi gândite în afara acestei încrederi în justiție și cred că trebuie făcut ce se poate pentru ca ea să fie întotdeauna o prezență în viața noastră publică.

În al doilea rând, aș vrea să subliniez nevoia de debirocratizare a administrării justiției; sigur că schimbul de informații între autorități este important, dar este la fel de important să nu se ajungă la o birocrațizare a actului de justiție, pentru că aceasta diminuează protecția de care trebuie să beneficieze orice libertate individuală. <BRK>

Petru Constantin Luhan (PPE). - O felicit pe doamna raportoare și pe doamna co-raportoare pentru munca depusă, salut inițiativa referitoare la o decizie-cadru privind prevenirea și soluționarea conflictelor de competență în cadrul procedurilor penale. Aș dori să fac o remarcă importantă: această propunere de decizie-cadru vizează exclusiv conflictul pozitiv de competență. Nicio dispoziție nu vizează conflictele negative de competență.

Consider că implicarea Eurojust-ului ar trebui să urmeze doar acolo unde părțile nu ajung la un acord comun. Principiul acestei directive este să instituie comunicarea directă între autoritățile competente din statele membre. În plus, este interesul persoanei în cauză ca procedura să fie cât mai scurtă pentru a nu fi investigat pentru aceeași faptă în două țări. <BRK>

Antonio Tajani, vicepreședinte al Comisiei. – (FR) Dnă președintă, este adevărat, după cum am menționat deja, că propunerea nu este atât de ambițioasă pe cât ar fi dorit Comisia, aspect pe care raportoarea l-a accentuat destul de clar în discursul domniei sale.

Cu toate acestea, Comisia o sprijină ca fiind o primă etapă în prevenirea și soluționarea conflictelor de exercitare a competențelor în cadrul procedurilor penale. Pentru moment, este imposibil, bineînțeles, să afirmăm când se va introduce a doua etapă. Decizia se va lua la timpul potrivit, conform progreselor privind intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, lucru care sper sincer, bineînțeles, că va avea loc.

Conținutul acestei potențiale noi inițiative va depinde de rezultatele studiului de impact pe care Comisia va trebui să-l efectueze. Desigur, voi transmite toate comentariile dumneavoastră vicepreședintelui Barrot. Încă o dată, aș dori să vă mulțumesc pentru organizarea acestei dezbateri.

Renate Weber, raportoare. – Dnă președintă, grupurile politice din cadrul acestui Parlament s-au exprimat destul de clar în ceea ce privește poziția lor față de acest raport și față de aspectele sensibile ale acestuia și în special Eurojust. Într-adevăr, se pare că cel mai important și sensibil aspect vizează poziția noastră față de Eurojust.

Cu toate acestea, sunt mult mai încrezătoare privind viitorul acestei decizii-cadru după ce am auzit afirmațiile comisarului Tajani, făcute în numele său și al vicepreședintelui Barrot, referitoare la furnizarea de instrumente mai puternice care ar aborda în mod clar nu numai conflictele pozitive, dar și conflictele negative de exercitare a competențelor.

Președintele. – Dezbateră este închisă. Votarea va avea loc miercuri, 8 octombrie 2009.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

John Attard-Montalto (S&D), în scris. – Programul de la Haga abordează cazul conflictelor de exercitare a competențelor în materie penală. Acest lucru este important atunci când este vorba de o activitate infracțională transfrontalieră. Patru state membre ale UE au prezentat propuneri specifice cu scopul de a preveni și soluționa conflictele de exercitare a competențelor în procedurile penale. Problemele sunt legate de cazurile în care una și aceeași persoană face obiectul procedurilor penale în diferite state membre în ceea ce privește aceleași infracțiuni. Acest lucru poate duce la încălcarea principiului judiciar *ne bis in idem* (o persoană nu poate fi judecată din nou dacă a fost deja judecată). Măsurile propuse sunt laudabile și sunt următoarele:

- o procedură pentru stabilirea contactelor între autoritățile competente ale statelor membre. Acest lucru va confirma sau nu existența procedurilor penale paralele;
- norme care reglementează schimbul de informații între autoritățile statelor membre care efectuează astfel de proceduri penale;
- evitarea consecințelor negative prin intermediul obținerii unui consens între statele membre.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), în scris. – (LT) Această decizie-cadru nu ar trebui să ducă la birocrăția nejustificată în cazurile în care, pentru problemele abordate, sunt disponibile opțiuni mai corespunzătoare. Astfel, în situațiile în care între statele membre s-au stabilit instrumente sau aranjamente mai flexibile, acelea ar trebui să aibă prioritate în fața deciziei-cadru cu condiția ca acestea să nu reducă protecția acordată persoanei învinutului sau inculpatului. În cazurile în care învinutul sau inculpatul este ținut în detenție sau custodie provizorie, consultările directe vor ajuta la obținerea unui consens în regim de urgență. În toate stagiile consultării, protejarea datelor învinutului sau ale acuzatului trebuie să fie în conformitate cu principiile stabilite de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

22. Despăgubiri pentru pasageri în cazul falimentului unei companii aeriene (dezbateri)

Președintele. – Următorul punct pe ordinea de zi este dezbateri privind întrebarea orală adresată Comisiei de Brian Simpson, în numele Comisiei pentru transport și turism, privind despăgubirile pentru pasageri în cazul falimentului unei companii aeriene (O-0089/2009-B7-0210/2009).

Brian Simpson, autor. – Dnă președintă, aș dori să-i mulțumesc comisarului Tajani pentru prezența domniei sale alături de noi în această seară. Am adresat această întrebare în numele Comisiei parlamentare pentru transport și turism, deoarece colegii deputați au devenit foarte îngrijorați în lunile de vară din cauza colapsului companiei aeriene Sky Europe și m-au abordat pentru a prelua această inițiativă în numele domniilor lor.

Nu înseamnă nimic faptul că, din anul 2000, am avut în Uniunea Europeană 77 de cazuri de faliment al companiilor aeriene și, în cazul trist dar adevărat că ar putea urma alte câteva în acest mediu economic dur, credem că este imperativ să utilizăm această întrebare din această seară cel puțin pentru a deschide acum dezbateri privind modul în care putem proteja cel mai bine consumatorii și călătorii care folosesc transportul aerian din Uniunea Europeană.

În cazul companiei Sky Europe, aceasta a fost o companie cu sediul în Slovacia. Am fost martorii pasagerilor abandonați la destinații, fără cazare sau chiar un zbor de întoarcere. De asemenea, a mai existat problema multor alți persoane cărora li s-a comunicat că compensația, sau chiar rambursarea cheltuielilor, nu ar fi posibilă deoarece aceștia nu și-au achiziționat biletul cu o carte de credit sau nu au apelat la serviciile unei agenții de voiaj pentru rezervare. Acesta a fost cazul pasagerilor care și-au rezervat biletele on-line prin intermediul propriilor lor conturi, o practică care a luat amploare în decursul ultimilor ani.

Acesta nu reprezintă un caz izolat. Am fost martorii unor scene similare în țara mea natală, Regatul Unit, anul trecut, când Excel Airways a dat faliment, lăsând în pierdere peste 200 000 de persoane, fără compensații sau abandonați în numeroase aeroporturi din Europa, fapt care i-a costat chiar mai mulți bani pentru a găsi cazare și zboruri de întoarcere.

Multe dintre aceste persoane nu sunt pasageri obișnuiți sau în scop de afaceri ai transportului aerian ca noi înșine și aceștia nu dețin mijloacele financiare de a face față acestei răsturnări de situație. Aceștia provin în mod normal din acele familii care își cheltuiesc economiile pentru o vacanță cu familia, doar pentru a vedea cum banii câștigați cu greu se duc pe apa sâmbetei mai puțin din vina lor.

În mod clar, status-quo-ul acestei situații nu este acceptabil. Aici, în cadrul Uniunii Europene și al Parlamentului European, ar trebui să fim mândri de trecutul nostru privind drepturile pasagerului. Am fost martorii introducerii compensației pentru refuzul la îmbarcare – deși știm că încă există probleme de rezolvat în acest sens. Am fost martorii introducerii drepturilor la asistență și a legislației mai dure privind transparența stabilirii prețului biletelor, dar și a măsurilor dure de compensare în directiva privind pachetele turistice. De fapt, cred că am acoperit majoritatea elementelor atunci când vine vorba de protecția consumatorului transportului aerian, dar există în mod clar o lacună care trebuie închisă.

Dacă rezervați bilete prin intermediul unei agenții de voiaj sunteți acoperit de directiva privind pachetele turistice. Dacă rezervați bilete prin intermediul unei companii aeriene regulate, sunteți acoperit de sistemul acestora, dar dacă vă rezervați on-line doar locul – zborul aerian – atunci nu sunteți acoperit. Aceasta este o anomalie. Este o lacună pe care Parlamentul, cu ajutorul Comisiei, încearcă să o elimine.

În această întrebare am menționat și ideea stabilirii unui fond de rezervă pentru compensare, dar acesta nu trebuie văzut ca o solicitare din partea noastră sau din partea Comisiei. Dorim doar să deschidem dezbaterile referitoare la mecanismele posibile care ne-ar putea ajuta să soluționăm cel mai bine această problemă, așa că scopul întrebării este să inițieze dialogul cu Comisia în speranța că putem închide această lacună și găsi o soluție la ceea ce se dovedește a fi o problemă gravă, în special pentru acele persoane care sunt victimele insolvabilității unei companii aeriene.

Aștept cu nerăbdare să lucrez cu Comisia alături de comisia mea pentru a încerca să găsim o soluție la această problemă și să audiem opiniile altor membri.

Antonio Tajani, vicepreședinte al Comisiei. – (IT) Dnă președintă, îi sunt recunoscător dlui Simpson și întregii Comisii pentru transport și turism pentru că au adus în atenția Parlamentului o problemă atât de sensibilă. Această întrebare îmi oferă șansa să reiau oficial afirmațiile recente din săptămânile precursore dificultăților întâmpinate de mulți cetățeni europeni, de mulți pasageri, drept rezultat al falimentului anumitor companii aeriene.

După cum știți și acest Parlament, protecția pasagerilor în toate sectoarele de transport reprezintă o veritabilă prioritate pentru mine. Am afirmat acest lucru în timpul audierii, când Parlamentul mi-a oferit votul de încredere și doresc să-l repet în această seară. Cred că trebuie să acționăm cu toții pentru a veni cu o soluție juridică specifică, nu în ultimul rând pentru a preveni – după cum a afirmat dl Simpson – tratamentul diferit al pasagerilor care au achiziționat un bilet de zbor obișnuit de la o companie aeriană care dă faliment față de pasagerii care și-au cumpărat biletul ca făcând parte dintr-un pachet turistic mai cuprinzător.

Prin urmare, cred că primul lucru care trebuie făcut este să utilizăm resursele pe care le avem deja la dispoziția noastră. Cu alte cuvinte, opinia publică trebuie să utilizeze toate normele în cel mai eficient mod posibil, chiar dacă acestea sunt incomplete și duc, de asemenea, la inegalități. Cu același scop de optimizare a resurselor care ne sunt disponibile, atunci când compania aeriană SkyEurope a dat faliment, de exemplu, rețeaua europeană de centre pentru protecția consumatorului a fost solicitată să-i sfătuiască pe consumatori privind drepturile lor și să adune plângerile. Cu toate acestea, trebuie, de asemenea, să oferim pasagerilor o protecție mai bună atunci când o companie aeriană dă faliment. Pasagerii cu rezervări care nu mai sunt valabile ulterior, trebuie să aibă dreptul la rambursare și, în unele cazuri, la repatriere. Aceasta este o problemă complicată, ceea ce înseamnă că trebuie să evaluăm cu atenție măsurile care urmează să fie adoptate.

Comisia a început deja să lucreze la o soluție de ordin practic pentru aceste probleme. La cererea noastră, s-a efectuat un studiu important privind consecințele falimentului în sectorul de transport aerian, în special acelea privind pasagerii. Acest studiu detaliat explică în termeni practici consecințele falimentelor și consecințele impactului lor asupra a 700 de milioane sau mai mult de pasageri transportați în fiecare an de-a lungul Uniunii Europene.

Acest studiu oferă diverse scenarii posibile pentru definirea celor mai bune soluții la diversele probleme ridicate de falimente, în special în ceea ce privește rambursarea și repatrierea, după cum am afirmat adineaori. În ceea ce privește rambursarea și repatrierea, a fost posibilă formularea diverselor scenarii, pornind de la stabilirea unor fonduri de garanție, până la dezvoltarea schemelor de asigurare obligatorie pentru pasageri sau companii aeriene și, în final, ideea introducerii unor schimbări punctuale în legislația națională privind falimentul.

În luna februarie a acestui an, i-am trimis studiul dlui Costa, care prezida Comisia pentru transport și turism în acel moment. Acum, Comisia continuă să analizeze diversele opțiuni posibile în temeiul acestui studiu și se concentrează în special pe impactul asupra consumatorilor și sectorului de transport aerian. În cursul analizei noastre, vom lua în considerare toate aspectele dezbaterii și vom profita de contribuțiile tuturor părților interesate. În acest sens, în săptămânile care urmează, Comisia va pune în mișcare un proces de consultare publică la scară largă privind drepturile pasagerilor în sectorul de transport aerian.

În acest context și fără a subestima diferențele și caracteristicile specifice pachetelor turistice, Comisia va lua în considerare și evaluarea privind impactul care se efectuează în prezent cu privire la revizuirea Directivei 90/314 care se referă chiar la pachetele turistice. Aceasta deoarece unul dintre scopurile principale ale procesului de consultare publică constă în determinarea consecințelor pentru pasagerii companiilor aeriene

care dau faliment și a soluțiilor posibile pentru remedierea acestei situații. Evident, la fel ca și consultarea publică, se va efectua un studiu – după cum am amintit deja – pentru a analiza impactul diverselor soluții posibile.

Evident, contribuția Parlamentului va fi crucială în ceea ce mă privește și – în privința dedicării cu care a lucrat Comisia pentru transport și turism pentru a veni cu această întrebare orală astăzi – cred că pe parcursul săptămânilor care urmează, vom putea coopera în mod util pentru a identifica împreună cea mai bună soluție de a satisface nevoile pasagerilor și de a le proteja drepturile în mod eficient, în cazul în care companiile aeriene dau faliment.

Marian-Jean Marinescu, în numele Grupului PPE. – În condițiile crizei economice mondiale, ale fluctuației prețurilor carburanților, precum și ale înăsprii concurenței, operatorii aerieni, în special cei *low-cost*, întâmpină mari dificultăți. Creșterea prețurilor biletelor nu este, în situația actuală, o opțiune, iar creșterea tarifelor de servicii practicate de unele companii *low-cost* poate determina scăderea și mai accentuată a numărului de pasageri.

Pierderile financiare ale companiilor aeriene în anul 2009 vor fi de aproximativ 11 miliarde de dolari, situația urmând să se redreseze abia în următorii 3 ani. În acest context, deși nedorită de nimeni, există situația în care companiile aeriene intră în faliment. În situația unui faliment din cauza lipsei unei legislații adecvate, nu există nicio modalitate practică de a recupera contravaloare biletelor sau de a obține repatrierea unor pasageri rămași în afara țării de rezidență. Sprijinul contra-cost, deși cost modic, oferit de către companiile aeriene europene pasagerilor unei companii aflate în situație de faliment, manifestat în cazul Sky Europe, deși meritoriu în sine, nu oferă decât o soluție temporară de depășire a unei crize punctuale. Pe de altă parte, nici criza economică în sine nu poate fi considerată permanent o scuză, deoarece falimente ale companiilor aeriene s-au înregistrat și înainte de declanșarea acesteia.

Controalele mai stricte asupra situației financiare a transportatorilor aerieni, în special în ceea ce privește companiile *low-cost*, controlul mai strict al fuziunilor și preluărilor, precum și înființarea unui fond solid de garantare sunt câteva soluții care, pe termen lung, ar putea oferi protecție pasagerilor în cazul falimentului unei companii aeriene. <BRK>

Saïd El Khadraoui, în numele Grupului S&D. – (NL) Dnă președintă, dle comisar, doamnelor și domnilor, grupul nostru a făcut presiuni în vederea organizării unei dezbateri privind problema falimentelor din sectorul aerian, deoarece este adevărat că nu mai vorbim despre un caz izolat. După cum a afirmat deja colegul meu, dl Simpson, președintele Comisiei noastre, au existat 77 de cazuri de faliment – în principal companii mai mici, într-adevăr – din anul 2000, ceea ce înseamnă, de asemenea, că mii de persoane și-au văzut dispărând banii de pe bilete într-un mod sau altul sau au fost abandonați pentru a-și rezolva problema singuri în altă parte. Avem motive să ne temem că s-ar putea să urmeze alte falimente în aceste vremuri dificile din punct de vedere economic pentru sectorul aerian. Prin urmare, trebuie să facem ceva.

Este adevărat, bineînțeles, că statele membre trebuie să joace și ele un rol în monitorizarea solvabilității și capacității financiare a companiilor aeriene – așa este corect și adecvat – dar depinde de noi să dezvoltăm un mecanism de protecție la nivel european pentru a ne asigura că pasagerii abandonați nu vor mai fi ignorați. Prin urmare, solicităm Comisiei să lucreze mai repede la prezentarea unei propuneri specifice; în special deoarece, după cum ați subliniat, sistemele există deja datorită a tot felul de alte legislații – inclusiv pentru persoanele care își rezervă pachete turistice – sub forma unui fond de garanții și așa mai departe. Astfel, într-un fel, există o diferență între acele persoane care își rezervă zborul prin intermediul unui operator turistic și acele persoane care își fac rezervările on-line; și acesta, cred eu, este o altă problemă pe care trebuie să o rezolvăm.

Înțeleg că sunteți în proces de consultare a părților interesate. Intenționați să prezentați o propunere în decursul anului următor. Cred că trebuie într-adevăr să grăbim pasul acțiunilor noastre: în loc să așteptăm până la sfârșitul anului, poate că ar trebui să căutăm o soluție ceva mai devreme. Prin urmare, să vorbim despre o propunere legislativă specifică fără întârziere, astfel încât să putem organiza o discuție privind detaliile practice ale unui tip de asigurare în caz de faliment.

În final, aș dori să spun că sunt încântat să-l aud pe comisar afirmând că ne putem aștepta la un fel de declarație de ansamblu privind drepturile pasagerilor în sectorul aerian. Știm că legislația curentă nu se aplică pe deplin, uniform sau satisfăcător pe toată linia, fapt care ne solicită atenția și sunt sigur că ne vom întoarce la acest aspect.

Gesine Meissner, în numele Grupului ALDE. – (DE) Dnă președintă, dle comisar, vă mulțumesc pentru răspunsul dumneavoastră. Sunt și eu membră a Comisiei pentru transport și turism și cred că este foarte important să avem acest punct pe ordinea de zi. Într-adevăr, dl Simpson ni l-a prezentat deja.

În starea actuală, există o lacună în protecția consumatorilor în ceea ce privește pasagerii companiilor aeriene. Această lacună vizează insolvabilitatea companiilor aeriene, după cum s-a discutat deja. Din punctul meu de vedere, este extrem de important să menținem drepturile consumatorului și acesta este lucrul pe care-l facem. Încercăm să protejăm consumatorii cât mai mult posibil.

Aș dori să menționez alt aspect care, din punctul de vedere al grupului nostru, nu a fost un factor în această privință până acum, dar care cred că este, de asemenea, un considerent important. Bineînțeles, dorim ca drepturile consumatorilor să fie protejate, dar dorim și ca aceștia să aibă dreptul de a alege. Când luăm în considerare modul de închidere a acestei lacune, ar putea fi cazul ca propunerea pe care o elaborați în Comisie să aibă drept rezultat reglementarea excesivă, care poate atunci împiedica inovația când vine vorba despre opțiunile oferite în acest domeniu.

Legislația consumatorului mai înseamnă, desigur, că ar trebui să existe posibilitatea de a alege între diversele oferte ale companiilor aeriene, de exemplu. Astfel, tendința acum, de exemplu, este de a oferi zboruri foarte ieftine în locul unor călătorii forfetare, opțiuni apreciate de consumatori.

Vă rog să nu mă înțelegeți greșit; Nu doresc să diminuez drepturile consumatorilor sub niciun aspect. Protejarea acestor drepturi este și pentru mine foarte importantă și avem nevoie de un instrument adecvat pentru a face acest lucru. Cu toate acestea, ar trebui să luăm în considerare perspectivele de care trebuie să ținem cont pentru a ne asigura că într-adevăr rămâne o libertate mare de alegere atunci când vine vorba de zboruri și că noile opțiuni pot intra pe piață, dar că consumatorii sunt totuși protejați și nu sunt abandonați cu niciun fel de probleme financiare dacă o companie aeriană dă faliment sau trebuie să înceapă procedurile de faliment.

În această privință, sunt încântat să vă aud spunând că lucrați la o soluție. Direcția a fost, bineînțeles, clară și anume că s-ar putea să existe un fond de întraajutorare. Aștept cu nerăbdare discuția din cadrul comisiei, care poate avea loc chiar anul acesta.

Eva Lichtenberger, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Dnă președintă, dle comisar, doamnelor și domnilor, condițiile financiare prealabile pentru accesul pe piață al companiilor aeriene au fost discutate deja, bineînțeles, în cadrul Comisiei pentru transport și turism. Atunci s-a pus problema fondurilor de garanție, dar în mod clar nu era considerată suficient de importantă sau semnificativă de către majoritatea membrilor de atunci.

Acum suntem martorii cazurilor care ne-au oferit într-adevăr motive de preocupare și reglementare, deoarece avem nevoie de reglementare în acest domeniu. În primul rând, trebuie să ne asigurăm în permanență că sunt respectate drepturile pasagerilor pe care le adoptăm aici pentru protecția consumatorilor.

Problema refuzului de îmbarcare și multe alte cazuri de acest gen la care am fost martori demonstrează din păcate că orice lacune existente sunt utilizate imediat. Această situație ne solicită atenția și necesită reglementare. Probabil va trebui să apelăm la soluția unui fond de garanție sau la un fel de asigurare pentru a proteja pasagerii în mod adecvat de astfel de practici comerciale. Trebuie doar să examinăm atent ultimul caz: chiar în ultima zi, încă existau anunțuri care afirmau că totul era în regulă, iar mulți oameni au crezut acest lucru.

Cu toate acestea, pentru acest tip de soluție, trebuie garantat faptul că toate părțile implicate vor plăti cota corectă și că acest lucru nu va însemna că doar câteva companii, inclusiv cele low cost, vor sta confortabil și vor lăsa riscul pe umerii altor companii. O piață corectă nu va proteja doar pasagerii de practici neloiale, aceasta va proteja și competitorii.

Ryszard Czarnecki, în numele Grupului ECR. – (PL) Dnă președintă, de-a lungul ultimilor nouă ani, aproape 80 de companii aeriene au dat faliment în Uniunea Europeană. Am auzit aici, astăzi, cum compania low cost SkyEurope a dat faliment în timpul ultimelor vacanțe, provocând pierderi unor mii de clienți. Situația se repetă. Desigur, cei care suferă nu sunt proprietarii aeronavelor private, ci oamenii care sunt deseori mai puțin înstăriți, care economisesc timp de multe luni pentru a cumpăra un bilet pentru un zbor extern. Cred că, în această situație, Parlamentul European, și iau cuvântul în calitate de membru al Comisiei pentru transport și turism, trebuie să insiste foarte mult în vederea adoptării de către Comisia Europeană a principiilor pentru protejarea juridică a pasagerilor și clienților, iar acest lucru implică și protejarea financiară. Crearea unei rezerve speciale pentru compensarea pasagerilor și clienților companiilor aeriene falimentare poate preveni

situațiile precum cele la care am fost martori în ultima decadă, când cel puțin mii de persoane și-au pierdut banii odată pentru totdeauna. Aceasta este o măsură specifică la care se așteaptă cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene.

Jaromír Kohlíček, în numele Grupului GUE/NGL. – (CS) Aș dori să-i mulțumesc lui Brian Simpson pentru introducerea sa excelentă a acestei probleme. O serie de companii aeriene au dat recent faliment într-o succesiune rapidă. Problema nu s-a limitat doar la transportatorii low cost, deși aceștia se numără printre majoritatea eșecurilor. Dacă nu reușim să discutăm despre sutele de pasageri abandonați la destinații de unde se întorc cu greu acasă, nu se va întâmpla nimic fundamental. Din când în când, diverse sectoare ale industriei au probleme și, în general, se găsește o soluție în cele din urmă. În acest caz, există mii de oameni implicați, deseori cu copii mici și fără fonduri adecvate. Prin urmare, este necesar să lansăm un semnal clar că știm care este soluția. Este o vorba despre rata de adecvare a capitalului și asigurarea pentru călătoriile de întoarcere. Cred că statele membre ale UE și Comisia sunt capabile să găsească o soluție rapidă la problemele pasagerilor. Problemele companiilor aeriene necesită desigur o soluție diferită. Criza din acest sector necesită instrumente adecvate și cred că acestea vor fi folosite.

Juozas Imbrasas, în numele Grupului EFD. – (LT) În momente de recesiune economică societățile dau faliment, iar companiile aeriene nu fac nicio excepție. În Lituania, anul acesta, compania aeriană lituaniană „FlyLAL” a demarat și ea procedurile de declarare a falimentului. Aceasta este una dintre zecile de companii aeriene europene care au dat faliment anul acesta. Deși legislația adoptată de Parlamentul European oferă suficiente garanții și compensații pentru pasageri, dacă, din vina companiei aeriene, aceștia nu pot decola la timp pe ruta planificată sau au probleme cu bagajul, acest lucru poate fi garantat doar în cazul în care compania aeriană nu experimentează dificultăți financiare. Odată ce o companie a demarat procedurile de declarare a falimentului, pasagerii care au achiziționat bilete își pierd toți banii, de obicei. Prin urmare, deoarece instituțiile guvernamentale naționale monitorizează și autorizează activitățile companiilor aeriene și acordă licențele de zbor, Comisia a recomandat ca în momentul în care o companie aeriană dă faliment, guvernele pot și trebuie să ramburseze banii pasagerilor pentru biletele pe care le-au achiziționat și apoi să compenseze acest lucru prin subrogarea de la compania falimentară. De asemenea, ar trebui să dezbaterem propunerea prezentată de dl Simpson privind un fond de rezervă pentru compensații. Această problemă urgentă poate fi dezbătută și se poate găsi cea mai bună soluție prin suplimentarea regulamentului adoptat de Parlamentul European și Consiliu privind regulile generale care acoperă furnizarea de servicii de transport aerian. Astfel, vom putea contribui la securitatea pasagerilor care utilizează serviciile companiilor aeriene.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Dnă președintă, dle comisar, este evident faptul că obligațiile companiilor aeriene față de pasagerii lor nu se încheie, chiar și în situația în care compania aeriană dă faliment, iar acestea ar trebui să reprezinte punctul de pornire în această discuție atât de necesară pe care a inițiat-o dl Simpson.

Prin urmare, am ascultat cu uimire explicațiile purtătorului de cuvânt al companiei SkyEurope. Ronald Schranz și-a exprimat regretul pentru neplăcerile cauzate pasagerilor. Subliniez cuvântul „neplăceri”. Domnia sa a mai declarat că clienții întreprinderii falimentare care așteptau în aeroporturi străine vor trebui să găsească singuri modalități alternative de a se întoarce acasă. Conform purtătorului de cuvânt, problema viza câteva mii de oameni, dar nu ne-a putut furniza numărul lor precis. Pentru reprezentantul SkyEurope, acest număr a reprezentat doar o statistică. Cu toate acestea, domnia sa a uitat că în numărul acela erau incluse mii de drame personale ale pasagerilor care nu au putut ajunge acasă, la familiile lor sau la serviciu. Acest exemplu demonstrează că este necesar să reglementăm această chestiune cât mai curând posibil. SkyEurope era o companie înregistrată, prin urmare, am avut mai multe informații referitoare la aceasta. În situația altor companii aeriene cu tarife reduse, nu avem aceleași posibilități. S-ar putea ca recentul coșmar de la Bratislava să se repete în cadrul altui aeroport european.

În prezent, este în desfășurare o controversă, în cadrul căreia se propun diverse soluții la această problemă importantă. Există un zvon despre un fond special creat dintr-o suprataxare a biletelor de avion și despre asigurarea în caz de faliment. Acestea sunt inițiative valoroase, dar au, de asemenea, un efect asupra prețului biletelor. În vreme de criză avem nevoie de o procedură care, pe de o parte, va ajuta pasagerii și, pe de altă parte, nu va complica situația financiară deja dificilă a companiilor aeriene.

Prin urmare, ar trebui să adresez o întrebare și o propunere comisarului: n-ar putea fi o soluție parțială ideea de „solidaritate aeriană”, care ar încorpora principiul responsabilității comune a companiilor aeriene față de pasageri? Da, solidaritatea, o idee care este, pentru mine, un pilon drag în mod special. Ar trebui să fie un răspuns și o provocare care se poate aplica imediat. Propunerea se bazează pe ideea că pasagerii unei companii aeriene falimentare care sunt abandonați într-un aeroport ar putea utiliza aeronava unei alte companii aeriene

care zboară în aceeași direcție, cu condiția, desigur, a existenței la bord a locurilor libere. Orice costuri implicate ar fi stabilite între companiile aeriene vizate. Aș dori să-i solicit comisarului un răspuns.

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Dle comisar, doamnelor și domnilor, colapsul companiei aeriene SkyEurope a concentrat atenția asupra problemei generale a slabei protecții a consumatorilor în cazul pasagerilor companiei aeriene. Aceasta nu este o problemă virtuală – am avut șansa să mă întâlnesc personal cu o serie de clienți afectați de colapsul acestei companii aeriene. Aceștia erau, prin coincidență, oaspeți din orașului înfrățit francez Chateau d'Ain, care veniseră pentru o întrunire în Kroměříž, din estul Republicii Ceha, orașul pe care-l reprezintă. Călătoria lor de întoarcere a fost o experiență foarte frustrantă, care a implicat o escală de o zi în aeroportul din Praga.

Menționez această experiență pentru a accentua faptul că SkyEurope nu a fost o companie aeriană low cost obișnuită. Aceasta a oferit pasagerilor săi servicii similare celor ale unei companii aeriene tradiționale și a zburat către aeroporturi principale. Serviciile sale erau utilizate de o gamă largă de clienți. Pentru clienții a căror grijă principală nu era data călătoriei, ci mai degrabă costul biletului, SkyEurope a fost alegerea preferată în Republica Cehă. Compania SkyEurope era și unul dintre cei mai importanți clienți ai aeroportului Prague-Ruzyně, cel mai mare aeroport al Republicii Ceha. Cu toate acestea, colapsul SkyEurope nu a afectat doar persoanele din aeroporturi, dar și alți 280 000 de clienți care achiziționaseră bilete. Conform informațiilor disponibile, au fost vândute bilete de avion până în momentul declarării falimentului.

Persoanele care nu au achiziționat bilete cu o carte de credit nu aveau practic nicio șansă de a-și recupera banii. Companiile aeriene nu au obligația legală de a se asigura împotriva unui colaps, astfel, o parte dintre ele nu încheie o astfel de asigurare. Prin urmare, pasagerii trebuie să-și depună plângerile în cadrul procedurilor de faliment. Șansele de a-și recupera banii în acest mod sunt neglijabile. Prin urmare, este timpul să acționăm în această privință. Aș dori să-i mulțumesc Comisiei pentru transport pentru preluarea acestei probleme și Comisiei pentru promisiunea de a rezolva această problemă. Am încredere că se va prezenta o soluție care va spori încrederea clienților în sectorul de transport aerian, care a fost atât de grav afectat de criza economică globală.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, marile falimente ale companiilor aeriene de anul acesta ne forțează să ne gândim din nou dacă piața internă unificată pentru transportul aerian funcționează corespunzător. Deși câțiva transportatori principali au dat faliment, iar situația din acest sector continuă să se deterioreze din cauza costurilor în creștere ale combustibilului și slabei creșteri economice, cu siguranță nu există motive de panică, din punctul meu de vedere. Înainte să ne lansăm pe panta alunecoasă a reglementării, ar trebui să ne amintim că UE a fost martora unei creșteri majore a companiilor de transport low cost în sectorul de transport aerian și a competiției mai acerbe între companiile aeriene UE datorită măsurilor de liberalizare.

O fostă industrie foarte bine reglementată cu bilete de avion costisitoare s-a transformat într-un sector dinamic cu servicii care, datorită prețurilor accesibile în UE, sunt utilizate de un număr chiar mai mare de pasageri care, în acele vremuri, nu și le-ar fi putut permite. Prin urmare, să luăm în considerare cu atenție modul în care putem crește protecția consumatorilor – în această situație a clienților companiilor aeriene – fără a pune în pericol o piață eficientă a transportului aerian. Recent, Parlamentul European a propus deja ideea introducerii asigurării obligatorii împotriva falimentului pentru companiile aeriene. Prin urmare, este corect să luăm în considerare modul în care am putea pune în aplicare această propunere.

Christine De Veyrac (PPE). – (FR) Dnă președintă, dle vicepreședinte al Comisiei, doamnelor și domnilor, întrebarea orală pe care o dezbaterem în seara aceasta dezvăluie, după cum au afirmat mulți dintre noi, existența unei veritabile lacune care lasă pasagerii fără nicio garanție în cazul în care o companie aeriană intră în faliment.

Cu siguranță, legislația europeană protejează pasagerii care și-au achiziționat biletul ca făcând parte dintr-un pachet turistic, dar nu îi protejează pe cei care și-au cumpărat biletul pe internet. După cum a afirmat dl El Khadraoui, comportamentul consumatorului a evoluat odată cu progresele internetului, iar legislatorul trebuie să țină pasul cu acest progres pentru a-i proteja pe cetățenii europeni. În prezent, un număr mare de călători își achiziționează biletele de avion pe internet. Dat fiind faptul că companiile low cost își vând biletele în mod aproape exclusiv on-line, cele mai afectate persoane de acest fenomen sunt îndeosebi tinerii și persoanele cu veniturile cele mai scăzute. Nu este acceptabil faptul că acești pasageri nu au nicio scăpare în situația în care compania aeriană de la care și-au achiziționat biletele dă faliment. Cu atât mai mult deoarece, în ultimele luni, sectorul de transport aerian a experimentat o criză fără precedent care a dus la o reducere

semnificativă a călătoriilor cu avionul. Știm cu toții că această criză este mai gravă decât cea care a afectat sectorul după evenimentul de la 11 septembrie și că numeroase companii aeriene au dat faliment.

Prin urmare, este esențial ca Comisia Europeană – și știu, dle vicepreședinte, că sunteți conștient de acest lucru – să ne prezinte soluții veritabile, cât mai curând posibil, astfel încât să ne putem proteja pasagerii în cazul în care compania aeriană care urma să zboare să dă faliment, indiferent de mijloacele prin care și-au achiziționat biletul.

Magdalena Álvarez (S&D). – (ES) Dnă președintă, dle comisar, sunt încântată de întrebarea pe care o dezbatem astăzi aici, dar cred că aceasta acoperă doar unul dintre cazurile posibile în care o companie încetează să funcționeze: acela al colapsului financiar sau al falimentului.

Cu toate acestea, există alte cazuri în care compania aeriană poate înceta funcționarea sau suspenda activitatea. Mă refer la cazurile în care li se suspendă licența din motive de siguranță, încetarea voluntară a activității sau încetarea activității din orice motiv, altul decât cel financiar. Aceste situații aduc cu ele probleme identice celor pe care le discutăm astăzi aici, în care pasagerii sunt abandonați neputincioși, întrucât fie costul biletelor lor nu este rambursat, fie, dacă este cazul, în unele situații această rambursare implică costuri semnificative.

Cred că regulamentul privind compensarea pasagerilor în cazul întârzierii sau anulării ar putea fi unul dintre instrumentele care pot fi utilizate, dar nu cred că este suficient.

În acest context, aș dori să solicit Comisiei să studieze posibilitatea prezentării măsurilor legislative pentru alte cazuri, – cazurile pe care le-am menționat – diferite de colapsul companiilor aeriene și care nu sunt cuprinse în legislația comunitară în vigoare. În caz contrar, riscăm ca, în ciuda tuturor intențiilor noastre bune, să eșuăm și să furnizăm acoperire juridică pentru o singură situație specifică, în timp ce putem lăsa pe dinafară mulți pasageri care pot suferi și din cauza încetării activității companiei aeriene, chiar dacă motivul acestei încetări nu este unul economic sau financiar.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). - O piață internă eficientă necesită o politică de protecție a consumatorilor la nivel comunitar. De-a lungul anilor, Uniunea Europeană a acționat și, prin măsurile luate, a asigurat creșterea nivelului de siguranță al consumatorilor și în domenii precum pachetele de servicii turistice și drepturile călătorilor.

Cu toate acestea, o mare majoritate din plângerile primite de la consumatorii europeni se referă la nerespectarea drepturilor pasagerilor care călătoresc cu avionul. Multe dintre aceste plângeri provin de la pasageri ale căror zboruri au fost anulate datorită falimentului operatorilor aeriene sau al operatorilor de turism. În aceste cazuri, pentru consumatori, problemele apar atunci când zborul nu este operat conform planificării.

Deși Directiva 90/314 a Consiliului Uniunii Europene privind pachetele turistice protejează pasagerii în cazul insolvenței operatorului de turism, aceasta nu îi protejează în cazul biletelor de avion ce sunt vândute individual. De asemenea, în caz de refuz la îmbarcare, compensațiile sunt excluse în cazul circumstanțelor extraordinare, printre care se numără și falimentul companiilor aeriene. Conform unui studiu recent, în Uniunea Europeană, pentru perioada 2000-2008, numărul falimentelor operatorilor aeriene s-a ridicat la 79. 41% dintre operatorii aeriene care au dat faliment în perioada 2005-2008 sunt operatori aeriene care efectuau zboruri regionale, iar 17% erau operatori aeriene *low-cost*.

Cum am putea, deci, acționa pentru o mai bună protecție a pasagerilor în astfel de situații? Poate un sistem de asigurare a pasagerilor care să acopere aceste situații, un sistem de supraveghere mai riguros, elaborarea unor prevederi legislative care să asigure compensații pentru pasageri în astfel de situații. <BRK>

Zita Gurmai (S&D). – Dnă președintă, compensarea pasagerilor în situația falimentelor companiilor aeriene nu reprezintă doar o chestiune financiară. Aceasta se referă la probleme mai serioase precum siguranța, accesibilitatea la servicii și competitivitatea. În vremuri de criză, fiecare domeniu economic se află într-o situație precară, iar transportul aerian nu face excepție de la această regulă. Este crucial să nu lăsăm încrederea oamenilor în operatori să șovăiască, deoarece acest lucru ar duce la o diminuare considerabilă a cererii și astfel ar agrava chiar mai mult situația financiară a companiilor aeriene. Acest lucru ar putea influența situația economică globală și competitivitatea Europei.

Compensarea pasagerilor este în legătură și cu accesibilitatea la servicii. Cred că fiecare persoană din Europa trebuie să aibă posibilitatea de a alege să călătorească cu avionul dacă așa dorește. Din acest motiv, trebuie să admitem că avem nevoie de companii aeriene *low cost* sigure, dar care sunt accesibile tuturor. Aceste companii aeriene ar trebui să aibă o situație financiară stabilă, deoarece siguranța nu înseamnă numai siguranță

în caz de accident, ci implică și faptul că, dacă eu achiziționez un bilet de avion, ar trebui să am încredere că în momentul călătoriei, va exista de fapt o aeronavă care să mă ducă la destinație.

Toate aceste aspecte conferă importanță întrebării noastre orale și faptul că au existat aproape 80 de situații de faliment al companiilor aeriene în Europa în anul 2000 îi conferă regimul de urgență. Este evidentă nevoia unei reglementări clare în acest domeniu. Prin urmare, l-aș ruga respectuos pe comisar să ia în considerare în mod serios această chestiune și să vină cu o soluție viabilă cât mai curând posibil.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Dnă președintă, dle Tajani, în urmă cu aproximativ o lună, o companie aeriană cu tarife reduse a devenit insolubilă, iar compania aeriană – SkyEurope – și-a prezentat declarația de faliment. În ciuda faptului că analiștii industriei aviatice au prezis acest faliment pentru o lungă perioadă de timp, SkyEurope încă vindea bilete pentru zborurile sale cu o zi înaintea prezentării declarației de faliment. Drept rezultat, pentru sute de pasageri ai companiei aeriene a fost refuzată nu doar șansa de a călători după cum au planificat, dar, mai presus de toate, au fost expuși la pierderi financiare semnificative cauzate de colapsul companiei aeriene. Compania și-a informat pur și simplu clienții, în cadrul unei declarații oficiale, că trebuie să renunțe la suma de bani pe care au investit-o în bilete.

Exemplul SkyEurope demonstrează fără ambiguitate faptul că, în Europa noastră comună, nu am reușit să elaborăm legislația care ar proteja consumatorii de servicii aeriene de consecințele negative ale colapsului unei companii aeriene. Aceasta este o problemă semnificativă care reiese din faptul că 77 de companii aeriene au dat faliment în întreaga lume începând cu anul 2000. De exemplu, în 2004, compania aeriană poloneză Air Polonia a dat faliment. Prin urmare, în ceea ce privește Comisia, aș dori ca aceasta să prezinte principiile pentru protejarea consumatorilor de consecințele negative ale posibilelor falimente ale companiilor aeriene.

Antonio Tajani, vicepreședinte al Comisiei. – (IT) Dnă președintă, dna De Veyrac, dl Vlasák și dna Gurmai și-au concentrat atenția asupra cauzei falimentului, cu alte cuvinte, criza economică și dificultățile întâmpinate în prezent de sectorul de transport aerian, atât de companiile low cost, cât și de companiile mari.

Parlamentul European și Comisia au acționat la unison pentru a lansa un set de inițiative ca răspuns la criză. Mă refer la blocarea sloturilor, susținută de marea majoritate a acestui Parlament, și la inițiativa cerului unic european, care este o reformă pe scară largă a sistemului de transport aerian care permite companiilor aeriene să economisească costurile pentru combustibil deoarece am redus traficul între un aeroport și altul.

Exact pentru a oferi sprijin practic tuturor companiilor aeriene, fie ele companii aeriene low cost sau nu, am solicitat celor 27 miniștri de transport din Uniunea Europeană să introducă reforma cerului unic european înainte de vreme, aceasta reprezentând o modalitate eficientă prin care se permite companiilor aeriene să economisească combustibil și, prin urmare, să împiedice ca balanța lor să fie afectată în mod negativ. Prevenirea falimentului companiilor aeriene nu ar proteja doar pasagerii împotriva pierderilor dar, mai presus de toate, ar fi extrem de importantă atunci când vine vorba despre protecția locurilor de muncă. Nu trebuie să uităm faptul că nu ar trebui să permitem crizei economice și financiare să devină o criză socială absolută.

Știm că sectorul de transport aerian este asaltat de probleme la nivel internațional: trebuie doar să ne gândim la ceea ce s-a întâmplat cu Japan Airlines acum câteva săptămâni, când s-au anunțat disponibilizări de personal. Ar trebui să fie de datoria noastră să protejăm cetățenii, dar și să acționăm pentru a ne asigura că companiile aeriene bune rămân operaționale, protejând astfel locurile de muncă.

Comisia Europeană – și vă rog să mă scuzați dacă mă abat de la subiect – și Parlamentul au lucrat pentru a face acest lucru posibil. Pot să afirm că, datorită eforturilor noastre, am făcut posibilă crearea unui model complet nou de companie aeriană privată: exemplele includ cazul companiei Olympic Airways, cazul Alitalia și cazul – care sper că va fi rezolvat – Austrian Airlines. Ceea ce înseamnă că nu mai există companii aeriene controlate de stat, care trebuie ajutate de public în momentul în care au probleme. În schimb, oricine face o greșală trebuie să plătească pentru ea.

De asemenea, aș dori să răspund întrebării adresate de dna Alvarez, care a abordat un subiect care, cu siguranță, este interesant: Cred că pot fi de acord cu propunerea dumneaei la care adaug, în cadrul activității pe care o realizăm, sugestia că trebuie să le oferim protecție și pasagerilor companiilor aeriene care își încetează activitatea nu din cauza insolvenței, ci din cauza faptului că nu se conformează cerințelor privind siguranța. În acest caz, pasagerii suferă aceeași pierdere ca un pasager care a achiziționat bilete de la o companie aeriană care a dat faliment ulterior. Principiul trebuie să rămână acela al protejării persoanelor care călătoresc în momentul în care suferă o pierdere, cu alte cuvinte, când nu se pot imbarca pe aeronava lor. Mai mult, aceasta este filozofia care susține – și va continua să susțină – eforturile mele pe durata mandatului meu în calitate de comisar, astfel încât pasagerii să poată primi protecție în toate sectoarele de transport.

Din acest motiv, în cadrul Consiliului Transporturi care se va ține mâine și poimâine la Luxemburg, vom aborda chestiunea drepturilor pasagerilor transporturilor maritime și fluviale. Aceasta este o alegere făcută de Comisie, cu sprijinul Parlamentului, menită să protejeze cetățenii europeni. Dacă dorim cu adevărat să câștigăm încrederea opiniei publice și să obținem genul de rezultate pozitive obținute în Irlanda, trebuie să legiferăm pentru a le demonstra cetățenilor că instituțiile comunitare sunt de partea lor, că nu sunt doar o sursă de câștig ușor pentru angajați, ci locuri unde se muncește pentru a păzi și proteja drepturile cetățenilor europeni.

Președintele. – Dezbateră este închisă. Votul asupra unor eventuale propuneri de rezoluție va avea loc în următoarea sesiune parțială.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Edit Herczog (S&D), în scris. – (HU) Drept rezultat al schimbărilor obiceiurilor de a călători, un număr din ce în ce mai mare de oameni își fac propriile aranjamente de călătorie, fără a recurge la serviciile unei agenții de voiaj. Companiile aeriene cu tarife reduse au câștigat în urma acestei tendințe din ultima decadă, în ceea ce privește atât veniturile, cât și cota de piață. Dragi colegi deputați, falimentul regulat al agențiilor de voiaj a fost un motiv de îngrijorare și în Ungaria. Vedeam în mod regulat la televizor imagini ale familiilor abandonate în străinătate. Nu trebuie să permitem ca următorul val de falimente să spulbere companiile low cost, provocând economiei și pasagerilor pagube de milioane de euro, fără a mai menționa riscul siguranței, în situația în care o companie nu deține o bază financiară stabilă pentru a-și susține funcționarea.

Exact din acest motiv trebuie să ne concentrăm asupra următoarelor obiective. Trebuie să luăm în considerare consolidarea regulilor privind înființarea companiilor. În cazul companiilor aeriene, trebuie cerute garanții de capital și structurale suplimentare. Trebuie să luăm în considerare consolidarea sistemului de conturi financiare și curente și frecvența efectuării verificărilor la fața locului. Dimensiunea acestui sector garantează faptul că sondajele europene regulate ar trebui să analizeze politica de zbor a companiilor, mecanismul de gestionare a plângerilor și simplitatea procedurii de rambursare. Trebuie să facilităm și mai mult gestionarea plângerilor transfrontaliere referitoare la chestiuni similare în viitor. Dacă dorim cu adevărat să creăm o piață comună europeană având în centru bunăstarea consumatorului, trebuie să gestionăm mai eficient plângerile transfrontaliere și plângerile pentru rambursare.

23. Raport privind aplicarea Regulamentului (CE) nr. 2157/2001 al Consiliului din 8 octombrie 2001 privind statutul societății europene (SE) (dezbateri)

Președintele. – Următorul punct pe ordinea de zi este dezbateră întrebării orale adresate Comisiei de Klaus-Heiner Lehne, în numele Comisiei pentru afaceri juridice, privind raportul referitor la punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 2157/2001 al Consiliului din 8 octombrie 2001 privind statutul societății europene (SE) (O-0092/2009 - B7 - 0211/2009)

Klaus-Heiner Lehne, autor. – (DE) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, în 2001, Consiliul European a ajuns la decizia privind statutul societății europene. Din diverse motive, acest statut nu a intrat în vigoare în această formă până la data de 8 octombrie 2004. După cum este obiceiul cu legislația Uniunii Europene, Comisia a fost solicitată, după o anumită perioadă de timp, să depună un raport privind aplicarea și punerea în aplicare a statutului pentru a trage concluziile referitoare la nevoia unor eventuale modificări aduse acestui act juridic.

Data menționată, 8 octombrie 2004, a fost aproximativ acum cinci ani. Termenul a fost de cinci ani, dar nu există un raport din partea Comisiei Europene. Deoarece toți respectăm legea, iar Comisiei, în calitate de gardian al tratatelor, i se solicită în mod special să procedeze la fel, acest fapt i-a oferit Comisiei pentru afaceri juridice motivul de a întreba de ce acest raport nu este disponibil și de ce nici măcar nu a fost realizat. Dorim pur și simplu să-i oferim Comisiei ocazia de a se justifica în fața noastră. În orice caz, acest lucru va clarifica faptul că Parlamentul și în special Comisia pentru afaceri juridice își îndeplinește obligația de a monitoriza Comisia.

Nu îmi voi utiliza cele cinci minute de adresare, dar aș fi încântat dacă Comisia ne-ar furniza acum un răspuns în temeiul acestei scurte întrebări orale pe care am adresat-o.

Antonio Tajani, vicepreședinte al Comisiei. – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, în primul rând, în numele comisarului McCreevy, pe care-l înlocuiesc în această seară în Parlament, aș dori să-i adresez mulțumiri Comisiei pentru afaceri juridice și președintelui acesteia, dl Lehne, pentru ridicarea acestor probleme. Personal

– deoarece am fost membru al acestui Parlament timp de aproape 15 ani – sunt încântat că Parlamentul își exercită funcția de control, un stimulent adecvat pentru a încuraja Comisia să lucreze mai eficient.

În ceea ce privește primele două probleme care au fost ridicate, sunt încântat să vă informez că pregătirea raportului solicitat este deja într-un stadiu avansat. Comisia a solicitat un studiu extern, care ar trebui să fie gata până la sfârșitul acestui an și care va reprezenta o bază solidă de fapte în vederea elaborării raportului. Comisia va analiza acest studiu în profunzime și va asculta cu atenție opiniile părților interesate. Prin urmare, raportul va putea fi publicat în cea de-a doua jumătate a anului următor și va fi prezentat Parlamentului și Consiliului European.

Evident, programul și conținutul exact se vor decide până la următoarea Comisie. Raportul va conține o analiză a celor patru alternative de amendamente prevăzută în mod specific de articolul 69 din Regulamentul de procedură și, în această etapă, Comisia nu a adoptat încă o poziție fie privind aceasta, sau oricare alte posibile schimbări ale statutului. Trebuie să așteptăm rezultatele studiului extern și al consultărilor ulterioare și să monitorizăm îndeaproape fiecare factor și, dacă este necesar, rezultatele oricăror negocieri privind statutul societății europene.

În ceea ce privește cea de-a treia întrebare, programul și conținutul oricăror măsuri suplimentare care urmează a fi adoptate în viitor, având în vedere rezultatele analizei efectuate, trebuie decise de noua Comisie, despre care sunt convins că va fi foarte atentă și interesată să asculte punctul de vedere al Parlamentului înainte de a adopta orice măsuri noi suplimentare.

George Sabin Cutaș, în numele grupului S-D. – Ideea unei societăți europene datează încă din anii '50 și a fost reluată după intrarea în vigoare a Tratatului de la Roma, în cadrul obiectivului de piață comună.

Actualul statut al companiei europene are valoare simbolică, a unei întreprinderi europene și beneficiază de o anumită libertate de stabilire și de mobilitate. Numeroase companii folosesc statutul companiei europene pentru a-și arăta caracterul unic european, aceasta reprezentând totodată și un instrument esențial pentru companiile care caută să-și dezvolte strategiile de fuziune transfrontalieră.

Astfel, unul din principalele avantaje ale unei societăți europene este acela că sediul social al acesteia poate fi transferat din statul membru în care a fost înmatriculat într-un alt stat membru, fără ca desființarea societății sau crearea unei noi persoane juridice să fie necesară. Cu toate acestea, societatea europeană este departe de obiectivele inițiale ale unui statut autonom dirijat de o legislație unică. Funcționarea practică este, prin urmare, deficientă. Legislația nu este uniformă și depinde de particularitățile legislațiilor naționale, iar mobilitatea societății europene este restricționată de prevederile care interzic stabilirea sediului social sau sediului central în state membre diferite.

Astfel, una din libertățile fundamentale comunitare este restricționată, și anume, cea privind libertatea de mișcare a companiilor. Raportul Comisiei Europene privind aplicarea regulamentului, pe care l-a menționat dl comisar, cred că va trebui să includă un studiu cu privire la posibilitatea amplasării administrației centrale și a sediului social al unei societăți europene în state membre diferite și va trebui să ia în considerare o revizuire a regulamentului, pentru a merge mai departe în sensul creării unui statut autonom pentru acest tip de companie. <BRK>

Antonio Tajani, *vicepreședinte al Comisiei*. – (IT) Dnă președintă, am ascultat cu atenție discursurile dlui Lehne și al altor deputați care au luat parte la discuție. Este adevărat că Regulamentul privind statutul societății europene este completat de o directivă privind implicarea angajaților și că termenul pentru transpunerea acestuia a expirat la 8 octombrie 2004, dată la care a intrat în vigoare Regulamentul privind statutul societății europene.

Cu toate acestea, doar opt state membre au adoptat măsurile necesare până la termenul solicitat, iar transpunerea directivei privind implicarea angajaților a fost încheiată în toate statele membre abia la începutul anului 2006. Prin urmare, suntem obligați să amânăm raportul pentru a ne asigura că Regulamentul privind statutul societății europene a intrat de fapt în vigoare în toate statele membre de destul de mult timp pentru a face posibilă elaborarea unui raport orientativ privind punerea sa în aplicare.

Acestea sunt motivele întârzierii. Din punctul meu de vedere, pot doar să fiu de acord cu dl Lehne și sper că putem recupera timpul pierdut și furniza răspunsuri de ordin practic Uniunii Europene privind subiectul statutului societății europene din a doua jumătate a anului viitor, prin linii directoare specifice care pot satisface cu adevărat cererile venite nu doar din partea Parlamentului, dar și din partea sectorului economic și al ocupării forței de muncă din întreaga UE.

Președintele. – Dezbateră este închisă.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), în scris. – (PL) Funcționarea eficientă a pieței interne depinde nu doar de eliminarea barierelor comerciale între state, dar și de reorganizarea structurii producției la nivel comunitar. În acest scop, în 1970, Comisia Europeană a prezentat o propunere de creare a unui cadru juridic pentru o societate europeană. În 2001, s-a adoptat Regulamentul Consiliului nr. 2157/2001 privind statutul unei societăți europene. Ideea nu a produs rezultatele așteptate și, până acum, nu mai mult de 100 de societăți s-au transformat într-o *Societas Europaea*. Ideea a evoluat, cu toate acestea, spre includerea întreprinderilor mici și mijlocii în cadrul societății europene, roade care au luat forma propunerii Comisiei din martie 2008 de un regulament al Consiliului privind statutul societății europene private. Având în vedere experiența negativă cu *Societas Europaea*, este foarte important ca aplicarea Regulamentului nr. 2157/2001 să fie supravegheată în permanență de către Comisie. Din acest motiv regulamentul în sine prevede ca, cel puțin cinci ani după intrarea sa în vigoare, Comisia să prezinte un raport privind aplicarea sa. Regulamentul a intrat în vigoare în 2004. Prin urmare, aș dori să întreb când va prezenta Comisia raportul corespunzător și ce măsuri va lua în temeiul analizei efectuate?

24. Ordinea de zi a următoarei ședințe: a se vedea procesul-verbal

25. Ridicarea ședinței

(Ședința s-a suspendat la ora 22:20)